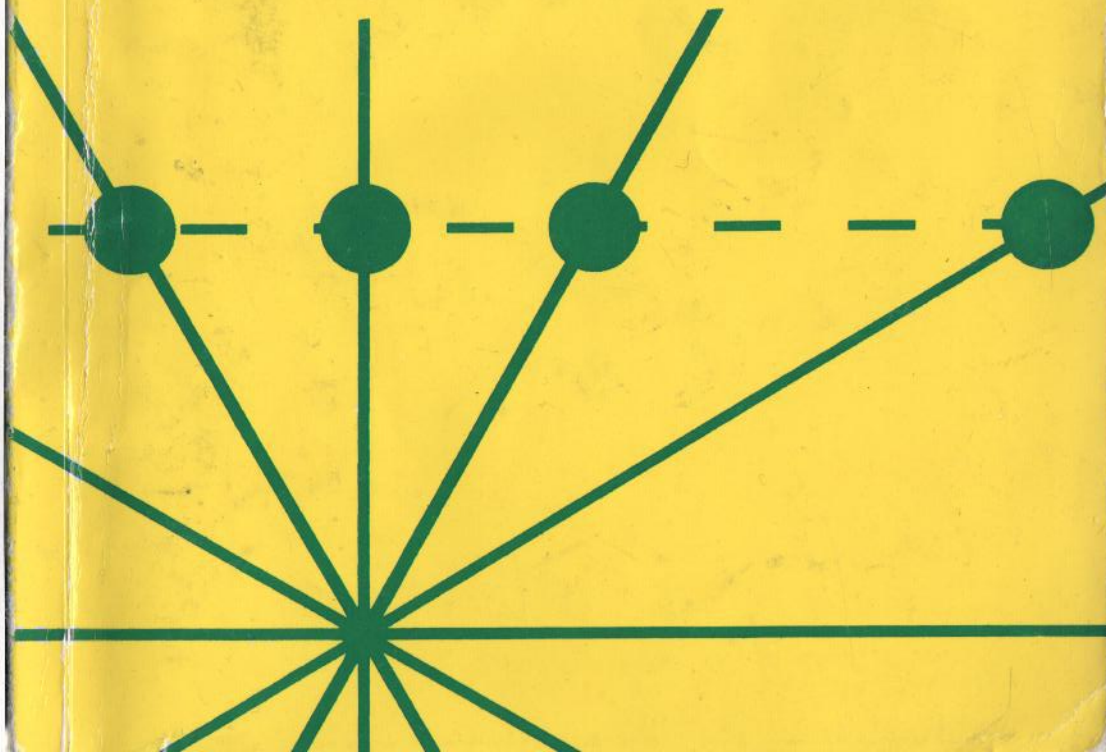


Szőke Lajos

**BEFOLYÁSOLHATATLAN  
FÖLDSUGÁRZÁSOK**



**BEFOLYÁSOLHATATLAN  
FÖLDSUGÁRZÁSOK**

(KESKENY ÖSVÉNY HITEK ÉS BEAVATÁSOK,  
TUDOMÁNY ÉS MÁGIÁK KÖZÖTT)

BEVEZETŐ  
TARTALOM

Köszönetemet fejezem ki Szabó Editnek  
az értékes szakmai segítségért.

ISBN 963 04 4476 3

Felelős kiadó: Faktor Szolgáltató Betéti Társaság  
2141. Csömör, Szabadság u. 19.

Készült: 1994-ben

Ez a könyv, tartalmánál fogva,  
kereskedelmi forgalomba nem kerülhet!

(a szerző)

Faktor BT.  
Csömör, 1994

## I. RÉSZ

## BEFOLYÁSOLHATATLAN FÖLDSUGÁRZÁSOK

Istenkáromlás Newton kollégiumában	13
Befolyásolható és befolyásolhatatlan föld sugárzások	14
Ami ellen képtelenség védekezni	14
Sárkányáramok Magyarországon	15
Ingókövek	17
Miért inog, avagy miért nem inog az ingókő?	19
Az ingókövek főbb típusai	20
Új fordulat a hazai kunhalom és kurgán-kutatásban	21
Hogyan keressük az atlantiszi ember hagyatékát?	22
A sárkányáramok dinamizmusa égitest-együttállások esetén	24
A befolyásolhatatlan föld sugárzások polaritása	25
Lineáris előjelző vonalak	27
Szent György-vonalak	33
A Föld kiemelt fontosságú akupunktúras pontjait meghatározó, nagy intenzitású föld-idegáramok kereszteződésének lényege	37
A Szent György-vonalak legkisebbjei	38
Gerjesztett csomópontok	38
Notre-dame-vonalak, vagy Mária-vonalak	39
Áttekintés az eddigiekről	44
Kozmikus csatornák	45
Megyek a centrumba?	46
Közelítő-centrumok	50
Koordináta módosulás a Rendszerben	50
Hol, hogyan és miképpen győzte le Szent György a sárkányt?	53
Az Ozirisz-állapot, Turul-állapot, vagy Újszövetség	56
Krisztushierarchia, adeptusok, adeptus-királyok, Fehér Testvériség	57
A Szent Grál legszentebb serlegei?	58
A templomok ledegradálási folyamata	59
Az üzenet...	63
Az atlantiszi ember legfőbb problémája	64
„Lelkes” hegyek, „lelkes” vizek...	66
A Föld-idegáramok és az ember	67
Mesterséges sárkányáramok	68
Hogyan gerjeszthető le a piramisok erőtere?	69
Részemről a plágium...	72
A Nagy Piramis legfőbb titka	73

## II. RÉSZ

## AHOL A JÓZAN ÉSZ MÁR KEVÉSNEK BIZONYUL

Ki az igazi szkeptikus orvos vagy fizikus?	78
Intelligens és buta föld sugárzások	78
Egy megrendítő felismerés	82
Miként célozza meg, s hogyan veszi igénybe az intelligens föld sugárzás az emberi szervezetet?	86
Fokozott radiesztéziái érzékenység égitest-együttállások esetén	86
A Hartmann-háló további vizsgálata égitest-együttállások esetén	89
A poláris nyomás és poláris húzás elve	98
A frontátvonulás	99
Szíves figyelmükbe ajánlom...	100
Bevezető a kapcsolatteremtéshez	100
A föld sugárzások elmozdulása a temetések napján	103
Az égitest-együttállások legfurcsább hatásai	105
Az RKB-energia fél-anyagi léte és „természetrajza”	106
Az égitest-együttállások és az RKB-energia további összefüggései	113
Öntapadó asztrál-energiák	117
Nem tudja, mit tesz...	124
Asztrális energiacsere	124
A gyűlölet asztrál-lényeket szül!	125
Szellemirtók?	126
Figyelem! Az RKB-energia betegít!	127
A halál „szaga”	128
Ellenirányú Perdület	129
Az égitest-együttállások legváratlanabb hatása	131
Kozmikus vendégeink	140
Éteri és asztrális aurák?	143
És még valami...	144
Végzetes botlás a lelki evolúciós folyamatban	145
Az előző fejezetek korántsem megnyugtató, de kétségtelenül „evilágibb” magyarázata	148
Konklúzió	149
Polarizáció és szellemiség	151
Ezernyi gondunk legfőbb oka	151
A lélegzetvétel gyakorisága és a föld sugárzások	152
Miért terjed a zajkeltő eszközök iránti igény?	154
Némi kiegészítő az allergiák szakmai értelmezéséhez	155
A szemüvegkeret-depolarizáló	156

A szemüvegszárak fejfájdító és szemrontó radiesztéziai sugárzásának (erőterének) megszüntetése kisteljesítményű PWB, vagy nagyhatású FAKTOR PLUSZ típusjelű eszközökkel	158
Kísérletek PWB és FAKTOR PLUSZ típusjelű szemüvegszárdepolarizálóval	159
A szemüveg (-keret) depolarizáló, mint „bűnös”...	160
Szerves és szervetlen?	161
Halálinformáció a növényi életben	163
Melyik falnak nincs cementsugárzása?	164

### III. RÉSZ TÚLZÁS NÉLKÜL...

Egy aprócska intés	168
Az egyszerű ember és a hierarchia	168
Hogyan keressük az utunkat?	170
Találkozásom a Fénnyel	170
Tiszta szemek...	172
Utópia (csoportterápia)	173
Az önmagunkra találásunk legszolidabb lehetősége, melynek segítségével másokra is rátalálhatunk	173
A csoportlélek-impulzus	174
A pont és a vonal, az egyenes és a sík	177
A tized fontossága	179
A heted és a hét	181
Az ahrimáni energiák másodlagos hatása	182
Steiner után - szabadon	183
Hol kezdődik a mágia?	184
A gonoszságról	185
Füstáldozat a szellemeknek	188
Korunk tudományai; a matató anatómia, diszfunkcionális biológia és test nélküli lelkészlet helyett...	188
A teremtés ledegradálódási folyamata	189
Az igazi bátor ember	190
Hogyan működik az ezredvég csúcstechnológiája?	191
A történelem szerepe	193
Miért helyes a feszületek tenyere közepén felszegezett Krisztus ábrázolása?	197
Dühös kell, hogy legyen...	199
Csámpás életút?	200
A tökéletlen ember	200
Mi szükséges a hithez?	201

Extraszenszcek ivadékai	203
Ki az igazi győztes?	203

### I. SZÁMÚ MELLÉKLET

Alkoholos gyógynövénykivonat a házipatikában	205
--	-----

### II. SZÁMÚ MELLÉKLET

Fogpor készítése	208
------------------	-----

**BEFOLYÁSOLHATATLAN FÖLDSUGÁRZÁSOK**

**I. RÉSZ**

**Isténkáromlás Newton kollégiumában  
(újságcikk-részlet 1941-ből)**

„Nem lehet eldönteni, melyik az elszomorítóbb; azok a sorsok, amelyek az ismeretlen erőknek esnek áldozatul, vagy azok, amelyek az emberek butaságát sínylik meg. Bárhogy is van, kétségtelen, hogy azok, akik embertársaik butasága miatt szenvednek, többen vannak, mint azok, akik a természet erőinek esnek áldozatul.

A történet Angliában játszódott le, a Trinity Collage-ban. Bajok voltak az intézethez tartozó egyik tanya vízellátásával. Az egyetem pénztárnoka, a questor, tagja volt a Természettudományi Társaságnak, őt kérték tehát fel, hogy gondoskodjon a megfelelő kutak kijelöléséről és megásatásáról. Hová is fordulhatott volna máshová a questor, mint a társasághoz, és továbbította a felkérést az egyik köztisztviselőnek álló geológusnak. Nosza el is jött a geológus, ki is jelölt egy helyet, hogy ott víz lesz. Le is ástak, jó mélyen, de víz nem volt.

Talán egy másik helyen lesz víz? Odébb is ástak — hiába! A questor gondolkozott, gondolkozott, és még lejjebb ásott. Nem fakadt fel víz. Milyen makacs is tud lenni az ilyen száraz kút! Ahogy gondolkozva, töprengve nézi a kutat, odajön a tanya gondnoka. Együtt nézik a gödröt, meghányják-vetik a dolgot, végül is a gondnok szinte istenkáromló ajánlatot tesz: Vegyék igénybe egy vesszőkutató segítségét, aki „ha nincs víz - nincs fizetés!” alapon dolgozik.

A questor persze hallani sem akar a dologról, hogyisne! Egy varázsvesszős a nagy Newton kollégiumában!

De a kút makacsul száraz, a víz égetően kell, — nincs más kiút! Jöjjön hát a varázsvesszős! Jön is, mutatja a helyet, szaporán leásnak, íme: hamarosan bő víz buzog fel! A questor boldogan fizet.

Az ügy ezzel közmegelegedésre elintéződött, gondolná az emberismeretben járatlan olvasó. Alapos tévedés! A Nature című folyóirat, íme, leszedi a keresztvizet szegény questorról, hogy Newton kollégiumát ilyen babonával és áltudományos személy támogatásával becstelenítették meg.

Ezt az egyik legkiválóbb fizikus, *Sir I. J. Thomson* (a későbbi *Lord Kelvin*) beszéli el maró gúnnyal emlékirataiban a *Recollections and Reflections*-ban. E munkájával valósággal hitet tesz az ingersávkutatás mellett. Ha egy ilyen nagy szellem odaáll egy ügy mellé, akkor annak valószínűleg van alapja! Eléggé sajnálatos dolog, hogy ezt manapság is bizonygatni kell, és még manapság is fordulnak elő olyan esetek, (1941!), mikor embereket tesznek lehetetlenné ezirányú működésük miatt”...

## Befolyásolható és befolyásolhatatlan föld sugárzások

A föld sugárzásokat - vizsgálódásaink szempontjából — alapvetően legalább két kategóriába szükséges sorolni.

Az első kategóriába tartoznak az irányítható föld sugárzások, vagyis azok az ismertebb, térhálós szerkezetű föld sugárzások, (pl. Hartmann-háló), a felszín alatti vízerek sugárzásai, szentelepek, gázlelőhelyek és kőolajlelőhelyek, föld alatti üregek sugárzásai, valamint a technikai eszközeink által előállítható radiesztéziai jellegű sugárzásoknak legalább a fele, melyekről „Egészségkárosító föld sugárzások és kivédésük lehetőségei”, „Bérlet a III. évezredhez”, valamint „Irányítható föld sugárzások” címmel már könyvek jelentek meg. E sugárzások feltehetően annak a felsőbb dimenziós történelemnek a fizikai jellemzői, amelyben a gondolkodásunk is zajlik, ebből következően e hatások — több-kevesebb sikerrel — akár gondolati energiával is befolyásolhatók.

A második kategóriába tartoznak azok a föld sugárzások, amelyek világszerte ley-vonalak vagy sárkányáramok néven váltak ismertté, s melyeket e könyv keretein belül próbálunk meg következetesen, rendszerbe foglalva magyarázni — és megnevezni. E sugárzásokat a keleti népek az élő bolygónk idegáramainak is nevezik, e sugárzások befolyásolása szinte lehetetlen, erre még bolygóközi hatások is csak ritkán képesek, s ezek befolyásolása nem is lenne célszerű. A következő fejezetekben ez utóbbi hatások vizsgálatával foglalkozunk.

### Ami ellen képtelenség védekezni

Évek óta hivatkozunk arra, hogy a föld sugárzások egy egészséges immunrendszerű embernek akkor sem tudnak ártani, amennyiben hosszabb ideig érik a szervezetét. A félreértések elkerülése érdekében érdemes megjegyeznünk, hogy *a föld sugárzások valójában immunerősítő hatásúak, s „ártóvá” csupán azáltal válhatnak, ha figyelmetlenségünkben legyengítjük immunrendszerünket*, vagyis ha váltig ragaszkodunk a megszokott szobarendhez, túlhaladott szokásainkhoz, berögzült sémáinkhoz, társadalmi elvárásokhoz, hosszú éveket töltünk a szobánk ugyanazon részében elhelyezett fekvőhelyen, miközben nem rendezzük a gondolatainkat.

A fenti megfogalmazás a föld sugárzások jól ismert variációira igaz, van azonban a föld sugárzásoknak egy olyan változata is, amely ellen az emberi szervezet TARTOSAN védekezni képtelen.

Világszerte, még ma is akadnak népek, akik e hatásokat ismerik és tiszteletben tartják — még ha megnevezni képtelenek is —, de régebbi korokban, általunk szinte ismeretlen kultúrákban a Föld idegáramairak e vonulatait igen-igen megbecsülték és szentként tisztelték.

Megnyugtatásunkra szolgáljon, hogy ezek a föld sugárzások a többihez képest viszonylag ritkán fordulnak elő, s olyan beteggel ezidáig alig találkoztam, akinek a hálósobája alatt éppen ilyen Föld-idegáram haladt keresztül. Bizonyos, hogy a jövőben az ilyen esetek kissé megsaporodnak, s a betegeknek majd emiatt sűrűbben kell mondogatnunk, hogy e hatásokat tartsák jobban tiszteletben. Ez persze korántsem azt jelenti, hogy az Emberrel szemben bizonyos „ártó szándék” érvényesül, a Föld idegáramainak vonulatain lakni azonban mégsem lenne célszerű! E Föld-idegáramokat fogjuk a következő fejezetekben — esetleg egészen más néven nevezve — megvizsgálni.

Félreértés ne essék, soraim nem „minősíthetik” a föld sugárzások e módzatait, hiszen köztük éppen annyi a gyógyító erejű sugárzás, mint amennyi az ártalmunkra lehetne, s csupán embere válogatja, hogy kinek melyik fog megártani, s kit melyik gyógyíthat meg.

Ezidáig úgy tűnt, mintha a befolyásolhatatlan föld sugárzások tisztelettel kezelték volna az embert, azaz ha csak lehetett kerülték az emberiséggel kapcsolatos konfliktusokat, de teljességgel hiábavaló az élő bolygónk részéről ily módon (is) megnyilvánuló jó szándék, ha az emberiség csak nem képes kiszakadni önzéséből. Valószínűleg GAYA, a Földanya nem fogja sokáig tétlenül szemlélni megháborodott, technokrata tevékenységünket, hiszen e tevékenységek nem csupán materiális létét, de olykor már a kozmikus idegáramait is veszélyeztetik. Emberi tevékenységünkkel olyan Föld-idegáramokat vagyunk képesek mára mi magunk is létrehozni, melyek befolyásolhatják bolygónk saját (élettani) folyamatait, s ezen mesterséges Föld-idegáramokkal olyan Föld-akupunktúrás pontokat produkálunk, melyek hatása — amennyiben szűkre szabott emberi világgépünkben egyáltalán ki tudunk tekinteni — teljességgel kiszámíthatatlan mint a Földre, mint az emberiségre nézve. Ezen túlmenően, mégis csupán másodlagos jelentőséggel bír, hogy ezek a mesterséges sárkányáramok mára igen sok baj, nyomorúság és betegség forrásai, s csak remélni tudom, hogy nem is oly sokára egy-egy ilyennek az „életre hívása” közfelháborodást okoz, s büntetendő cselekménnyé válik.

### Sárkányáramok Magyarországon

Ebben az egy fejezetben bizonyára minden Kedves Olvasó csalódni fog. Magam is láttam az ország legkülönbözőbb városaiban járva, hogy forgalomban vannak olyan „térképek”, melyekre a hazai sárkányáramokat felvezették. Kérem, egyelőre ezeknek ne tessék „bedőlni”!



Minden ilyen munka nyilvánvalóan jó szándékú emberek munkája, egy ilyen térkép megrajzolásához azonban a következőket kell tudnunk:

- A Föld idegáramai mindig nyílegyenesen haladnak, s minden esetben több ezer kilométer hosszúak.

- Ezen áramlatokat hegyek és völgyek, mocsarak és ingoványok nem befolyásolják, vagyis sohasem térülnek el az egyenestől.

- A Föld idegáramai általánosságban egy méter körüli szélességűek, (ezt későbbi fejezetekben pontosítani fogom), s ember legyen a talpán, aki egy iránytűvel, vagy tájolóval felfegyverkezve képes megállapítani, hogy ez az egy méternyi szélességű sáv, mondjuk tíz kilométernyi távolságban melyik dombcskán halad keresztül.

- E tevékenység még akkor sem lehet következetes, ha a feltételezett helyre elgyalogolva, ott valóban találunk ilyen jellegű földsugárzás-vonulatot.

- Ha pedig valaki elhatározná, hogy e vonal mellett gyalogolva kíséri azt az országon keresztül, biztosíthatom arról, hogy már az első nap után „kifolyik az agya”! Erre a tevékenységre különösen igaz az, hogy csupán napi tizenöt percig szabad végezni, mert olyan agyi területeket irritál, hogy ezáltal olykor percek alatt komoly fejfájást képes produkálni.

- Ha valaki, mérések céljából, napjában csupán másfél-két óra hosszúig tartózkodik egy-egy ilyen Föld-idegáram belsejében, s közben nem is mér, csupán a leghétköznapibb tevékenységeket végzi, rettenetes mértékben erőt vehetnek rajta a legkülönbélebb fáradtságérzetek. Ezen érzetek pedig kizárólag az illető beállítottságától, lelkiállapotától és fizikumától függenek.

- Vagyis egy ilyen térkép megrajzolását én magam sem vállalnám, s ahhoz, hogy ez valamiképpen hiteles is legyen, sajnos meg kell várnunk, produkál-e a fizika valamiféle érzékelő műszert az ilyen földsugárzások mérésére. S ha produkál is, akkor is célszerűbb lesz egy műszerparkkal felszerelt repülő szerkezettel ezen áramlatok felett végigrepülni, mintha a földön mászva, geodétákkal és figuránsokkal „felszerelve”, s teodolittal a hónunk alatt gyalognánk egész nap egy szántásban.

- Az általunk feltételezett vonalakat térképre vinni nagy felelősséget jelent, hiszen bármely térképen jól követhető, hogy földgömbünk térbeli kiterjedésének síklapra (papírra) vetített mása igencsak meggörbült szélességi és hosszúsági köröket produkál, vagyis ami a föld felszínén „egyenes”, az a térképen valójában már kissé „görbe” vonal kell, hogy legyen.

- Egy-egy ilyen befolyásolhatatlan földsugárzás biztos meghatározása előtt pedig nem árt mindazokat a radiesztéziai jellemzőket beazonosítanunk, melyeket a mai kezdetleges eszközeinkkel egyáltalán képesek lehetünk mérni. E szempontból, hogy a későbbi fejezetekből megelőlegezzem ezen ismereteket, pl. pontosan meg lehet majd állapítani, hogy egy ilyen Föld-idegáram „jang”-típusú, 36-os erősségű, 1,3 méter szélességű, s milyen égtáji irány és mely tájegység felé veszi útját. S ha mindezeket mondjuk húsz kilométerrel odébb,

azonos jellemzőkkel megtaláljuk, akkor jöhet az ideiglenes térkép, s a műszeres mérés lehetősége, amely a térképen megjelentethető sárkányáramot ily módon „szentesítheti”.

A későbbiek folyamán bebizonyítjuk, hogy a földsugárzások azonosak az atlantiszi „hagyatékkal”. Mindezeket vizsgálni azonban csupán olyan mélységig célszerű, amennyire ezek a vizsgálatok alkalmasak lehetnek arra, hogy megmutassák nekünk a követendő utat.

### **Ingókövek**

(vagyis az atlantiszi jelzésrendszer leglátványosabb nyomai Magyarországon)

Húsznál több ingókő a bakonyi kőtengerben, féltucatnyi a Velencei-hegységben, szórványosan és beazonosítatlanul szinte országszerte, s ezek csupán azok, amelyek átvészelték az elmúlt évezredek történelmi viszontagságait, hiszen ingókő-alapokat is bőven sikerült „beazonosítanunk” — éppen ott, ahol a hiányzó köveknek lenniük kellett volna. De van olyan hely is, ahol ingókövön ingókő, s azon is ingókő található. Emellett, míg az egyik helyen igen jól látható, miként helyeztek dolgos kezek kisebb köveket egymásra, hogy az ily módon megemelt és „kitámasztott” hatalmas kő „inogjon”, addig a másik helyen, (ahol az ingókő úgy illik az őt hordozó alapzathoz, mint Amerika partvonala Afrikához — hiszen nyilvánvalóan abból hasadt le valamilyen módon), sehogy sem illik az ingókő-keletkezés eső-hólé-fagy és szél munkájának tulajdonított, s tudomány által elfogadott folyamatába, hogy ráadás-képpen a két kő közé egy jókora öklömnyi kő került, mely ily módon a felső, olykor szobányi követ az alaptól elemelte, s az ezáltal „inog”.

Roppant mód kíváncsi lennék a „tudományos” magyarázatokra az olyan esetekben, amikor az ingókő anyaga olyan valószínűtlenül puha kőzet, hogy az alól igazán nem lehet még puhábbat kioldani, vagy amikor a „természetes erózió” helyett — ráadás-képpen — egy láthatóan nem oda való kő, az egyébként összeillő részek közé „beszorulva”, mondjuk húsz-hatvan centiméternyire megemelte a felső követ, de e tudományos magyarázatokat ezúttal úgysem közölném, tekintettel arra, hogy e könyvet nem viccnek szántam.

Az ingókövek némelyike, sokezer év után, még ma is mozgásba hozható, szándékosan mégsem térek ki arra, hogy melyek ezek a kövek, mivel célom nem a rongálás elősegítése. Ingókövek esetében ugyanis egyáltalán nem az a szempont a leglényegesebb, hogy a kő „inogjon”, azaz mozgásba hozható legyen, hiszen létezik 4-5 ponton alátámasztott „ingókő” is, amelyik semmiképpen sem lenne hajlandó inogni. Valamennyinek a lényege az, hogy megjelenésükkel, különös kontúrjaikkal, meghökkentő alakjukkal a meglepetés erejével hassanak. mivel pedig ennek önmagában semmiféle logikus értelme

nincs, a céljuk csak az lehet, hogy meghökkentővé válva, valamire felhívják a figyelmet.

Százból százszor, s ezerből ezerszer — hiszen nem csupán ingókövekről lehet szó —, az ily módon jelzett helyeken minden esetben különösen nagy intenzitású földszegzárás-áramlatok haladnak keresztül; az ingókövekre pedig az a fura véletlen igazság állapítható meg, hogy ezek az ingókövek mindig éppen ennek a nagy intenzitású földszegzárásnak a közepében helyezkednek el, habár talán gyakoribbak az olyan, igen nagyméretű kövek, melyekről illene azt mondani, hogy az ilyen földszegzárás-áramlatok éppen a kövek közepén haladnak át.

Pontosítás nélkül, ezeket a földszegzárás-áramlatokat egyenlőre nevezzük sárkányáramoknak, hiszen a következő fejezetekben úgyis ki fog derülni, hogy egy eléggé bonyolult rendszerről van szó, s e rendszer keretein belül, a különböző rendszeralkotókat majd különböző nevekkal szükséges illetnünk. Nos, hogy idejében tudatosuljon bennünk az a tény, melyen a tudományos világon kívül talán még az ősi bölcseletek, ezotéria és okkultizmus tanítói is fel fognak háborodni; az ingókövek világszerte megtalálható rendszere korántsem a földszegzárások leglényegesebb megnyilvánulásait jelzi — mint ahogyan a világ nyitottabb emberei ezt ezidáig hitték —, hanem inkább azokat a perifériákat, melyek környezetében valahol a LÉNYEG megtalálható. (Erről a következő fejezetekben lesz szó.)

Az ingókövek annak jelzésére hivatottak, hogy pontosan rajtuk keresztül halad át az a tájegységen átvonuló sárkányáram, mely természetesen valahonnan érkezik és valamerre tart. Ez utóbbi meghatározásban pedig ismét csak az szerepel, hogy az ingókő még ilyen értelemben sem a lényegét jelzi, hanem azt az irányt, amerre a sárkányáram tart. Figyelemfelkeltő funkcióját pedig csak akkor teljesítheti, ha feltételezzük, hogy mint „irányjelzőt”, az ingókövet a tájegység valamely más pontjából szemlélnünk kellene.

Az ingókövek néhány száz méteres körzetében mindig megtalálható az a manapság már romos, törmelékes és általában kőbányának használt „központ”, emberi fantáziát megmozgató ősi létesítmény, kultikus hely, viszonylag kis alapterületű centrum, ahonnan a tájegységben található ingóköveket szemlélni kell, s ahol általában több sárkányáram is találkozik egymással. Azt a viszonylag kis alapterületű, (1 négyzetméter körüli) helyet, ahol e sárkányáramok kereszteződnek, atlantiszi őseink igen fontosnak ítélték meg, és e helyeket sok esetben még ma is pogány máglyarakó helyek, fallikus kőoszlopok, áldozati, oltárok, kiemelkedő, de láthatólag némiképpen megmunkált kőszirtek jelzik. S ezek után talán már az sem lehet olyan nagyon elrettentő, hogy a lakott területek többsége esetében, a hajdani ősi szentélyek helyén, (vagyis a földszegzárás-áramlatok eme középpontjaiban) ma templomok állanak. Az ingókő pedig olyanformán jelzi az ezeken a központokon áthaladó földszegzárás-áramlatok irányát, hogy ezeknek a központoknak a lokális, igen kis területű helyére állva — mely általában pogány emlékek esetén

a tűzrakó, vagy áldozati oltár helye, régebbi építésű templomok esetében pedig a mindenkori centrum, vagyis az oltár helye —, az ingókő irányába kell néznünk.

A sárkányáramok eme rendszerét az előttünk élt kiemelkedő tudással rendelkező civilizáció, az emberi lélek fejlődését elősegítő atlantiszi faj jellemezte meg világszerte — önmagának és nekünk —, hiszen nem létezik olyan kontinens, ahol tökéletesen ugyanilyen formátumú, sok esetben azonban még meglepőbb kövekre ne bukkanhatnánk. (Magyarország legszebb ingóköveiről hamarosan, fényképekkel bőven illusztrált füzetet jelentetünk meg.)

### Miért inog, avagy miért nem inog az ingókő?

Az ingókövek célja tehát a meghökkentés és a figyelemfelkeltés, nem pedig a minden körülmények közötti „ingás”. De vajon a jelölésnek miért ezt a módját választották az atlantisziak?

Talán azért, mert a labilitás sohasem lehet a természeti erők játékának végterméke! A természeti erők által létrehozott „halott” labilitást mindig egy stabil végállapot jellemzi, vagyis az ingókövek labilitását másképpen szükséges magyaráznunk.

Létezik egy olyan labilitás, mely önmagában, kényszerpályán, de mindig előbbrevivő jelentőségű; ez pedig az ÉLET. Az ÉLET lényege az igen nagyfokú labilitás mellett az igen nagyfokú dinamizmus, a változásokat és a továbbélés szempontjait folyvást kereső és — azokra nyomban reagáló hajlam, hiszen az élet szempontjából a stabilitás egyenlő lenne a halállal. Az élet csak akkor maradhat fenn, ha forr, dinamikusan alakul, s mindenütt és minden körülmények között keresi a maga igazát, mely csakis a továbbélésben csúcsosodhat ki.

Az ingókövek szimbolizmusa az Életet jelenti, s ezt jelezve feltétlenül értelmes (emberi) tevékenységre utal. Ne feledjük azonban, hogy az ingókövek sohasem önmagukban jelzik ezt, hanem a rajtuk keresztülrezgő sárkányáramokkal együtt, amelyről korunk embere ezidáig nem volt hajlandó tudomást venni! Az ingókövek jelenléte és hazai, nem csekély számú előfordulása híven kifejezi alkotóik szemléletét, életigenlését, s azt a lényegét, hogy az élet csak akkor képes fennmaradni, ha míg él, folyamatosan alkalmas a végtelen rugalmasságra, a nyitásra minden új felé, s ha a fejlődés minden lehetőségét megragadja. Akik e köveket emelték, tudták ezt! S ezt a lényegét még az sem volt képes elhomályosítani, hogy népük mégsem eszerint élt! S ezért maradtak fenn — helyettük — az ingóköveik.

Az ingókövek jelképek tehát, amolyan mementók, melyek számunkra azt jelzik amit tennünk kéne, a letűnt atlantisziak számára pedig azt, amit tenniük kellett volna... Mert az Élet él és élni akar!

Ezen felül pedig már csak egyvalamit érdemes mélységesen megfontolnunk: Atlantisz ma már nincs, csupán az ingóköveivel üzen.

*De az ingókövek által jelzett energiarendszer ma is él - és felhasználásra vár!*

### Az ingókövek főbb típusai

E fejezet címe - részemről - fantasztikus önteltségre vall, hiszen ezidáig kizárólag a hazai ingóköveinket sikerült személyesen megismernem, továbbá fényképen és filmen láthattam néhány tucatot a világ legkülönfélébb tájairól. Helyesebb is talán, ha inkább arra koncentrálnék, hogy: az ingókövek főbb típusai Magyarországon.

A logikám szegényesebb annál, semminthogy e lista véges lehetne, egyvalamit azonban kiemelnék: Az ingókövek vizsgálatánál — mivel önmagukban nem fejezhetik ki a lényegét —, sohasem szabad kihagyni a rajtuk keresztül rezgő földsugárzások vizsgálatát sem. Olykor ugyanis az ingókő egyáltalán nem „inog”, s kezdjük is ezzel, csak hogy kiderüljön, milyen tág határokhoz kell igazodnunk:

- két hatalmas, földön fekvő, szálegyenesen repesztett szikla, ahol is az olykor 50-60 tonnás darabokat kb. 1 méternyire eltávolították egymástól. Jól látni azonban, hogy a két szikla valamikor hajszálpontosan egy tömböt alkotott. A „hézagban” halad tova a sárkányáram, s e hasadék iránya egyúttal e sárkányáram irányát is jelzi.

- kisebb ingókő, a tetején „célzónyílással”, mely célzónyílás a fegyvereken található célzónyílás tökéletes mása. A sárkányáram iránya a célzónyíláson keresztül nézve pontosítható.

- szobányi kőtömb, az alapjáról lerepesztve, s onnan a teljes tömegével 20-60 centiméternyire elemelve. A sárkányáram irányát a kő hossz tengelye mutatja. Az ilyen kő, olykor teljes súlyával egy aprócska kődarabra nehezedik, mely az iszonyatos súly alatt (több helyütt hasonlóképpen) berepedt, meghasadott.

- 3-5-15 tonnányi sziklák, alul egyetlen kődarabra emelve, oldalt egy(-két) helyütt megtámasztva.

- 5-20 tonnányi kőtömb, két(-három) helyen, tenyérszerű felfekvéssel, oldalról megtámasztva.

- jökora sziklatömb, alul stabil felfekvéssel, s egy másik helyen megemelve oly módon, hogy látszik, miként helyeztek köveket kövekre, hogy a sziklatömb a lehető leglátványosabb pozícióját elérhesse. Esetünkben természetesen a leglátványosabb pozíció sohasem a cirkuszi mutatvány szempontjából fontos, hanem hogy közölje az információt: ilyesfélét az eső, a jég, a hó és a fagy munkája nem alkot.

- szobányi sziklatömb az alakjával „irányba állítva”.

- szobányi sziklatömb hosszanti vagy keresztirányú bemunkálással, célzónyílással vagy hasadékkal, esetleg lyukkal. Az ilyen esetekben egyetlen, jelölés célját szolgáló ingókövön két sárkányáram halad keresztül, a kő által jelzett két irányba tartva.

*Felmerült az alapos gyanúja annak, hogy a sárkányáramokon elhelyezett kövek sokkal időtállóbbak, mint a környezetük kövei.* Mintha ezek az általunk ismeretlen rezgések, rezonanciák az állagukat és teherbíróképességüket: illetően erősítenék az ingóköveket.

### Új fordulat a hazai kunhalom és kurgán-kutatásban

Éppen ideje, hogy a kurgánok és kunhalomok mélyén „örök álmukat” alvó ősi nemzetségek megforduljanak síjukban. Természetesen lehetnek kivételek, s megállapításom fizikailag nem fogja károsítani földi maradványaikat, de meggyőződésem, hogy amit hegyes-dombos vidékeken az ingókövek jelölnek, ugyanazt jelzik az alföldi tájakon a földhalomok és kurgánok. Legalább tízből hét esetben, ezek a halomok a ma is élő földsugárzás-áramlatok haladási irányát jelzik, s ezen irányok jócskán tele vannak tűzdelve falusi templomtornyokkal is. Az atlantisziak — kő hiányában — az alföldi területeken, ezen erővonalak jelölésére ugyanis földhalomokat emeltek!

A kurgánokon, földhalomokon és kunhalomokon igen sok esetben ősi építmények, később rájuk épített kápolnák, templomok romjai is találhatóak, de azok a sárkányáramok, melyeket egy-egy halom jelöl, atlantisz-korabeliek! Ezeket annak idején egy-egy fallikus oszloppal, jelzőkövel vagy tűzrakó hellyel jelölték meg, s minden egyéb építmény csak jóval később kerülhetett a helyükre. Ez alapján pedig könnyen bebizonyosodhat, hogy azokat a halomokat, amelyeket sírhalmoknak véltünk, az elhunyt fejedelmek és nemzetségek földi maradványainak elhantolására az atlantiszi idő végeztével, vagyis csak jóval később használták fel.

Jómagam egy 7-8 méter magas földhalomról még valahogyan feltételezni merném, hogy azt tiszteletük jeléül az előttünk élt lovasnomád törzsek emelték a halott nemzetségek földi maradványainak biztonságba helyezése céljából — bár e népeknek ezt megelőzően nem voltak ilyen „homokhordozó” szokásaik —, de egy közel 100 méter magas, mesterséges halom esetében már sehogy sem vagyok képes elképzelni, amint ugyanezek a lovasnomád ősök bő gatyában, zsebeiket földdel teletömködve, s feltehetőleg munkadalokat énekelgetve, éppen ezt az irdatlan halmot hordják össze.

## Miképpen őrizte meg - helyettünk - az atlantiszi hagyatékot a magasabbrendű tudat?

Amint ez oly sok alkalommal utólag kiderült, a legkönnyebben beazonosítható ingókövek, pogánykövek, mérési pontok fokozottan védett, védett, vagy szigorúan elzárt természetvédelmi területeken találhatók.

Rövid nyomozást követően kideríthető, hogy az elmúlt cirka fél évszázadban ugyanezek a területek szovjet katonai lőterek, elzárt katonai objektumok, pártállami üdülők és miniszteri vadászterületek voltak.

Aki tovább kíváncsiskodik, rájöhet, hogy ezt megelőzően ugyanitt nagyrúri vagy papi földbirtokok voltak, előtte pedig olyan várúri földterületek, melyek jobbra a mindenkori magyar királyok hatáskörébe tartoztak.

Vagyis amióta „eszmélni kezdett” a technokrata ember, s felmerülhetett volna a túlzott kíváncsiság avagy anyagi haszon „gyanúja”, helyettünk — és tőlünk — mindig is volt, aki őrizze ezeket a területeket, hogy ilyenformán, ezen az ezredvégen felnőjünk e feladatokhoz, s maradjon azért némi nyoma az előbbrelépés követendő útjának.

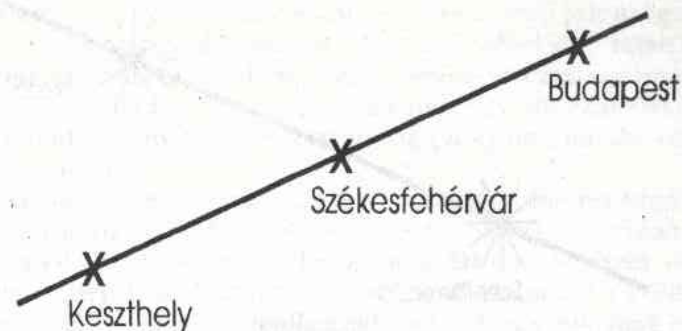
## Hogyan keressük az atlantiszi ember hagyatékát?

(azaz az előttünk élt emberi faj nyomai kutatásának tudománytalan, mégis célravezető módszere)

Elsőként igen fontos annak meghatározása, hogy „miért is keressük” ezt a hagyatékot? Mindazok, akik a szobájukat díszítő vörösalakos görög váza és római kori mozaikminta mellé (ráadás képpen) el tudnának képzelni egy formás atlantiszi ingókövet is, kérem, felejtsek el az egészet! A múltunkat csak olyan mértékig szabad kutatnunk, amilyen mértékben ez a kutatás hozzásegíthet bennünket a jelzett múlt megértéséhez, s ezen keresztül segítségünkre lehet a jövőnk kialakításában. Mindezekben pedig egyéni érdekek és önző szempontok aligha játszhatnak szerepet!

Hogy miként kell keresnünk ezt a hagyatékot, azon a három példán világitanám meg, amelyeket ily módon elsőként sikerült megtalálnom. Anélkül, hogy ezekre részletesebben visszatérnék, e három hely Pákoz, Szentbékália és a Vörös-kővár. *Ne feledjük, hogy e témakör azért „ezotérikus”, mert nem igényli a Tudomány jelenlétét és útvesztőit!*

- Elsőként próbáljunk a térképen, pl. cérnaszállal néhány közeli várost olyanformán összekötni egymással, hogy e városok — minden kétséget kizáróan — egy egyenesen helyezkedjenek el (1. ábra).



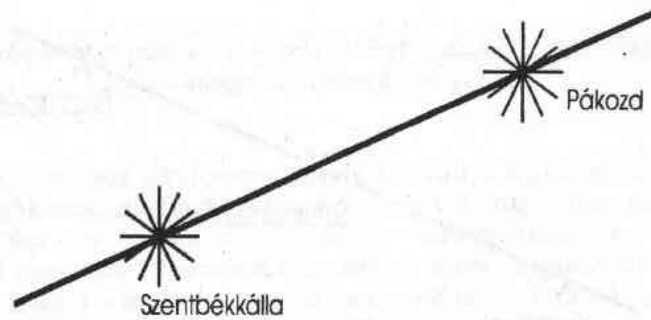
1. ábra

- Keressünk e vonal mentén - a megyei vagy turistatérképeken olyan helyeket, melyek környékén a legtöbb ősi elnevezésű helyiségnév, hegycsúcs és bármilyen rom található (2. ábra).



2. ábra

- Kössük össze ezeket az ősi elnevezésű helyeket egymással olyanformán, hogy az (1. ábrán) megjelölt vonallal valamiképpen metszék egymást. Amennyiben olyan helyeket találunk, melyek kiadódó metszéspontjai egy-ugyanazon ponttal azonosak — vagy majdnem azonosak —, máris megtaláltuk a számunkra kódolt üzenetet (3. ábra).



3. ábra

- Ezt követően már le is olvashatjuk, hogy hová kéne mennünk, s mindezt megtehetjük egyetlen könyv elolvasása nélkül, s egyetlen forintnyi felesleges kiadás nélkül, ami ma már egyáltalában nem jelentéktelen-szempon.

### A sárkányáramok dinamizmusa égitest-együttállások esetén

A sárkányáramok — az irányítható földsugárzásokkal ellentétben —, égi-test-együttálláskor, az áramlataikra merőlegesen a helyüket nem változtatják meg, azaz NEM MOZDULNAK EL. Hogy hosszanti (áramlásirányú) vagy függőleges (égbolt felé irányuló) elmozdulás történik-e, s hogy az ilyen égitest-együttállásokkor mérhető-e valamiféle transzverzális avagy longitudinális hullámvás ezen a rendszeren, annak megállapítása nem a mi feladatunk. De hogy a sárkányáramokon valamiféle gerjedés tapasztalható, és ez igen jól érzékelhető is, erről a keleti hagyományok egyöntetűen szót ejtenek. Az a bizonyos gerjedés — melyről a keleti hagyományok megemlékeznek —, érdekes módon nem az égitest-együttállásokkal, hanem Földünk Nap körüli pozíciójával hozható kapcsolatba. Azt a tényt ugyanis, hogy például egy sárkányáram mondjuk Sándor napján gerjed, s legközelebb jövő ilyenkor, szintén Sándor napján fog gerjedni, bármennyire tudománytalannak tűnik is, érdemes lenne csillagászati ismeretekkel elemezgetni! Sajnos ezirányú tapasztalatokkal jómagam nem rendelkezem, némelyik sárkányáramról legfeljebb azt tudom következetesen elkönyvelni, hogy telihold vagy újhold napján az intenzitása nagymértékben erősödik. Ez az igen-igen lényeges momentum ismét csak arra utalhat, hogy a sárkányáramok az égitestek együttállásával kapcsolatban egyáltalán nem viselkednek közömbösen, reagálásuk valamiféle gerjedés vagy intenzitás-változás, melyre azonban egy leendő műszeres ellenőrzésig aligha érdemes visszatérni.

Mégis megemlítem, hogy ez utóbbi tény — tekintettel arra, hogy a

sárkányáramok a negyedik dimenziót jócskán érintő jelenségek —, sok embernek hitet adhat a gyógyulásához. Mert ha például konkrétan megtudja, hogy mondjuk az isaszegi öregtemplomon keresztülrengő sugárzás telihold napján erőteljesebb mint máskor, s ilyen alkalmakkor ide elzarándokol és egy esti imát elmond, bizonyíthatóan jobban fog gyógyulni, mintha csak bekapkodta volna a tablettáit!

Röviden ismételve a lényegét; a befolyásolhatatlan földsugárzások az égitest-együttállások kozmikus hatásaira nem a helyükről történő elmozdulással, hanem valamiféle gerjedéssel reagálnak. De ez a rendszer — tekintettel arra, hogy a befolyásolhatatlan földsugárzások esetén a Földünk idegáramairól van szó —, kapcsolatba hozható a Föld pályasíkjának Nap körüli pályáján adódó, bolygónk haladása közbeni, általunk nem mérhető hatásaival is.

### A befolyásolhatatlan földsugárzások polaritása

Azoknak a jelenségeknek a következetes vizsgálatára, melyek globális méretekben és igen nagy távolságokban is igazak kell, hogy legyenek, a mi felkészültségünk és a mi módszereink valójában már nem elegendők. A következetességet és precizitást meg kell tehát hagynunk arra a nem túlságosan távoli időszakra, amikor mindezek a jelenségek hitelesen igazolhatóak és következetesen mérhetőek lesznek.

Jelen pillanatban a befolyásolhatatlan földsugárzások mérésére az igen nagy agyi koncentrációt igénylő, s egyáltalán nem veszélytelen módszert, az egyéni bioenergiaszintet tökéletesen tönkretévő, szervi izomtónusváltozásokat és immunreakciókat kihasználó emberi energiát használjuk. A saját szervezetünkben beállott változások kimutatására a steineri 12 érzékszervünk közül az ezidáig funkcionálisan be nem azonosított 7 érzékszerv bármelyike alkalmas, vagyis mérésekhez az esetek többségében semmiféle eszközre nem lenne szükségünk, de ennek feltétele az kellene hogy legyen, hogy az ilyen méréseket végzők tökéletesen uralni tudják az 5 funkcionálisan ismert és biológiaiilag beazonosított érzékszervüket. Mivel a legtöbbünk egyszerű gyarló ember, aki a gyomor, az ízek, a látványosságok és vágyak uralma alatt áll, e „nem mérhető” földsugárzások szervi reakcióinak kimutatására rugókat, „várázsvesszőt”, lengyel pálcát kénytelen használni.

Figyelem! A későbbiek során részletezendő földsugárzások bonyolultságából kikövetkeztethető, hogy e mérések elvégzésére az inga NEM ALKALMAS!

Szubjektív érzeteink szerint a befolyásolhatatlan földsugárzások alapvetően pozitív és negatív jellegűek lehetnek, mely igen jól illik a poláris világszemlélethez. Tekintettel arra, hogy méréseinknél nem következetes mű-

szeres eredményekről van szó, a továbbiakban a befolyásolhatatlan földszugárzások polaritásainak beazonosítására az emberi szubjektumhoz sokkal közelebb álló, biofizikai történések és érzelmek kifejezésére egyaránt alkalmas jin és jang elnevezéseket fogjuk használni.

Esetünkben a jin a nőies, befogadó, bizsergést vagy melegérzetet keltő pozitív, melynek beazonosítása céljából és a következetesség szempontjából szükséges, hogy agyi koncentrációval a kezünkben tartott lengyel pálcák kifelé, a rugó pedig felfelé mozduljon el.

Ezzel ellentétben a jang a férfias, erőszakosabb érzeteket keltő, hidegérzettel és kellemetlenebb közérzettel párosuló negatív, melynek beazonosítása céljából szükséges, hogy agyi koncentrációnk hatására a kezünkben tartott lengyel pálcá befelé (a testünk felé), a rugó pedig lefelé (a föld felé) mozduljon el.

A jin és jang áramlatok következetessége és a polarítások váltakozása teljesen egyértelmű, mégis azt kell mondanom, hogy az igen nagy léptékű, többször tíz kilométeres és több kilométeres térhálós szerkezetű, befolyásolhatatlan földszugárzás-áramlatok mérete, vagyis a beazonosítási pontok egymástól való igen nagy távolsága miatt e jin- és jang-rendszert ezidáig még elviekben sem sikerült megfejteni. Könnyen meglehet, hogy ami az északi féltekén jin, az a déli félgömbön jang. Az is előfordulhat, hogy néhány jin-centrumot egy erőteljesebb jang, s néhány jang centrumot egy erőteljesebb jin-centrum követ. Lehetséges, hogy a lapályokon inkább jang, a hegyek között pedig inkább jin áramlatok húzódnak. De amiképpen előfordulhat, hogy a vizek és nedvesebb területek környezetére jellemző a jang, s a szárazabb vidékeken több a jin, épp így következetlenség lenne részünkről, ha e felsorolásból a Magasabbrendű Tudat által precízen elkészített és megvalósított Terv lehetőségét kifejejtenénk.

A későbbiek során szót ejtünk bizonyos „ kozmikus csatornákról”. A méréseink száma e vonatkozásban elég csekély ahhoz, hogy a „ kozmikus csatornákat” taglaló fejezetben alábbiakra bővebben kitérjünk, azért hát itt és most említem meg — anélkül, hogy erre még egyszer visszatérnék —, a jin és jang rendszerekből feltételezhető, hogy két negatív (jang-típusú) áramlat kozmikus csatornája pozitív előjelet mutat, két pozitív (jin-típusú) áramlat kozmikus csatornájának előjele szintén pozitív, s egy pozitív (jin) és egy negatív (jang) áramlat egymással alkotott kereszteződési pontjában a kozmikus csatorna negatív érzeteket kelt.

Tekintettel arra, hogy üres feltételezésekbe nem szeretnék bocsátkozni, a szélesebb körű, kiterjedtebb kutatásokra a lehetőségeink nem számottevőek, a jin és jang áramlatok rendszerének témáját egyelőre nyitva kell hagynunk.

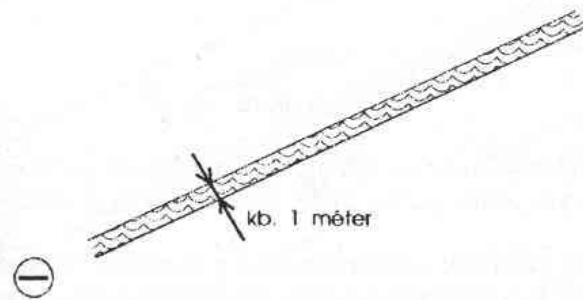
Következzék tehát a „ befolyásolhatatlan földszugárzások” rendszerezése. (A most következő fejezetekhez azonban a „BÉRLET A III. ÉVEZREDEHEZ” és az „IRÁNYÍTHATÓ FÖLDSUGÁRZÁSOK” című könyvek tartalmának ismerete feltétlenül szükséges!)

## Lineáris előjelző vonalak

E földszugárzás-áramlatokat tőlünk nyugatabbra *ley*-vonalaknak, a távolkeleten pedig sárkányáramoknak nevezik. Fenti elnevezések ugyan nekünk sem okoznának gondot, a pontosítás céljából e földszugárzásokat a továbbiakban mégis LEJ-vonalaknak, magyarul Lineáris Elő Jelző vonalaknak fogjuk nevezni. Ez pedig máris azt sugallja, hogy amiről ma a világ tud, számunkra roppant mód kevés.

A LEJ-vonalakon helyezkednek el mindazok a hegycsúcsok, pogánykövek, ingőkövek, régi templomok, melyekről néhány éve cikkezünk, s tartjuk az előadásokat. S ezek azok a földszugárzás-áramlatok, amelyeket ma világszerte vizsgálnak. Rajtuk helyezkednek el a minden korban jól megépített kultikus és szent helyek, s kivételt csupán a jól megépített stonehenge-ek és katedrálisok jelentenek, melyek ennél előbbre mutatnak. A LEJ-vonalakon kívül — melyeket atlantiszi elődeink jelöltek meg —, léteznek más egyéb „vonalak” is, ezek részletezése előtt azonban feltétlenül szükséges a LEJ-vonalak pontos ismerete.

A LEJ-vonalak vizsgálata esetén célszerű az előforduló legegyszerűbb esetből, az önmagába futó, nyílegyenes, kereszteződési és találkozási pontokat nem alkotó vonalból kiindulnunk. E vonal (vagy vonulat) átlagos szélessége egy méter, de ez a szélesség a mérést végző egyén szenzitivitásától függően fél métertől kettő és fél méteres szélességig változhat (4. ábra).



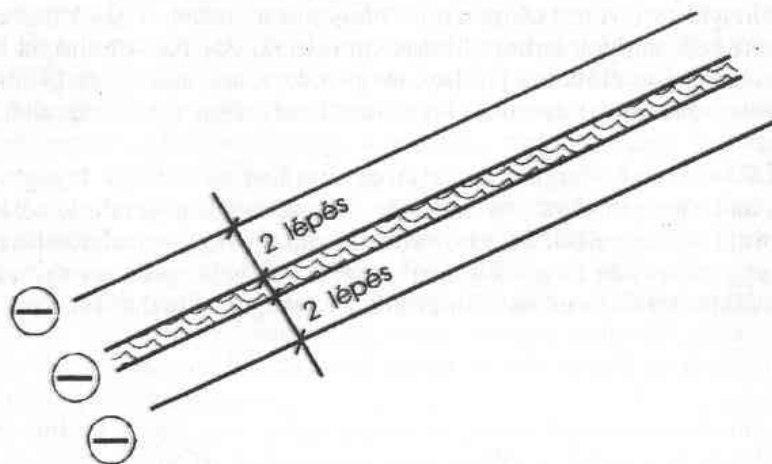
4. ábra

Már ez a legegyszerűbb eset sem túlságosan egyszerű, s amint látni fogjuk, a Természet nem egykönnyen egyezik bele titkai kifizérésébe. Amit ugyanis ezidáig egy egyszerű, nemzetközi LEJ-vonalnak hittünk, az egy bonyolult interferáló rezgésrendszert alkot, melyet az alábbiakban részleteznünk feltétlenül szükséges.

E LEJ-vonal első interferenciája e vonaltól hozzávetőlegesen 2 lépésnyire található (E „nem hiteles” mértékegység bevezetése azért szükséges, mert maga a mérés roppant agyi energiákat emészt fel, s aki a mérés közben koncentráción és lépegetésen kívül még egy mérőszalaggal is ügyetlenkedik, rövid időn belül idegrendszeri problémákkal fog kórházba kerülni!)

Figyelem! A befolyásolhatatlan földszugárzások napi 15 percen túl csak az egészség rovására mérhetőek! A LEJ-vonalon való tartózkodást az emberi szervezet nehezen viseli, s e hatások olykor a legvalószínűtlenebb szervei reakciókat okozzák!

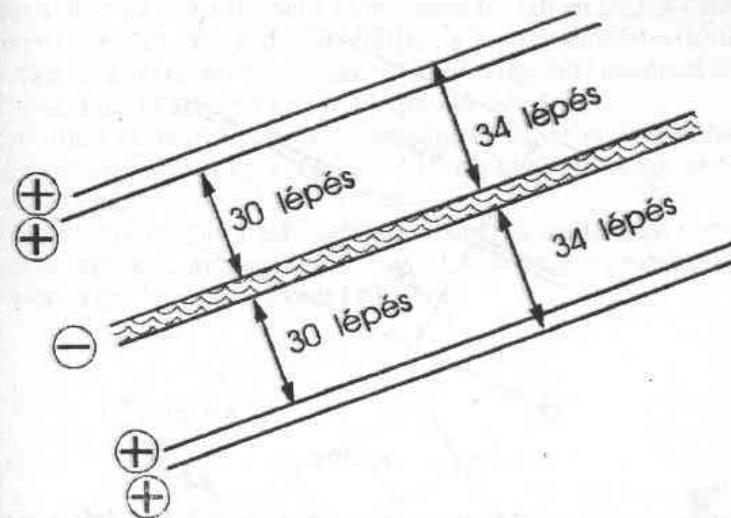
A következő ábrán tekintsük meg egy LEJ-vonal első interferenciáját, mely tehát a LEJ-vonal jobb és baloldalán, s attól kb. 2 lépésnyire található (5. ábra).



5. ábra

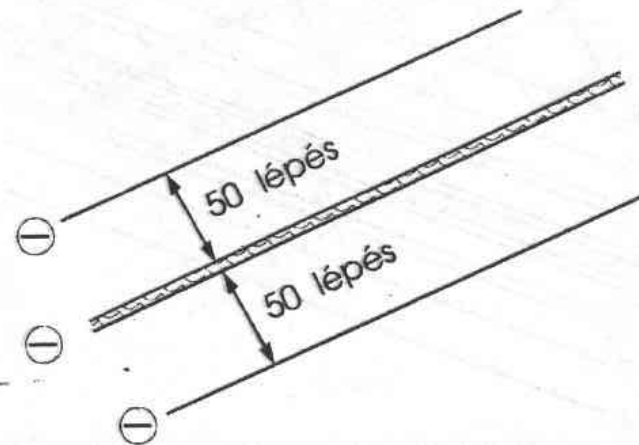
A LEJ- vonal első interferenciája egy jang-típusú vonulatot feltételezve szintúgy jang-típusú, intenzitása pedig megközelítőleg a LEJ-vonal intenzitásának a fele.

A LEJ-vonal második interferenciája a vonaltól (átlagos esetben) 30 lépésnyire haladó 2-2, vele párhuzamos, jin-típusú vonulat, melynek intenzitása az eredeti vonulat intenzitásának egyenként kb. a negyede (6. ábra).



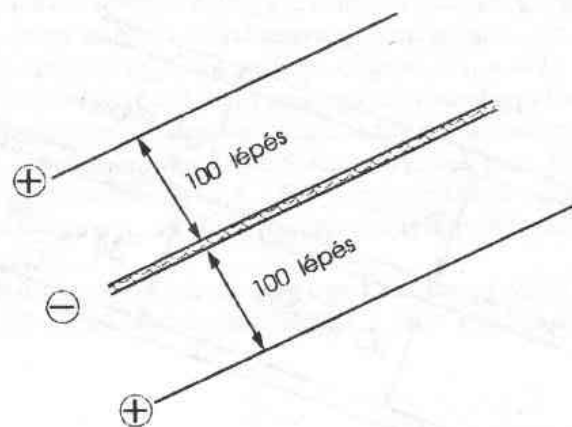
6. ábra

A LEJ-vonal harmadik interferenciája a vonaltól mintegy 50 lépésnyire haladó 1-1 jang-típusú vonulat, melynek intenzitása az eredeti vonulat intenzitásának kb. a fele (7. ábra).



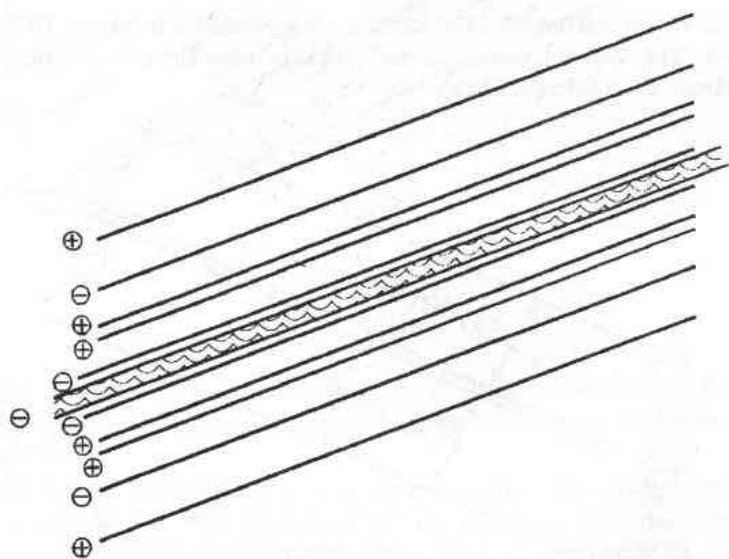
7. ábra

A LEJ-vonal negyedik interferenciája a vonaltól mintegy 100 lépésnyire haladó, 1-1 jin-típusú, párhuzamos vonulat, melynek intenzitása az eredeti vonal intenzitásának kb. a nyolcadrésze (8. ábra).



8. ábra

Fentiek ismeretében tekintsük meg egy Lineáris Elő Jelző vonalnak és elsődleges interferenciáinak a horizontális vetületét (9. ábra).



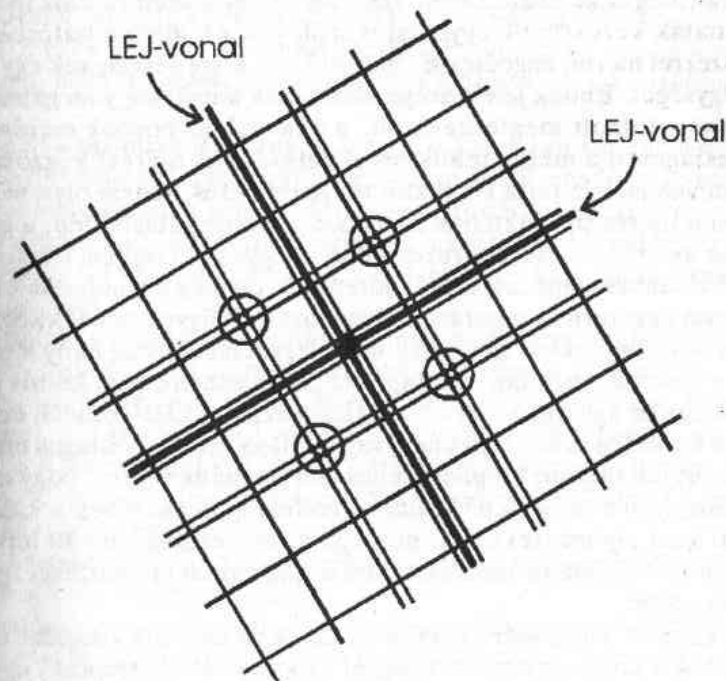
9. ábra

A 9. ábra előjeleit illetően érdemes megjegyeznünk, hogy azok egy jang-típusú LEJ-vonal interferenciáinak előjelei, vagyis ugyanezek egy jin-típusú LEJ-vonal esetében a 9. ábrán jelölt előjeleknek éppen a fordítottjai lennének!

Távol álljon tőlem, hogy e legegyszerűbbnek ítélt, rendszeralkotó LEJ-vonal ismeretében megrajzoljam és szentírásba foglaljam a LEJ-vonalak teljes interferenciális képét, vagy megpróbáljam e legegyszerűbbnek ítélt esetet axonometrikusan ábrázolni! E rendszer sokkal nagyobb figyelmet érdemel és sokkal több tiszteletet követel az ilyen kapkodó sietségnél!

A LEJ-vonal és az őt kísérő rezgésegyüttes tehát mintegy 200 lépésnyi szélességű sávban vonul tova a tájon, s e sávon kívül és belül egyéb sem vár ránk, mint meglepetés.

Az átlagos intenzitású LEJ-vonal horizontális szerkezetének ismeretében tekintsük meg két, átlagos intenzitású LEJ-vonal legegyszerűbb, vagyis egymásra merőleges kereszteződését (10. ábra).



10. ábra

Az ábrán látható erőteljesen megvastagított vonalak a LEJ-vonalak, a vékonyabb vonalak ezek interferenciái, a vastag vonalak kereszteződési pontja egyértelmű, míg a kis körökkel jelölt kereszteződések a LEJ-vonalaktól megközelítőleg 30 lépésnyire lévő, kettős interferenciák kereszteződési pontjai. Ezt azért volt fontos ilyenformán részleteznünk, mert igen komolyan felmerült annak gyanúja, hogy a LEJ-vonalak — legalábbis



részben — lelki dimenziókat is érintenek. Anélkül, hogy elhamarkodott következtetéseket vonnák le, *a négyzetekkel jelzett helyek azok a különleges helyek, melyeket legszívesebben a lélek templomainak neveznék*, (az e helyekre beálló embert az interferáló rezgés-összetevők valóban különleges érzetekkel és különös lelkiállapottal lephetik meg). A LEJ-vonalak megvastagított keresztződési pontja pedig - az előzőekhez képest - az a hely, amely a hozzávetőlegesen 200-szor 200 lépésnyi terület középpontjában található, melyet a 11-szer 11 vonal keresztződésekként 120 keresztződési pont ölel körül, melyre távvezetékeket, lakótelepeket, családi házakat építeni nem szabad, mert ez a hely ősi kultikus, régebben épített szentélyekben és a majdnem elfeledett kicsi templomokban a mindenkori oltár helye!

Figyelembe véve azt, hogy a LEJ-vonalak nem feltétlenül alkotnak egymásra merőleges keresztződést, (csupán az ugyanazon rendszerhez tartozó LEJ-vonalak keresztzik egymást merőlegesen), amíg e hatásokat nem tudjuk műszerrel mérni, engedjék meg nekem, hogy bevezessek egy egyszerű mértékegységet. Ennek jelentősége ismét csak annyi, hogy megkíméljük az emberi agyat a túlzott megterheléstől, s e helyek és pontok mérésénél ne kelljen feleslegesen a méter-rendszerrel bajlódni. A mérést végző személy ugyanis nem valamiféle rajta kívül álló tényezőt keres, hanem olyasmit, ami a személyével a mérés pillanatában nyomban kölcsönhatásba lép, a fellelése pillanatában nyomban keresztülrezeg minden élő sejtjén, s befolyásolja nem csupán a funkcionális szervi működéseit, de még a gondolatait is!

Nos, ezen egyszerű intenzitásmérésnél azt kell figyelemmel kísérni, hogy a LEJ-vonaltól (ugyanerre a vonalra merőlegesen sétálva), hány lépésnyire található a vele párhuzamos, s átlagosan 30 lépésnyire lévő kettős interferenciák. Ha ezt az egyszerű mérést megjegyezzük, a LEJ-vonalak erősségét általában 10 és 40 lépés közöttieknek, vagyis 10-es, és 40-es átlagos erősségen belülieknek fogjuk találni. Ez pedig feljogosít bennünket arra, hogy egy átlagosan 10 lépésnyire fellelhető kettős interferencia esetében a LEJ-vonal intenzitását csekély mértékűnek, míg egy hozzávetőlegesen 40 lépésnyire fellelt kettős interferenciavonal esetében a LEJ-vonal intenzitását igen erőteljesnek nevezzük.

Ennek alapján pedig már képesek lehetünk az általunk vizsgálat tárgyává tett LEJ-vonalat roppant egyszerűséggel (a könyv ábrái alapján) egy E-D-i tájolású, jang-típusú, 30-as erősségű LEJ-vonalként beazonosítani.

## Szent György-vonalak

A befolyásolhatatlan föld sugárzások legfontosabbjai közé tartoznak azok a Föld-idegáramok, melyek olyanformán haladnak keresztül a tájon, amiképpen egy öreg lant díszes, mégis halott fakeretei között az emberi szem számára meg nem nyilvánuló lényeg, a zenei hangzás keletkezik. Ezek azok a Föld-idegáramok, amelyek a későbbiek során a Földanya kiemelt fontosságú akupunktúrák pontjait fogják meghatározni. A Szent György-vonalak hegy-csúcsokat viszonylag ritkán érintenek, hiszen ezeket előjelző célzattal általában a LEJ-vonalaknak engedik át.

A Szent György-vonalakat, velük párhuzamosan és velük a legszorosabb kapcsolatban mindig két LEJ-vonal kíséri, (amelyekről az előbbi fejezetben esett szó), ezek a Szent György-vonalaktól sohasem maradnak el! Könnyen lehetséges, hogy a LEJ-vonalak a Szent György-vonalak elsődleges interferenciái.

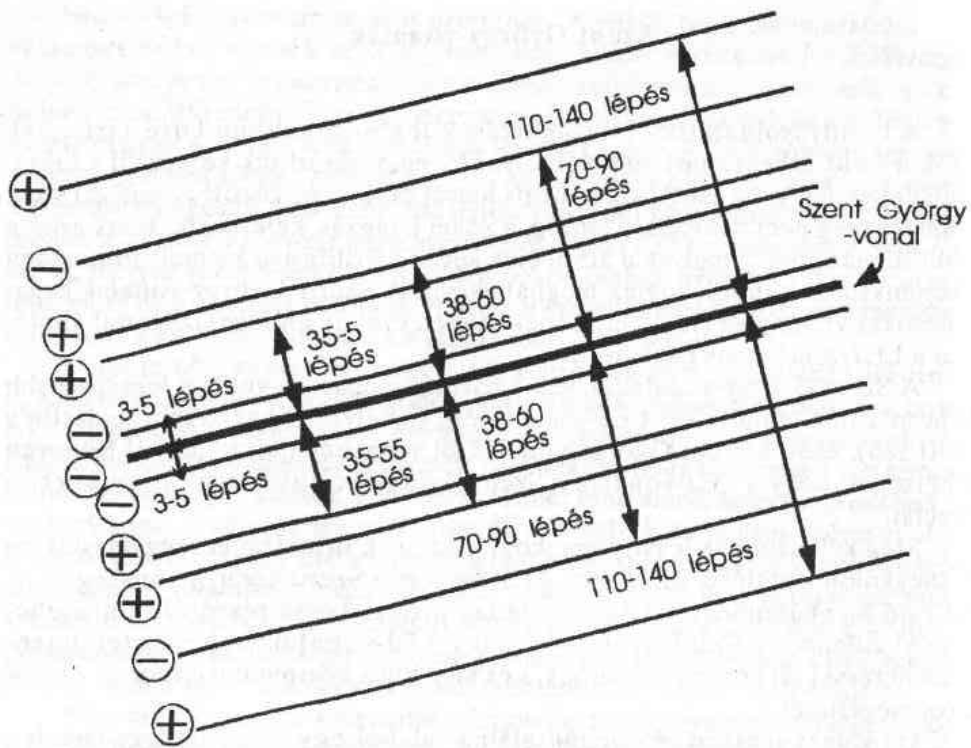
Meg kell azonban jegyezni, hogy a sok-sok interferencia egymástól való megkülönböztetése, valamint a LEJ-vonal és a Szent György-vonal egymástól való megkülönböztetése gyakorlatlan próbálkozók részéről szinte lehetetlen! Ellenben a Szent György-vonalak a LEJ-vonalaknál bevezetett intenzitásméréssel jól beazonosíthatóak, s ez meg fogja könnyíteni e rendszer tökéletes megértését.

Ha valaki egészen véletlenül találna valahol egy Szent György-vonalat, akkor azt, radiesztáziai alapismereteivel LEJ-vonalnak értékelve, a következőképpen tudná beazonosítani: K-Ny-i tájolású, jang-típusú, 46-os erősségű LEJ-vonal. E szempontból csupán egy valami tűnhetne fel, hogy a 46-os erősség a LEJ-vonalakkal kapcsolatosan már igen-igen nagy intenzitást képvisel. E megállapítások alapján rajzoljuk is fel a jelzett Szent György-vonalat és interferenciáit (11. ábra).

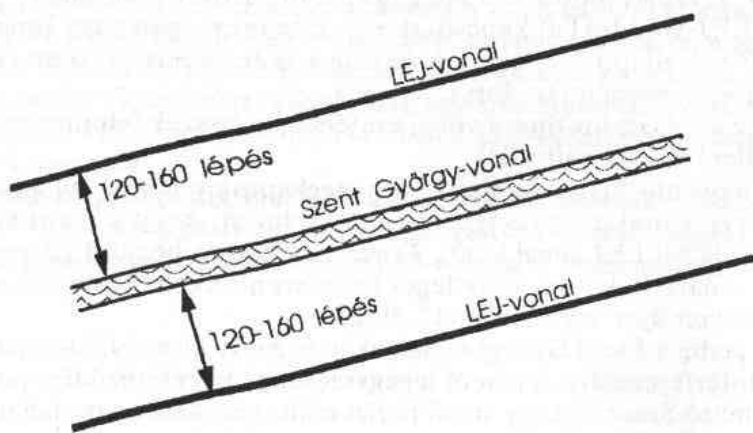
(Természetesen jin-típusú vonal esetében az összes feltüntetett előjel éppen az ellenkezőjére változik!)

Miután ilyenformán tulajdonképpen megkaptuk a lehető legegyszerűbb Szent György-vonalat, szükséges megismételni, hogy a Szent György-vonalat mindig két LEJ-vonal kíséri. Teljesen mindegy, hogy e LEJ-vonalakat őrző-védő vonaloknak, vagy elsődleges interferenciáknak tekintjük-e, velük együtt a rendszer ilyen képet alkot (12. ábra).

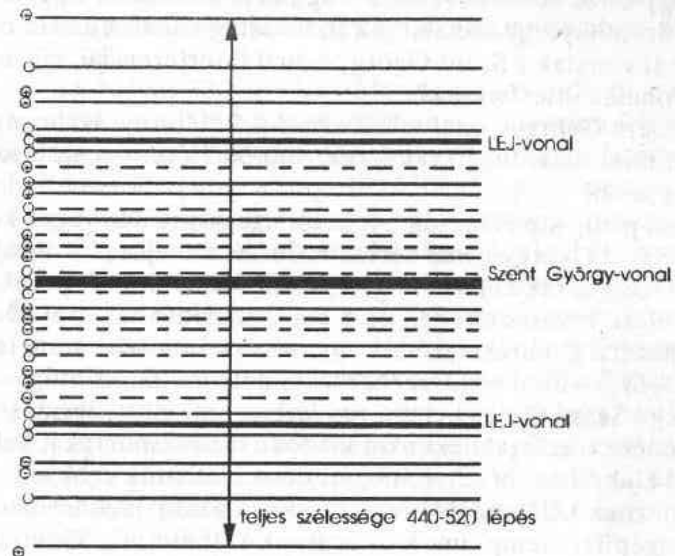
Mivel pedig a Szent György-vonalnak is és az őt kísérő LEJ-vonalaknak is vannak interferenciáik, a lehető legegyszerűbb, keresztződési pontokat nem tartalmazó Szent György-vonal horizontális szerkezete az alábbiak szerint alakul (13. ábra).



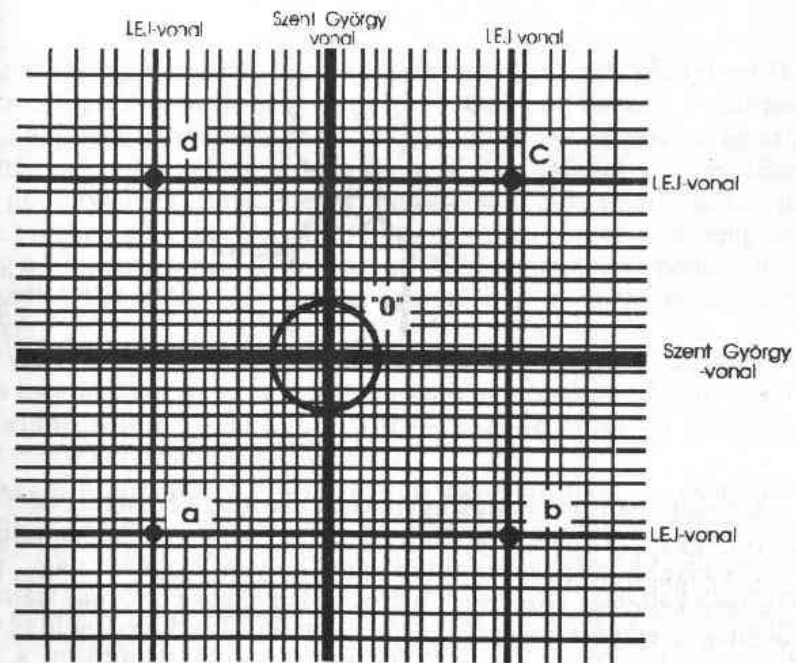
11. ábra



12. ábra



13. ábra



14. ábra

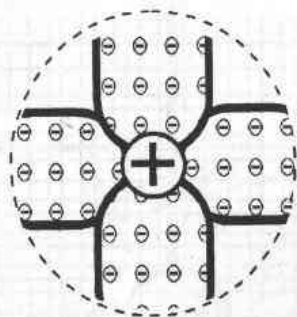
Hogy a 13. ábrából valami még beazonosítható legyen, a legvastagabb vonal a Szent György-vonalat jelöli, a vastag vonalak a kísérő LEJ-vonalak, a szaggatott vonalak a Szent György-vonal interferenciái, míg a vékony vonalak a LEJ-vonalak interferenciái.

A Szent György-vonal átlagosan 2-2,5 méternyi szélességű, míg az egész vonulat, mint összefüggő rendszer, 400-500 lépésnyi szélességben halad keresztül a tájon!

Most pedig következnek a lehető legegyszerűbb, vagyis két egymásra merőleges Szent György-vonal kereszteződésének rajza (14. ábra).

Elnézést kérek amiatt, hogy a rajzra szinte kizárólag csak a kereszteződés alapterülete kerülhetett fel, de e kereszteződést ezúttal kisebbre szűkíteni nem lehetett. E kereszteződés ugyanis a szinte fél kilométernyi szélességű Szent György-vonal rendszernek valamely másik, szintűgy fél kilométernyi szélességű Szent György-vonal rendszerrel alkotott, egymásra merőleges kereszteződése, s ezúttal nekünk a kiadódó metszéspontokat kell vizsgálnunk.

A 14. ábrán a/, b/, c/, d/ megjelöléssel láthatók azok a pontok, amelyeket az előzőekben LEJ-vonal kereszteződéseinek pontoknak neveztünk, s amelyek a jól megépített templomok oltárainak kell állniuk, középpont pedig „0”-val jelölve található az a pont, melyet a továbbiakban különösképpen érdemes még vizsgálnunk (lásd a 15. ábrán kiemelve az imént körrel jelzett területet):



15. ábra

A Szent György-vonalak egymással alkotott kereszteződési pontjában, amelyet egy 2-2,5 méter alapélű négyzetnek kellene elképzelnünk, egy még ennél is kisebb, mindössze talpatalnyi helyen, egy igen nagy intenzitású, mégis igen kellemes közérzetet biztosító kozmikus csatorna található, amelybe beállva az embert mélységes csend és lelki béke övezi, mintha pillanatnyilag kiszakadt volna a fizikai világból. E talpatalnyi hely, a Föld idegáramainak akupunktúrás pontja, mint a fél négyzetkilométernyi terület kö-

zéppontjában, s igen jól védett közegben elhelyezkedő érzékeny idegszál, biztosítja az állandó kapcsolatot mindenek között ami még emberi, s ami már isteni.

E pont, melynek helyét 33-szor 33 Föld-idegáram jelöli ki, s melyre e vonulatok kereszteződéseiből kiadódóan 1088 energiacentrum felügyel, már nem az ezen a helyen mérhető 1089 csomópont egyike csupán, hanem maga a LÉNYEG, amely Ember által aligha ismerhető meg! E pont természetesen a rendszer ismerete nélkül aligha található meg, s kétségeim vannak afelől, hogy egyáltalában célszerű lenne-e ezeket a Föld-akupunktúrás pontokat keresni és közismertté tenni. E helyre ugyanis ember nem építhet, ezeken a pontokon állva rosszálló emberi gondolat nem fogalmazódhat meg, gonoszság nem érlelődhet, mert minden érzésünk, amely a bennünk rejlő harmóniából vagy diszharmóniából fakad, e kozmikus csatornán keresztül a Földanya idegáramaira, a Föld történéseire és a kollektív emberi Tudatra hat vissza! E pont, amennyiben néhány egyébirányú követelménynek is megfelel, csupán egyfajta építményt viselhet el; e pont az atlantiszi időkben a szent kőkörok (stonehenge-ek), fajunk esetében pedig a katedrálisok főoltárainak helye!

Nézzük hát, miről is van szó!

#### A Föld kiemelt fontosságú akupunktúrás pontjait meghatározó, nagy intenzitású föld-idegáramok kereszteződésének lényege

A Szent György-vonalak alkotta kereszteződés középpontja tehát az a mindössze talpatalnyi hely, ahol nem földi létsíkhöz tartozó történések is zajlanak, s amelyet minden beavatott ősrünk igen nagy tisztelettel igyekezett megjelölni - avagy elrejtteni! Mert amíg a LEJ-vonalakat a hegyvidékeken őskövek, pogánykövek, templomok, ingőkövek jelzik, az alföldeken pedig ugyanez a szerepe a kurgánoknak, földhalmoknak és szintűgy a templomoknak, addig a Földanya eme kiemelt fontosságú akupunktúrás pontját manapság csak katedrális jelölhetné — avagy semmi! S itt most ezúttal a Semmi-re térjünk ki:

Nem valószínű, hogy amit a lelkes kutatók és amatőrök, lázasan keresve és kutatva megtalálnak, az a rendkívül nagyszámú csomópont közül éppen ez a picinyke alapterületű kozmikus csatorna lesz, de öntelt és elbizakodott embernek még a keresést sem ajánlanám!

Jómagam a közeli és távoli jövőben egyetlen ilyen — nem kiemelt fontosságú — kereszteződési pontot leszek hajlandó megnevezni, illetve az érdeklődő kutatók rendelkezésére bocsájtani, hogy ezzel is esélyt adjak a tudományos világnak e csoda megfejtéséhez. Ennél többre szükség nincsen, s ez talán még ahhoz is elegendő lehet, hogy megszűnjön végre az őserdők irtása, a szénhidrogénkincs eltüzelése és az atomerőművek iránti igény. A többi ugyanis már csak a tudomány szakemberein múlik.

## A Szent György-vonalak legkisebbjei

A Föld-idegáramok legkisebbjei azok a megközelítőleg 3-5 kilométernyi élhosszúságú hálórendszerek, melyekből az első vizsgálataink szerint háromféle tájolású is akad. E mini-Szent György-hálók valószínűleg más, néhány-szor tíz, vagy néhányszor száz kilométeres élhosszúságú Föld-idegáramok elsődleges interferenciái. E hálórendszerek ingersávjai különálló és önálló rendszerek, melyek azonban pontosan beleillenek az eddig felvázolt képbe. Ezek egyike — nem a legkövetkezetesebb becsléssel — É-D-i tájolású, míg a másik az É-i iránnyal kb. É-Ny-i 57 fokot, a harmadik pedig kb. É-K-i 50 fokot zár be. (A megadott irányok csak tájékoztató jellegűek!)

S mégis; ezek a „mini-hálók” az igazi Szent György-hálók, mert az ingókövek és a jól megépített templomok jelentős része, az e hálórendszereket előjelző LEJ-vonalak valamelyikén található, illetve a templomok főoltára ezek kísérő LEJ-vonalainak kereszteződési pontjában áll! S tekintettel arra, hogy ezek a leggyakoribbak, az atlantiszi kor ránk hagyott jelöléseiből adódik, hogy a pogányköveket, s a hegyek csúcsait világszerte jobbra e rendszerek előjelző LEJ-vonalaira építették, helyezték, hordták rá, s olykor az állóvizek partvonulatait e vonalokhoz igazították.

## Gerjesztett csomópontok

E rendszert alapul véve, s a hozzánk képest már igen nagy méretű — többször tíz, vagy többször száz kilométernyi élhosszúságú — Szent György hálókat is beleszámítva, egy száz kilométernyi élhosszúságú, vagyis bármely tesztöléses térképen bejelölt 10 000 négyzetkilométernyi átlagos területen ELVILEG mintegy:

- 150 Szent György-vonal,
- 22 500 kiemelt fontosságú Föld akupunktúras pont,
- 300 LEJ-vonal,
- 100 000 db templom építésére alkalmas kereszteződési pont,
- 20 db Szent György-hálók által alkotott egyidejű és nagyfontosságú közös csomópont található. (A felsorolt számok csupán tájékoztató jellegűek!)

E sorok előtt kiemelttem, hogy ezek ELVILEG számításba vehetőek, geometriailag kiadódnak, de a valóságban is igen jól érzékelhető vonulatok, vonalak, rendszerek és csomópontok! *Az imént említett csomópontokat* azonban (vagyis a Szent György-hálók, LEJ-vonalak és Szent György-hálók alkotta egyidejű és nagyfontosságú kereszteződési pontokat) *az teszi kiemelt fontosságúakká, ha e csomópontokon keresztül, pontosan az ingersávok irányában*

*folyó, egymásra merőleges, föld alatti vízér-kereszteződés is átható!* Vagyis ha e csomópont Föld-idegáram-rendszerét vízér-kereszteződés radiesztéziái rezgése is erősíti, szuperponálja, gerjeszti, transzformálja (kinek ahogyan tetszik), akkor e pont ezáltal kiemelt fontosságúvá válik!

Annak valószínűsége, hogy egy ilyen talpalatnyi helyen, éppen a rendszer irányába folyó, illetve még ráadás képpen arra merőleges vizek is keresztezik egymást, igen csekély. Legfeljebb, ha minden száz kereszteződési pont közül egynél valósulhatna meg. Könnyen lehetséges azonban, hogy ez a valószínűség minden ezer kereszteződési pont közül csupán egyre vonatkoztatható.

Maradva a száz az egyhez aránynál, a példánkban említett százszor száz kilométernyi, vagyis tízezer négyzetkilométernyi területen körülbelül a következő számsor alakul ki:

- A 22 500 kiemelt fontosságú Föld akupunktúras pontból a továbbiakban mindössze 225-nek lesz kiemelt fontosságú szerepe.

- Abból a 100 000 db LEJ-vonal-kereszteződésből, melyre elvileg templomot szabadna építeni, valójában csupán 1000 olyan LEJ-vonal-kereszteződés található, amelyek lehetővé fogják tenni, hogy az ide épített templomokba a hívek következetesen, nagy kedvvel és megfelelő alázattal járjanak, s egyúttal lelki nyugalmat is találjanak.

- S ezen a hatalmas területen csupán legfeljebb egy olyan nagyfontosságú Szent György - idegáram többszörös kereszteződés akad majd — avagy egyetlenegy sem —, melyre az atlantiszi időkben stonehenge, történelmünk „hajnalán” pedig katedrális, székesegyház, bazilika kerülhetett!

## Notre-dame-vonalak, vagy Mária-vonalak

Amikor a Vörös-kővár területén lévő, kiemelt fontosságú Föld-idegáram talpalatnyi kozmikus információs csatornájába először beálltam, a földi létsík valamennyi közeli és távoli zaja úgy hatolt el tudatomig, mint valami tőlem teljesen idegen és igen-igen távoli dimenzió történése; melyekhez semmi közöm nincsen. Amikor azonban a pilisszentiváni centrumba beálltam, roppant energikus melegérzet hatolt keresztül nyomban a testemen, s lebegni éreztem magam szűkre szabott világom felett. Mihelyt azonban másodjára is ide szerettem volna állni, már a gondolat megfogalmazódásának pillanatában hasító fájdalom nyilallt a szívem tájára. S mivel e centrumba ismét beálltam, egymást követően kétszer, majd négyszer ismételve rávezetett arra, hogy e hely számomra immár tabu legyen! Miután ily módon sürgősen otthagytam e kozmikus csatornát, a belémhatolt s engem vizsgáló ismeretlen energia fél óra leforgása alatt, kilenc hullámban távozott belőlem. Ennek az ismeretlen energiának a fogadására, testemben érzett hullámozására, valamint a távozását

kísérő érzésekre nincsenek szavak! Egyetlen, igen primitív hasonlat világíthatja meg ezt az érzést; amikor egy szókinccsel még alig rendelkező gyermek azt mondja valamire, hogy valahogyan olyan „JÓ”...

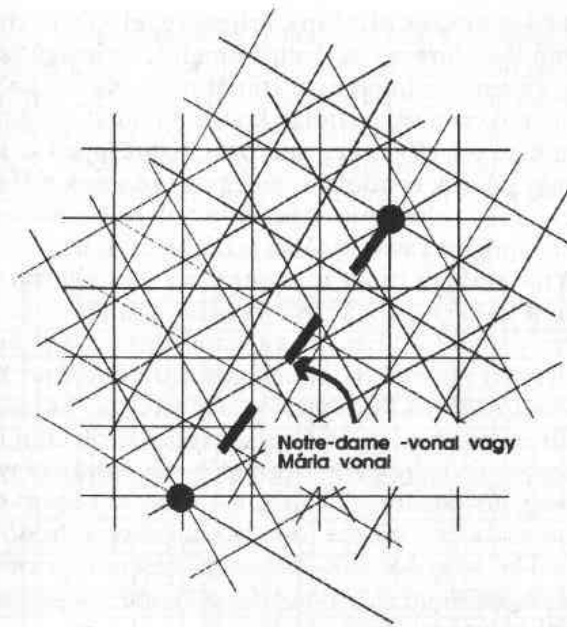
Amint arról már szót ejtettünk, a Föld-idegáramok, a Földanya testét behálózó, négyzetrács alapú, térhálós szerkezetű faldsugárzások bonyolult rendszeréből állanak. E rendszerben a többszáz kilométeres élhosszúságútól a néhány kilométeres élhosszúságú térhálós szerkezetekig sokféle található, s e hálórendszerek sokszínűsége alkotja a Szent György-hálók rendszerét. E hálók a legkülönbélebb tájolásúak lehetnek, ám ezekbe nem szabad belekevernünk az emberközeli méretű, irányítható faldsugárzásokat! Jelen könyv Szent György-hálóknak azokat a térhálós szerkezetű faldsugárzásokat definiálja, amelyek az Ember által NEM BEFOLYÁSOLHATÓ rendszert alkotnak!

E hálók sokaságának a *keresztződési pontjai* mindazok a Föld-akupunktúras pontok, melyeket eszelős emberi tevékenységünkkel bolygatunk feltehetőleg nem lenne szabad!

Amennyiben e Szent György-hálók legkülönbélebb égtájtirányokba haladó ingersávjai, látszólag véletlenszerűen olyanformán találkoznak, hogy egyetlen csomópontban több ilyen hálórendszer fő vonalai éppen összefutnak és talpalatnyi helyen, közös keresztződést alkotnak, s e csomóponton két, föld mélyén folyó vízér (valamelyik négyzetrács tájolását tartva) egymásra merőleges radiesztéziái rezgést alkot, akkor egy olyan, igen jelentős, kozmikus értékű, kiemelt fontosságú keresztződési pont alakul ki, amelyről a GERJESZTETT CSOMÓPONT című fejezet kifejtése szól.

A műszaki életben sem szükséges túlzottan bizonygatni, hogy ez nem véletlen. Az, hogy a legkülönbélebb égtájtirányú, méretű, intenzitású, szélességű négyzetrácsok valahol közös csomópontot is alkotnak, nem véletlenszerű, hanem törvényszerű! Ám a Föld-idegáramokkal, azaz a Szent György-hálókkal kapcsolatban ugyanezek a keresztződési pontok túllépnek a geometria gyönyörű szabályszerűségén, s olyan Föld-idegáram akupunktúras pontokat alkotnak, melyek fontossága kozmikus méretekkel mérve sokkal igazabb, mint amilyen igaz a mi technokrata, emberi mértékünk.

Ahhoz sem kell műszaki előképzettség, hogy valaki ráérezzen: az ilyen, igen-igen fontos csomópontok, amennyiben térképre rajzoljuk őket, egy egyenes vonallal egymással összeköthetőek. Jóllehet, a valóságban két ilyen igen-igen fontos Föld-akupunktúras pont között, az általunk térképre rajzolt nyíl-egyenes vonal mentén semmiféle mérhető ingersáv, faldsugárzás, vagy materiális kapcsolat nincs, e pontok egymással a fizikai létsíkon éppúgy összeköthetőek, mint ahogyan összeköthetőek a térképre felrajzolva is. (16. ábra)



16. ábra

E kapcsolat tehát (a 16. ábra szaggatott vonala) tökéletesen elvi, a valóságban nem mérhető, a földi létsíkon, s a terepen járva pedig tökéletesen misztikus! E vonal a Mária-vonal, melyet nyugodt lélekkel nevezhetünk Mlásszonyunk-vonalnak, avagy Notre-dame-vonalnak is, amiképpen ezek az elnevezések valójában el is terjedtek.

A Mária-vonal tehát olyan — nem evilági rendszer, mely a valóságban nem található meg, tökéletesen misztikus, s amelyet a valóságban csak úgy kaphatunk meg, ha két kiemelt fontosságú (egyébként pedig rendkívül ritkán előforduló) gerjesztett, Föld-akupunktúras pontot egymással elviekben, egyenes vonallal összekötünk. A Mária-vonal tehát a kiemelt fontosságú stonehenge-eket és a katedrálisokat egymással a térképen elvileg összekötő nyíl-egyenes vonal! A Mária-vonal, vagy Notre-dame-vonal emberi léptékkel nem érzékelhető távolságokba hatol, térképen rajzolatokat és jól értelmezhető geometriai ábrákat adhat ki, ezen túlmenően pedig olyan rendszert alkot, mely a továbbiakban nem az ember számára rendeltetett. Fontos tudni, hogy míg a Szent György-vonalak és LEJ-vonalak helye állandó, addig a Mária-vonalak helye és iránya korszakonként változó!

Csomópontokat a Mária-vonalak is alkothatnak, e csomópontok azonban jóval túlmutatnak a geometrián és a matérián, e rendszer tehát általunk nem is vizsgálható! A Mária-vonalak is alkothatnak kiemelt fontosságú keresztződési pontokat, s e keresztződési pontok azokat a kozmikus csatornákat határozzák meg, ahol a Magasabbrendű Tudat, a Felsőbb Hierarchia behatolhat az

Anyagba. Ez utóbbi rendszer általunk teljességgel kiismerhetetlen, s ez helyénvaló is. Hiszen ilyenformán az ilyen kiemelt fontosságú keresztteződési pontokat, amelyek az emberi fajjal és történelmi szituációkkal egyetemben folyamatosan és dinamikusan változtatják koordinátáikat, még a szeretet és a gonoszság erői sem képesek előre meghatározni. S miképpen az egyedi, gyarló emberek negatív vagy pozitív gondolatai mozgatni képesek a Hartmann-háló rendszerét — amely nagy valószínűséggel valamelyik kozmológiai rendszer sokadik interferenciájaként funkcionálva a Lélek eszköze —, olyanképpen mozgatja a kollektív emberi tudat a történelem vad viharain keresztül a nagyfontosságú Szent György-háló keresztteződési pontjait, s azok lehetséges mozgásával a Mária-vonalakat. Ezeket a kiemelt fontosságú keresztteződési pontokat a Szent György-vonalak lehetséges csomópontjai közül emberi korszakokként — mint előre kiszámíthatatlan tényezők —, a geológiai elmozdulások, földrengések és egyéb hegységképző erők által folyamatosan változó, föld mélyén folyó vizek elhelyezkedései és folyásirányai oly módon jelölik ki, hogy egy-egy többszörös (minimum hatszoros) Szent György-vonal keresztteződési pont alatt, merőleges folyásiránnyal rendeződő kettős vízér-keresztteződés alakul ki, hogy kiemelt keresztteződési ponttá emelje, s ezáltal szentesítse azt. A Föld szellemi lényé ily módon rendezi saját „sorait”, s próbál hatást gyakorolni az emberi fajra.

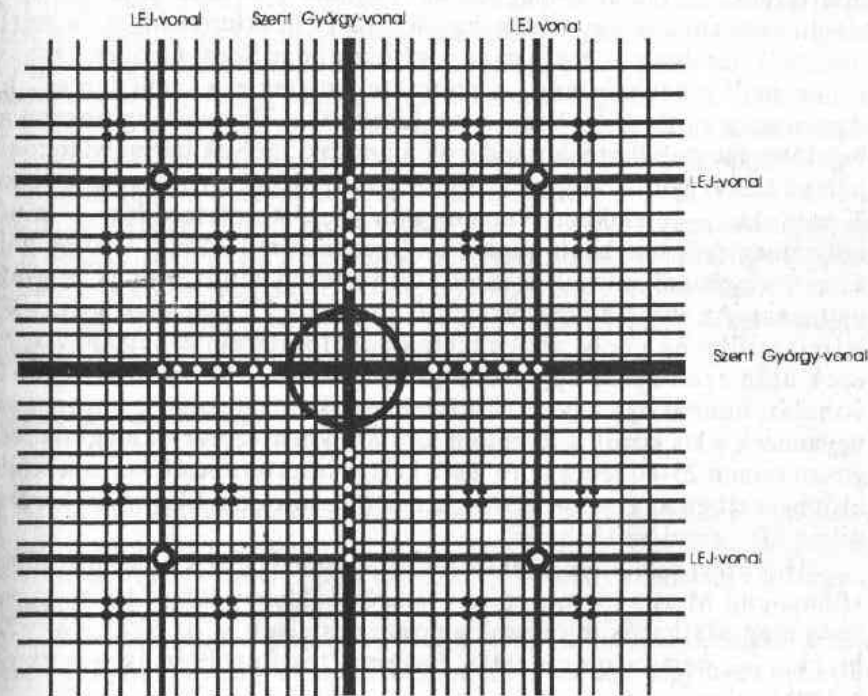
Ám a Mária-vonalak átrendeződésének felsőbb dimenzionális, azaz kozmikus okai is lehetnek, ez pedig oly módon nyilvánulhat meg, hogy egy-egy Szent György-vonal koordinátái (pl. tájolása vagy helye) az egész Rendszerben megváltoznak, s ily módon valamennyi kiemelt fontosságú keresztteződési pont egyidejűleg átrendeződik a Földön. Ilyen jelentős hatások különösképpen evolúciós fordulópontokat jelző változások előtt várhatóak, melyekben fajunk még nem bővelkedik, de melyre azért lehet példákat találni.

Ezáltal érvényesül az „ami fent, az lent” s az „amilyen a kicsi, olyan a nagy” elve, s ezen elvnek megfelelően korszakról korszakra változnak és tájolódnak az általunk szerencsére fel sem mérhető és be nem azonosítható Rendszer koordinátái, mindig következetes precizitással, de senki által meg nem fejthetően kijelölve azt a helyet, ahol a Krisztusi Szeretet-impulzusnak a meghatározott időben, a Matériát megérintve egy-egy anyaölbén testet kell öltetnie.

Amint arról ezidáig szó esett, e rendszerek jobbára nem ránk tartoznak! Mégis, fajunk előbbre lépése érdekében, az elkövetkezendő időkben fontossá válhat, hogy e sokszínű energiaféleség közül, anélkül, hogy a Földanya kozmikus idegáramaiba különösebben beleavatkoznánk, meghatározzuk a számunkra tisztelettel elérhető és megcsapolható energianyerő helyeket, valamint az egészségünket pozitívan befolyásoló keresztteződési pontokat.

Aggályaim ugyan vannak, ugyanakkor tudom azt, hogy lehetőséget kell biztosítanom a tudomány számára az előrelépéshez. Hiszen gondoljunk csak bele: a Föld-anya attól is szenved, hogy kiraboljuk a bányákat, felszívjuk a

kőolajat (hogy elégethessük), szennyezzük a vizeket és a levegőt, s az élőlényeket ölve, halál-információval árasztjuk el bolygónk éteri és asztrális testét. Egyelőre, e fejezet keretein belül, elviekben nyilvánosságra hozom mindazokat a lehetséges keresztteződési pontokat, melyek kiváltképpen hatással lehetnek az élő szervezetekre, GAYA, vagyis Földanya idegáram-rendszerét azonban jelentősen még nem érintik. (17. ábra)



17. ábra

A 17-es ábrán berajzolt minden egyes interferenciavonal kereszteződési pontjában más és más jellegű — szellemi — rezgések hatnak. Fontos tudnunk, hogy az általunk e könyvben megismert valamennyi vonalnak és interferenciavonalnak, ingersávnak és Föld-idegáramnak — amennyiben egyenként lebontva vizsgáljuk őket —, tökéletesen hasonló interferenciavonalai léteznek, s ha tovább vizsgáljuk a földszugárzás-rendszert, a „legutolsónak” ítélt, s leggyengébb interferenciavonalnak is megtalálhatjuk mind a 10 saját „legfőbb” interferenciáját, s ezeknek is, egyenként legalább 10-10 interferenciavonala mérhető!

A 17-es ábrán — mely mint centrumot, egy Szent György-háló kereszteződési pontot határoz meg —, ezúttal tekintsünk el a „centrumtól”, hiszen ez a pont nem az Ember számára van fenntartva! Ehelyett, ugyanezen az ábrán bejelölve megtalálhatók mindazok a pontok, melyek bármelyike más és más jellegű szervi gyulladások megszüntetésére, illetve enyhítésére hasznosítható. E pontokat, — elviekben minden egyes vonal-kereszteződést — mindenütt a helyszínen érdemes kijelölni, hiszen (szerencsére) a Szent György-hálók főbb interferenciáinak mérete és intenzitása a terep adottságainak megfelelően is változhat. Az ábrán a megvastagított vonalak a LEJ-vonalak, a négy kis körrel jelzett terület az a hely, ahol a templomok főoltárainak kell állniuk. Ha pedig ezek után ezen ábrát úgy próbáljuk szemlélni, mintha nem Szent György-vonalat, hanem egy egyszerű LEJ-vonal-kereszteződést ábrázolna, akkor ugyanezek a kis körök a templom főoltára környezetében megtalálható, átlagosan onnan 25-40 lépésnyire lévő, kettős interferenciák kereszteződései. Ez utóbbi esetben az értelmezésünk szerint a centrum a LEJ-vonal kereszteződésében álló templom főoltára.

Hát ezért szeretnek az emberek templomba járni, s önmagukon ily módon könnyíteni! Mert a jól megépített templomokban a főhajó közepén, vonalszerűen megtalálhatók mindazok a pontok, melyek — az oltár elé vezérelve a híveket —, nem csupán a lelki, hanem a testi problémákra is gyógyítólag hatnak!

### Áttekintés az eddigiokről

Röviden megismételve a tényeket:

Az ősidők óta jól megépített templomok a LEJ-vonalakon állanak, mégpedig olyanformán, hogy a főoltár éppen két LEJ-vonal merőleges kereszteződési pontját jelzi.

A LEJ-vonalak annak jelölésére hivatottak, hogy a környéken valami nagyon fontos, de korántsem ránk tartozó zóna halad át. E zóna a Földanya Föld-idegárama, melyet Szent György-vonalnak neveztünk el. A Szent György-vonal többféle tájolású, égtáji irányú, intenzitású és élhosszúságú négyzethálót alkot, s e rendszer hasonló Föld-idegáramokból tevődik össze.

Ahol a Szent György-vonalak más és más égtáji irányú térhálós szerkezetű sugárzásai a földfelszínen, ugyanazon helyen, többszörös geometriai kereszteződési pontot alkotnak (ehhez legkevesebb 6 Szent György-vonal kereszteződése szükséges), ott egy nem mérhető, misztikus rendszer alakul ki.

E misztikus rendszer a Mária-vonalak rendszere, mely létrejöttének alapfeltétele, hogy e kiemelt fontosságú csomópontban két egymásra merőleges, (s valamelyik Szent György-háló irányába futó) föld alatti vízér is keresztezze egymást. S ha két ilyen csomópont létrejön, mindegy, hogy hol, mely égtájakon és egymástól milyen messzeségben, e két pont között elvileg meghúzható a Mária-vonal, Miasszonyunk-vonal, vagy közismertebben: Notre-dame-vonal. A Szent György-vonalakat és a Mária-vonalakat minden korban csak a beavatottak ismerhették, s e rendszeralkotó csomópontokba kerültek minden korban a legjelentősebb létesítmények.

Ránk, emberekre e földi életben több nem tartozik, hiszen amiképpen az elején is említettem; bár a befolyásolhatatlan földszugárzások ily módon és elvileg az Ember által megismerhetők, e rendszerek csomópontjait — ha véletlenszerűen rájövünk is arra, hogy ezek hol találhatóak —, kiváltképpen tisztelnünk kell!

### Kozmikus csatornák

A Szent György-vonalak kiemelt fontosságú kereszteződési pontjait — ahol tehát egy pontban legalább hat Szent György-vonal metszi egymást és két egymásra merőleges vízér rezgése találkozik —, misztifikálnom szükséges, s jobbára erről fog szólni e két fejezet.

Az e kereszteződések középpontjában lévő, kis keresztmetszetű kozmikus csatornához fizikus barátaimmal háromszor indultam el, s különféle okokból egyszer sem értünk oda. Egy számomra igen kedves lény, rossz időjárási viszonyok közepette arra készült, hogy beálljon e kozmikus csatornába: s aznap először kisütött a Nap. A kozmikus csatornák kiváltképpen a tiszta szemű, nyílt tekintetű, „egyenes” emberi jellemet kedvelik, aki egyáltalán nem ismeri a mások iránti gyűlöletet. S míg esetleg egy eldurvultabb, hétköznapi értékeket hajszoló ember e helyeken nem érezhetne semmit, ez a kifinomultabb lelkületű emberfajta — e pontban megállva — a Szent György-vonalakon meghatározott irányokba közlekedő, villódzó, s általában kékes fény-formátumokat lát. Akik képesek szorosabb kapcsolatba lépni egy-egy ilyen kozmikus csatornával, azokat a Hartmann-háló és a vízerek sugárzása jó darabig elkerüli. Ez utóbbi jelenségnek úgy tűnik nem az az oka, hogy e kapcsolat létrejött, hanem *akkikkel egyáltalán létrejöhet ilyen kapcsolat, mindazok már a kellő lelki békével felvérteződött, olyan földi inkarnációk, akikben sokat szenvedett és nagy tapasztalatokkal rendelkező lélek lakik.*

Amint arról már esett szó, ezek a kozmikus csatornákkal rendelkező, kiemelt fontosságú Föld-akupunktúras pontok feltehetően azok a centrumok, amelyekhez az emberi fajnak feltehetően semmi köze sincsen. (Ne feledjük, hogy atlantiszi fajként is abba rokkant bele az emberi lélek — evolúció ide vagy oda —, hogy ezekkel az egyáltalán nem rá tartozó energiákkal csúfosan visszaélt!) Mégis, valahol a Szent György-vonalak kiemelt fontosságú kereszteszódési pontjainak környezetében kell fellelnünk az e Rendszerhez tartozó másodlagos jelentőségű pontok közül mindazokat, amelyek a későbbiek folyamán az emberi faj rendelkezésére bocsájtunk, mint lehetséges energianyerő és gyógyító helyeket. *De mint ahogyan az ember bármiféle energianyerési lehetőség esetében az energianyerés gyújtópontját következetesen elkerüli* (nem piszkál bele atommaghasadás közben a nukleáris fűtőanyagba, nem költözik a kazán belsejébe, hogy jobban kihasználja a meleget, nem ül a vízerőműnek turbinalapátjaira, s nem ül a hőerőművek turbináit hajtó forró gőzbe), *hasonlóképpen kerülünk és kiváltképpen tisztelnünk szükséges ezeket a Föld-idegáram centrumokat is!*

Ismételten szükséges, hogy valószínűleg minden egyszerűbb Szent György-vonal legegyszerűbb merőleges kereszteszódése környékén fellelhetők lesznek azok a — későbbiek során energianyerésre büntetlenül felhasználható — pontok, amelyekkel majd kísérletezgethet a Tudomány, s éppen ezeket a helyeket hivatottak jelölni a régi, „jól megépített” templomok! De a Jövő eme „tudománya” elvakult, vagy gátlástalan emberek kezébe NEM adható!

### Megyek a „centrumba”?

Az imént vázolt ÉLŐ Rendszer a felsőbb létsíkok, a szellemtudományok, a biológia és a fizika igényeit is messzemenőig kielégítheti. E Rendszer dinamikusan pulzál, s miközben centruma a maga szent és sérthetetlen méltóságában uralja a terepet (ám ez részéről nem önkény, hanem szent kötelesség), a Rendszer energiája az égitest-együttállásoknak megfelelően, a Föld Nap körüli pályasíkjának függvényében, időszakonként más és más Szent György-vonalak gerjedését készíti elő.

Van azonban egy számomra követhetetlen folyamat, amely már nem csak a csillagászáttal, hanem valamilyen formában az asztrológiával is összefügg: attól függően, hogy az ősprincípiumok közül éppen melyik szellemi rezgés hat erre a kozmikus Rendszerre, a kiemelt fontosságú kereszteszódési pontok kozmikus csatornájához hasonlatos energiaimpulzus hosszabb-rövidebb időtartamra, a Rendszer kevésbé jelentős, esetleg egyszerre több csomópontjába is áttevődik. Ilyen esetekben a „szolgáltatást teljesítő” csomópontok felgerjednek, s a középpontjukban a legfőbb centrumhoz váltig hasonlatos, csupán más és más érzéseket keltő „kozmosz csatornák” alakulnak ki, s válnak mérhetővé.

Ha ezek bármelyikére beteg áll, míg az egyik pontban esetleg iszonyú fájdalom nyilall a fájó testrészébe, a másik pontban szűnik a fájdalom, a negyedik pontból pedig esetleg egyáltalán ki sem hajlandó lépni. Nagy fájdalomokkal igencsak szenvedő betegek, más és más betegségekkel, más és más csomópontokba állva találtak enyhülést, s ez tán még attól sem függ, hogy kinek, avagy melyik betegségekre melyik csomópont a megfelelőbb — bár kétségtelenül ez lenne az egyszerűbb megoldás —, hanem itt talán még az is „beszámít”, hogy kinek milyen jellegű lelki problémák váltották ki a testi bajait, vagy hogy az illető melyik csillagkép alatt született.

Vagyis nem olyan egyszerű ez a megoldás, hogy valaki egyszerűen elhatározza: „Megyek a központba, gyógyulni!”

Betegségeket azonban nem csupán a kozmikus csatornákkal rendelkező pontok képesek megszüntetni, s fájdalmakat egyéb kereszteszódési pontok is enyhíthetnek, de a Rendszer gerjedési szisztematikája túlságosan bonyolult ahhoz, hogy egy-egy ilyen centrumban mondjuk a „vesepontot”, vagy a depressziót megszüntető „kiüresítő” pontot jóelőre és véglegesen bejelölhesük.

Azt sajnos szintúgy nem vizsgálhattuk még, hogy ezekben a kereszteszódési pontokban miképpen áll be a fájdalom enyhülése avagy a gyógyulás, mint ahogyan azt sem tudhatjuk még, hogy akinek ezáltal enyhülnek a fájdalmai, vajon enélkül egyébként enyhültek volna-e? Ezen túlmenően pedig az is kérdés, hogy az ily módon elért „enyhülés” hosszabb távon — mint „kábitószer” — nem csupán elodázza-e a fájdalmakat, s egészen véletlenül a gyógyuláshoz nem azok a pontok járulnának-e hozzá jobban, amelyekbe beállva a beteg olyan fájdalmakat és nyilallásokat szenved el, hogy ezekből nyomban kiugrik, avagy görcsökbe rándulva kizuhan.

„Megyek a centrumba, gyógyulni!” — határozhatná el ismét mind, aki nagybeteg. De van ám itt még néhány sarkalatos probléma, amely az ilyen elhatározást megghiúsíthatja:

— Az első: ezek a pontok sehol nincsenek „bejelölve”, s aki ezeket egy Szent György-kereszteszódés környékén önmaga szeretné kimérni, olyan agyi és idegi megterhelést vállal magára, hogy rövidesen „kifolyik az agya”!

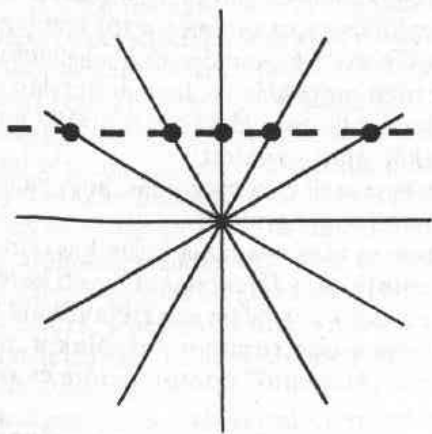
— A második: a rendszer gerjedésével - mint ahogyan Kínában ezt ismerik és ki is használják -, az energiák szinte naponta áttevődhetnek más és más vonalakra és kereszteszódési pontokba.

— A harmadik: a csomópontok nagy-nagy száma!

A legegyszerűbb Szent György-vonalak kereszteszódése - amint már oly sokszor szóba került - a merőleges kereszteszódés, amely esetében a centrum környezetében 1088 csomópont található. Igen ám, de mi van akkor, ha valakinek egy ilyen „egyszerű” csomópont esetleg nem felel meg? Nehogy azt higgye a Kedves Olvasó, hogy ezt én magam találtam ki; próbáljuk végigkövetni, hogy egy kiemelt fontosságú Szent György-vonalak alkotta kereszteszódésben hány csomópont alakul ki! Az ilyen kereszteszódési pontban a legkevesebb hat



Szent György-vonal keresztezi egymást. Rajzoljuk le, hogy e hat fővonallal hány metszéspontot alkot az egyik vonal egyetlen, öt kísérő LEJ-vonala! (18. ábra)



18. ábra

Egyetlen LEJ-vonal tehát öt pontban metszi a hat fővonalat. Ebből következően ennek az egy rendszernek 33 vonala 33-szor 5 kereszteződési pontot alkot, csak hat rendszer van, ez pedig a legkevesebb 33-szor, 33-szor, 33-szor, 33-szor, 33-szor 33 kereszteződési pontot jelent, s azon túlmenően, hogy kizárólag a legfőbb interferenciákat vettük figyelembe, még nincs benne a felsorolásban az, hogy e regiment vonal nem csupán az elsődlegesen létrejövő interferenciákat érinti és gerjesztheti fel! Nem vállalom, hogy pontos számértéket mondjak, hiszen ezek valóban csupán a legfőbb interferenciák csomópontjai. S figyelembe kéne vennünk azt is, hogy a durván fél négyzetkilométernyi területre koncentrálódó csomópontok sokasága között — mely szám bőven meghaladja a milliós nagyságrendet — lesznek olyanok is, melyek kereszteződései újra és újra, de e nagy számok esetén egyáltalán nem véletlenszerűen, ugyanarra a geometriailag kifejezhető, talpnyi területre fognak „koncentrálódni”. Márpedig ez a sokak számára valóban látható, dinamikusán lüktető, fényekben villódzó és feltétlenül ÉLŐ Rendszer, az ilyen többszörös kereszteződési pontjaiban éppen olyan érzetekkel lepheti meg az embert, mintha valamiféle kozmikus csatornában állana.

Szinte már mulatságos, hogy „lám-lám, kaptunk egy kozmikus lehetőséget, s fejlődik is a tudományunk, de vajon mikor érhetünk ily módon a Természet csodáinak végére!”

Nos hát röviden, ilyen csodálatosan egyszerű módon védekeznek (ellenünk) a Magasabbrendű Tudat, nehogy túlzásba esve fürkésszük ki titkait. Mert tudvalevőleg a kamaszkorba lépett emberiség — bármilyen szeretetre méltó-

nak tűnjék is —, ön- és közveszélyes portéka! Akár a saját, tinédzser gyermekeink...

Természetesen ez utóbbi fejezet miatt egyáltalán nem szükséges e témakört egyetlen légyintéssel „berekeszteni”. Igen nagy eredmények ezek! De a többi munka a fizikusokon és az orvosokon múlik. S hogy legyen mégis valami lelkesítő e hirtelen támadt bizonytalanságban; amennyiben valamiféle „radiesztéziái alapelveket is figyelembe vevő” gyógyító centrum létesülhetne, akkor ennek céljaira elsődlegesen és leginkább megfelelne a pilisszentiváni erdőben — nem véletlenül — jelen lévő fallikus kőszirt háromszáz méter sugarú környezete, de minden fakivágás és területrendezés nélkül! E kőszirt tetején, nagy magasságban egy hatalmas ingókö található, s ennek környezetében néhány nagyobb szikla, kő és ingókö, melyek önmagukban mind-mind ilyen energianyerő helyek lehetnek. Ne higyjük azonban, hogy véletlen az, hogy a terület igen szigorúan védett természetvédelmi terület! Ide még belépni is feltehetően csak külön engedéllyel lehet majd. Jómagam célszerűnek tartanám egy olyan községi szanatórium létrehozását, ahonnan a betegek naponta sétálókúrákra indulhatnának erre a területre. Mert ezt a helyet — ugyanúgy mint a többi — az atlantiszi ember jelölte meg számunkra! Megdöbbenő a hely légköre és az irdatlan kőszirten több mint tízezer éve nyugvó hatalmas ingókö, mely olyan információözönt zúdított rám, amilyenre azóra sem találtam példát. Jómagam három éve szemeztettem vele távolabbról, mire megérett a helyzet a környezete feltérképezésére. E kő alakja, sziluettje más és más irányokból nézett távlati képe, dőlésszöge, többféle irányt is megadó tájolása és az önmaga által mutatott irányok fantasztikus ismereteket jelentenek. De további információkat csak azok remélhetnek tőle, akik magányosan megállva, képesek a „kapcsolatot” teremteni e kövel.

Amennyiben valahol szellemtudományi iskola létesülhetne, erre a legmegfelelőbb helyszín a bakonyi „Káli-medence” lenne, de e helyeket addig is főképpen meditatív állapotban, egy-két napos böjttel egybekapcsolva, s főképpen: magányosan érdemes végigjárni.

A legfőbb szellemi centrumok egyike, az atlantiszi papság, tudomány és hatalom fellegvára a Kárpát-medencében a budai Vörös-kővár lehetett, ahol még a hajdani, erődítménnyel és ellenőrzési pontokkal jócskán megerősített stonehenge mélybe nyúló szikláii hellyel-közzel fellelhetők. Aki azonban ide indul, már nem remélhet meditatív nyugalmat, legfeljebb a dolgos hétköznapiokon a délelőtti órákban, hiszen itt a Csened már réges régen a Múlté.

## Közelítő-centrumok

Természetesen már azok a Szent György-vonal keresztveződések is igen jelentősek, ahol nem hat, hanem „csak” négy Szent György-vonal keresztjezi egymást, vagy ahol hat, nyolc, tíz, tizenkét (!) Szent György-vonal is található, de ezek nem alkotnak egyetlen, szigorúan vett talpalatnyi keresztveződési pontot. Különösen ez utóbbi helyek roppant lényeges atmoszférával, valamiféle „háttérsugárzással” jelzik a Föld-idegáramok milliányi helyi keresztveződési pontját, azonban e helyekről — látónki vagy szellemtudományi támogatás nélkül — már képtelenség megállapítani azt, hogy két lehetőség közül melyik befolyásolja e helyek „atmoszféráját”. E két lehetőség egyike pedig az, hogy az illető hely igen nagy fontosságú lehetett az előző emberi korszakok valamelyikében, a másik lehetőség pedig az, hogy ez a hely igen nagy jelentőségre tehet szert az eljövendő emberi korszakok valamelyikében.

Szigorúan vett értelemben ismerünk már a Kárpát-medencében négyes, hatos, tizes, tizenkettes Szent György-áramlat kvázi (majdnem)-keresztveződést, de olyan kiemelt fontosságú keresztveződési pontot alig sikerült találnunk, ahol e kiemelt fontosságú helyen hat Szent György-vonal és egy kettős, merőleges vízér-keresztveződés szentesítette egymást. Mégse higye a Kedves Olvasó, hogy ezidáig becsaptuk, mert az eddigiek során említett kultikus, szent, szellemi és gyógyító radieszteziái központok között több olyan is akad, amelyek esetében teljesen nyilvánvaló, hogy e Rendszerből az őt alkotó kettős vízérkeresztveződés és hat Szent György-vonal közül egy-két Szent György-vonal a közelmúltban hagyta ott a helyét, s „csúszott szét” a szentesített csomópontból (Erről szól a következő fejezet.) Az már csak természetes, hogy az ilyen — kismértékben módosult — területeken a környezet sajátos „atmoszférája” híven őrzi az előző szent hely emlékét, s ha a hajdani hat helyett ma már esetleg csak öt, négy, vagy három Szent György-vonal alkotja is a jelenlegi és mára kiemelt fontosságúnak alig nevezhető keresztveződést, a környezet fantasztikus vibrációja (a jelenlévő milliányi Föld-idegáram keresztveződési pont) miatt, a közelmúlt, vagy régmúlt eme szent csomópontjában, a kozmikus csatorna azért megmaradt!

## Koordináta módosulás a Rendszerben

Szentbékkálla: sokszor két-két Szent György-vonal keresztveződés, nem túlságosan távol egymástól. Vörös-kővár: Szent György-vonal keresztveződés a legszentebb helytől két méternyire. Pilisszentiván: kultikus keresztveződés a kultikus keresztveződéstől négy méternyire. Aquincumi amfiteátrum: kisebb jelentőségű LEJ-vonal keresztveződés az amfiteátrum középpontjától négy mé-

ernyire... Azt hiszem, nem szükséges bizonygatnom, hogy ezek az aktuális pontok valaha egyetlen közös csomópontot alkottak, s egyetlen, közös vezető várományosai és kivitelezői lehettek, azon túlmenően, hogy mára nem egyebek egy letűnt emberi korszak élő tanúinál. Ám az idő nagy úr! Az emberi faj korszakokonként változó feladatai pedig mindig új és újabb célkitűzésekhez próbálnak igazodni, s ezen nagyfontosságú „igazodásban” a cél felé tekintenek az angyalok és ördögök, koboldok és ufonauták, a szeretet és a gonoszság, s a testet nem öltött emberi lények seregei is.

A kiemelt fontosságú Föld-idegáram akupunktúrák keresztveződéseinek ilyen jellegű eltolódásai arra utalnak, hogy feltehetően a Rendszer az atlantiszi idők végén, illetve a bibliai idők kezdetén, kozmikus hatásra mozdulhatott el. Ennek időpontja ma már legfeljebb csak „történelmileg” határozható be, évszám meghatározására semmiképpen nem vállalkozom.

Feltehetőleg a Rendszer elmozdulása fantasztikus károkat okozott az atlantiszi energiavételezésben és gondolkodásban, gyökerét vesztette válhatt az egyszerű atlantiszi ember, ugyanakkor stratégiai fontosságú energiáit vesztette a főpapság. Az akkori szellemi központok (pl. a magyar stonehenge) a legszentebb kozmikus csatorna eltűnésével illetve meggyengülésével egyidejűleg bárgyú csoportosulásokká válhattak, s a nép sem lelte isteneit. Valószínűleg a stonehenge környékét az önmagával meghasonlott, s akkoriban már a gonoszság oldalára pártolt főpapság önszántából hagyta el, de újabb szent hely keresésére és újabb stonehenge építésére már nem maradhatott idejük. Ezt a folyamatot megerősíteni látszik az a bizonyos másik tény, hogy ingóköveket ezidáig még véletlenül sem találtunk olyan helyeken, melyek azt sugallták volna, hogy a rendszer később, tehát már a történelmi időkben mászott el. Vagyis minden ma meglévő ingókő érdekes módon „jó helyen” van! Ez pedig ismételtén azt jelenti, hogy e katasztrófát követően stonehenge megépítésére már nem maradt idő, de arra még bőséggel kínálkozott lehetőség, hogy a Rendszer elmozdulását követően a köznép a részére megnevezett LEJ-vonal rendszert ismételtén bemérje, a rossz pozícióba került ingóköveket lebontsa, s az új energiavételezési és kultikus helyeket — önmagának — bejelölje. A Rendszert ilyen formában korrigálni tudták, de e kozmikus esemény feltehetően éteri és asztrális síkon is forradalmi változásokat okozott. Vagyis e változás valamiféle valóságos forradalomban kellett hogy megnyilvánuljon, a fizikai létsíkon is. Ez lehetett az az időintervallum, amely alatt leszámolt a „maradék” az Atlantiszról kimenekült, s e pillanatokban kozmikus energiányerő helyeiket veszített főpapsággal. S mielőtt a gonoszság útjaira tévedt „kiválasztottak” ismételtén előkészíthették volna a megsemmisítő csapásokra alkalmas, félelmet keltő „szent” helyeiket, már el is távolították őket az élők soraiból. A Rendszer eltolódása miatt a legszentebb, SOHA MEG NEM NEVEZETT helyek fel nem derített tájakra vándoroltak, (s egy kultúra letűnése többé nem is igényelte e helyek ismeretét,) míg a köznép maradéka a saját, szűkebb környezetében, ismét megkezdhetette — a Szent György - áramlatok

helyett — a rá bízott LEJ-vonalak beazonosításával, a Napisten imádását.

A köznépek több istene is volt, de ezek mindegyike a Napistennek volt alárendelve.

Az emberek (és istenek) által későbbiek során ismételten bejelölt összes kultikus hely lehetővé tette, hogy a nagy népvándorlások korában egymást lerohanó törzsek, az ily módon elfoglalt szentélyekbe a saját isteneiket telepítsék. Ezáltal pedig a már homo sapiensre bízott Földgolyón, minden olyan templom „jó helyre” kerülhetett, melyet a többé-kevésbé tájékozott papság vezetett.

Nem szabad átsiklanunk ama tény felett, hogy az imént egy olyan korszak lezárásáról esett szó, melyet megelőzően Atlantisz földrésze már generációkkal azelőtt elpusztult — hullámsírba temetve a gonoszság java részét —, s mely feltételezi, hogy az Atlantiszról Európába menekült atlantiszi maradék már jócskán megvethette lábát a többi kontinensen. Berendezkedhettek isteneik imádására, s azok közül, akiket ily módon a Szeretet erői a népük maradékának vezetésére kiválasztottak, a többség ismét csak elaljasulhatott. Nem tudhatjuk, hogy a Vízözön miképpen érinthette ezt a bizonyos atlantiszi maradékot, de látnokok és szellemkutatók egyöntetű megállapítása szerint mindazok az atlantisziak, akik a homo sapiens kezdeti korszakában kiválasztottként a segítségükre voltak a Tudás morzsáinak átörökítésében, arról voltak felismerhetők, hogy hozzánk mintegy „leereszkedve”, bizonyos „félisiteni rangban”, velünk azonos, vagy közel azonos testméretekkel rendelkeztek, míg az atlantiszi, rosszindulatúvá vált „maradék” a velünk szemben érzett gyűlöletével arányban, jócskán megnövelhette testméreteit. (Hiszen minden nép gyermekmeséiben visszatérnek a rosszindulatú óriások!) A Krisztushierarchia, gondoskodva arról, hogy az elkövetkezendő gyökérfaj, a homo sapiens elterjedjék a Földön, az atlantiszi segítőinket és fajunk egyedeit, személyre szabott ÉN-tudattal látta el, míg az atlantiszi rosszindulatú „maradék” az ÉN-tudatot elveszítette. *E folyamat irányunkban igen lassan vált pozitívvá, irányunkban pedig igen lassan lett határozottan negatív. Végül azt eredményezte, hogy az atlantiszi gyökérfajnak ily módon bealkonyult, a Földön a homo sapiens vehette át az uralmat.* Egyetlen mondatot még a szeretetteljes atlantiszi segítőink és az első főpap-vezetőink viszonyáról: a Koszmikus Tudás megértése céljából a vezető atlantisziak — tudásban hozzánk képest félistenek (!) —, kötelezték vezetőinket a szigorú vegetárius kosztra! A jelenlegi emberi faj akkor kezdett eldurvulni, amikor kényszerből rászoktunk a húsfogyasztásra, s ezt ugyancsak kényszerből, megtették a vezetőink is, ennek megfelelően átírva később a Bibliát.

## Hol, hogyan és miképpen győzte le Szent György a sárkányt?

Az isaszegi öreg-templom, mely kivilágított, becses ékszerként ragyog a sötét éjszakában, pirkadattól napestig szóltan méltósággal tekint arra a szomszédos lapályon terpeszkedő, óriáskígyó-szerű, szélfúttá homokvonulatra, melynek csak a feje is kisebb hegyecskét alkot. A templom melletti kálvária dombján vonul tova az a soha és sehol nem jelölt Föld-idegáram vonulat, mely pontosan az öreg-templommal farkasszemet néző óriáskígyó fejét jelképező hegyecske csúcsának tart, s a kálváriához hasonlatosan, e látszólagos óriáskígyó fején lévő koronaként, Szent György-áram ismételt keresztesződést alkot. Akárcsak másutt, itt is tisztelettel áldoztak mindazok emlékének, küzdelmének, s küzdelme előtt, akik megpróbálták — *önmagukban* — legyűrni a sárkányt, s ily módon elérhették az igen megtisztelő, Szent Györgynek nevezhető, magas beavatási fokozatot.

Szent György-pusztá, Szent György-vár, Szent György-hegy, Szent György-major... — tele van velük a vén Európa. Szent György nem egyetlen élő személy volt, s nem egyetlen-egyszer kellett megvívnia küzdelmét a sárkánnyal. Szent György éppen annyi létezhetne, ahány ember él a Földön, hiszen éppen annyi sárkány is létezik. Mert ahány ember él a földön, éppen annyi emberi szubjektumban tevékenykedik lázas igyekezettel Ahrimán és Lucifer, hogy lehetőség szerint önmagára formálja az Embert. Szent György, az atlantiszi középső idők óta ismert beavatás eredményének dicsőséges végkifejelete, a régi, atlantiszi megtisztelő kifejezés latinosított változata, melyben ma is benne foglaltatik a lényeg: *Szent György mindazoknak az alázatos seregét jelentette, akik képesek voltak hatalmas küzdelemmel legyőzni a föléljük tornyosuló, bennük rejlő sárkányt; Ahrimánt, azaz a gyomruk, érzéseik, érzékszerveik, vágyaik és igényeik uralmát, s Lucifert, a hideg és gögös emberi értelmet, hogy ily módon kinek-kinek a saját, önmagában élő sárkánya helyébe a legfontosabb tudati átváltozás, a Krisztus-impulzus léphessen. A belső harmónia megteremtése, s ezen önfeláldozó küzdés értékének és komolyságának megfelelően, a jelöltek — akik e küzdelemre önmagukat jelölték ki —, több helyszínen is megvívhatták bensőséges küzdelmüket, s amennyiben ez sikerrel járt, Szent György eme lovagja köztiszteletben álló, megbecsült emberré vált. De amíg elérte ezt — hiszen csalásra és szélhámosásra semmiféle lehetősége nem adódott az önként vállalkozónak —, az akkori Európa-szerte közismert, különféle szellemi iskolákban készülhetett fel ki-ki e feladatra. S míg a szentbékkáli kőtenger orákulumában képzeletbeli tengeri szörnyek sziluettjei és árnyai között elmélkedhetett az önjelölt küzdőtárs, a pákozdi szellemi iskolában óriások által formált képzeletbeli, kozmikus táj vonta el figyelmét a sötét hétköznapoktól, a Vörös-kővár stonehenge környezetében pedig remetebartlangok biztosították a harcára való felkészü-*

lést.

A vizsgázók mindig a Szent György hálók vonulatát jelző, s e vonulatokat kísérő LEJ-vonalakon felépített templomok, kőoltárok, pogánykövek fedezékéből, s beavatott papok kíséretében indultak küzdelemre, mely sokszor évekig is eltarthatott. Az a folyamat azonban, amikor egy-egy ilyen jelölt tanúbizonyságot is tehetett arról, hogy kiérdemli a Szent György-fokozatot, viszonylag rövid idő alatt zajlott le. Ennek folyamatát bizzuk a képzeletre, de ha valakit közelebbről érdekelne, erre vonatkozó utalást bármelyik ősi misztériumban bőségesen találhat. A lényeges mozzanat az volt, hogy aki a végső küzdelemben, önmagában legyűrte Ahrimánt és Lucifert, az közvetlen kontaktusba léphetett a Felsőbb Hierarchiákkal, olvasni volt képes az akasha-kronikában, s mind a tizenkét steineri érzékszerve kitűnően kezdett működni. Vagyis őt próbaképpen négy napra kőkoporsóba lehetett zárni, élve el lehetett temetni, s ez neki meg nem ártott. Aki azonban éretlennek bizonyult a küzdelemben, azt bizony felfalta a sárkány, mert e megpróbáltatásokba vagy belehalt, vagy beleőrült a szerencsétlen. S éppen ez utóbbi az, amin különösképpen el kellene gondolkodnunk: becsvágyból, előbbrejutásért, erkölcsi vagy anyagi haszonért e fokozatot elérni nem lehetett! S aki e fokozatot önmagában megvalósította, csak mélységesen ember- és életcentrikus, igen-igen alázas és szeretetteljes, önzést és hiúságokat nem ismerő ember lehetett.

E beavatás (azaz sárkány elleni harc) végső színhelye mellett mindig volt egy szentély, ahonnan az önjelöltet elindították, s ahol a diadalát követően fogadhatták. Ezért van az, hogy mindazokon a helyeken, ahol valamilyen formában Szent György emlékét élteti egy-egy elnevezés, templomi freskó avagy hagyomány, mindig található olyan templom, melynek alapjai réges-régi templomok romjain nyugszanak, s még ezen régesrég-i romok alatt is templomok romjai találhatók. Hiszen ezek mindegyikének oltárköve vagy főoltár pontosan azon a helyen állott, ahol a Szent György-hálók Föld-idegáramait kísérő LEJ-vonalak egymással merőleges kereszteződéseket alkotnak, s ahonnan ráadásul két egymásra merőleges föld alatt futó vízér is keresztezte egymást.

Az ilyen, igen fontos beavatásokat mindig néma tisztelettel vegyes ünnepség előzte meg, melynek során a helyi szellemi előjáró fohászkozott az illető sikeréért. Ezen ünnepségeken az a beavatott, aki a magasabb szellemi iskolákból volt jelen, rendszerint távolabbról figyelte az eseményeket. Általában annak a SOHA MEG NEM NEVEZETT pontnak a közelében helyezkedett el, melyet e könyv keretein belül, mint a Szent György hálók helyi kereszteződési pontját azonosítottuk be. S amikor csak szükségét érezte, anélkül, hogy ezt bárki észrevette volna, csak beállt e Szent György-háló kereszteződésében lévő kozmikus csatornába, s máris olyan telepatikus kapcsolatot alakíthatott ki a vezető szellemi centrumok beavatottjaival, mintha manapság képet is megjelenítő telefonbeszélgetést folytatna. E beavatottak a Szent

György-fokozaton jóval túl voltak, de ehhez — mai értelemben véve — igen hosszú utat kellett bejárniuk. Egyes ősi misztériumszövegekből kikövetkeztethető, hogy legalább 28 esztendei tanulás kellett ahhoz, hogy valakinek elárulják a gondolati energiával történő helyváltoztatás, energianyerés, építés vagy rontás módozatait. Arról az emberi lényről pedig, aki felnőtt fejjel egy huszonnyolc éves önfegyelmelésbe kezd, s ezt követően elér egy Szent György-beavatási fokozatot, első közelítésre minden egyéb elképzelhető, csak az nem, hogy a tudása jelenlegi morzsácskáit (!) rosszra fogja felhasználni. Mégis amint a későbbiek során látni fogjuk, ez lett az atlantiszi ember veszte; vagyis ezek a bizonyos tudás-morzsácskák, melyek felfogására az emberi agy egyáltalán képessé válhatott, öntelt, elbizakodott és rossz emberi fejekbe kerültek.

Ezek a beavatottak népük tanító mesterei voltak, őket egészen más fórumokon, az atlantiszi legfőbb szellemi iskolákban képezték ki. A Szent György-hálók kereszteződési pontjait, a SOHA MEG NEM NEVEZETT kereszteződési pontokat az atlantiszi középidők óta igen lassan kialakuló emberi ÉN-tudat kezdete óta, soha nem bocsájtották a köznéppel rendelkezésére, s feltételezhetően az atlantiszi köznéppel e rendszerről ilyenformán nem is tudott.

E fontos kereszteződési pontokat a későbbiek során sem nevezték meg, sőt: az atlantiszi végső időket követően, amikor az Értelme, azaz az emberi ÉN-tudat a homo sapiens immár megfelelőbb testében élhetett tovább, s a lélek töretlen evolúciós fejlődése ily módon folytatódhatott, (a homo sapiens lényegi, azaz éteri és asztrális fejlődésének érdekében), ezen ősi tudást a mai emberiség nagy tanító mesterei mesterségesen elhomályosították.

Ne higgyük azonban, hogy ezekre a napjainkban sok helyütt és sokféle megnyilvánulási formában felszínre kerülő ősi tudásmorzsákra a mai emberiség esetleg már megérett. E tudásra azok érnek meg, akik vállalva a Szent György-fokozat beavatását, immár a saját testük templomában, önként, önzetlenül és mindenki ellenében nekifognak a bontásnak és az új templom építésének, önmagukban legyőzik Ahrimánt és Lucifert, vagyis a földi örömeiket, hiúságokat, gögőt és magabiztosságot. Röviden tehát olyan emberré próbálnak válni, akit bár misztikusan mindig elfogadott minden emberi társadalom, mélyre szabottan azonban mindenki folyvást elítél!

Ezért jelezte mindig vér és szenvedés ezt az utat, ezért lobogtak a máglyák, s ezért üldözték a sötét középkor óta a saját magukban a kozmikus szeretet templomát építgető ártatlan embereket, akiket régebben „szabadkőműveseknek” neveztek. S tegyük hozzá, a máglyák, a gyűlölet érthető is, egyrészt azért, mert az emberi társadalom mindig is gyűlölte a „másságot” (hiszen ezért nem fogad el egy egyszerű vegetáriánus életrendet, s emiatt közzéadta ki önmagából folyvást a szeretet erőit), másrészt ezidáig még nem akadt olyan korszak az emberi társadalmak menetében, ahol a gonoszság erői ne éppen e „szabadkőműveség” fedezékében bújtak volna meg. Emiatt érthető a vallási felekezetek azon irányú következetes megfontolása, hogy inkább

vesszen az a néhány önmagát építgető szerencsétlen, mintsem hogy az anya-szentegyházak összességükben tévútra fussanak. Immár mosolyogva csupán annyit szeretnék megállapítani, hogy ettől tartaniuk két okból nem kell. Egyrészt, mert valamennyi, Földön botorkáló mai embernek, vallási felekezetek és hovatartozás milyenségétől függetlenül az *Új Szövetséget, vagyis a köztünk járó Krisztusimpulzust egyénileg, Önmagában kell megtalálnia*. Másrészt, ezzel párhuzamosan igaz az, hogy a központosított vallások immár senkit e folyamatban nem elégíthetnek ki, nem nyugtathatnak meg, nem vezethetnek egy bizonyos útkereszteződésnél előbbre, mert *az Evangélium nem csoportos foglalkozás, hanem személyre szabott Feladat*.

### Az Ozirisz-állapot, Turul-állapot, vagy Újszövetség

A beavatások legmagasabb és legmagasztosabb fokozata, melynek során az önként vállalkozó jelölt — igen kemény feltételekkel és követelménnyel járó számonkérések sorozatán megfelelvén —, nem csupán tapasztalatokat és Tudást szerez, hanem a mindig jelen lévő Krisztus-impulzus részévé válva, maga is alkalmassá válik a Magasabbrendű Tudás továbbadására, és más földi jelentkezők beavatására. Ez a beavatás a Szellemi Hierarchiákkal kapcsolatos kihívások legmagasztosabb, ugyanakkor legveszedelmesebb lépcsőfoka, melynek során — Élet és Halál határmezsgyéjén hosszabb ideig tartózkodva — a jelöltnek meg kell tapasztalnia a szellemi és földi, ember-közeli létsíkok megannyi kapcsolatát, miközben minden gondolatát és szellemi tetteit a gonoszság Hierarchiájának legagyafúrtaabb képviselői árgus szemekkel figyelik.

A feladat hasonlóképpen kezdődik, mint az alacsonyabb beavatási fokozatokon, de maga a beavatás procedúrája, szertartásai és az egész folyamat szentebb, felemelőbb és főképpen: titkosabb. Ezt a Tudást már nem plakáttozzák ki az utcán, erre nem toboroznak híveket, akik idáig eljutnak, azokat valamiféle belső kényszer hajtja, s ők mindannyian nagyon jól tudják, hogy az ő agyuk már egy ideje egészen másképpen működik, reagál és tervez, mint a többieké.

Ez a Tudás, mely rávilágít arra, hogy minden materiális vágy, minden földi siker és valamennyi kiküzdött eredmény törést kell, hogy szenvedjen. Az ember sorsa — míg e kényszeres tevékenységeivel fel nem hagy —, az ószövetségi örökös próbálkozás és örökös bukás. A Magasabbrendű Tudással kapcsolatos valamennyi tapasztalata a lélek templomának tudatos építését jelenti, s azt az önkéntes véráldozatot (értsd: tudati átformálódást), mely bármiféle földi körülmények és viszontagságok közepette egyre emelkedettebb lelkiállapothoz, s a lélek szárnyalásához vezet (Újszövetség!).

E legmagasabb beavatás különösképpen egyedi és személyre szabott, de buktatókkal terhes, mert az ambíciózusan, jó szándékkal, de felkészületlenül

és megalapozatlan lelki erővel felébresztett szellemi dimenziók a nem megfelelő lelki rezdülésre igen élénken reagálva, az illető biztos bukását okozzák. Mert e tanulási folyamatra bőségesen áll rendelkezésünkre idő, hiszen e tanulási folyamat nem egyéb, mint a földi létsíkon való tartózkodásunk egyik záróvizsgálata, melyet előbb-utóbb minden embertársunknak el kell érnie. Idő van, ám e vizsgán csak a Tökéletes juthat tovább.

### Krisztushierarchia, adeptusok, adeptus-királyok, Fehér Testvériség

Valójában semmit nem tudunk Róluk. Ők lehetnek azok, akik nagy szeretettel és odafigyeléssel irányítják az emberiség sorsát, uralkodnak az olykor hitünkkel összeegyeztethető „félistenek” rendjén, impulzusokat osztogatnak az önszántukból beavatásra várakozóknak, s befolyásuk alá tartoznak az emberközeli dimenziók fizikai létsík peremén élő szellemi lényei is. Körénk rendezik a mindenkori „valóságot”, idejében kiszűrve belőle a végzetesnek tetsző lehetőségeket.

Valójában semmit nem tudunk róluk, s tán ez a szerencsénk. Mert ilyenformán bármiféle önfelkent „szabadkőműves” társaságról, Bibliával hadonászó szektáról, gőgöt és gyűlöletet osztogató és szító „Fehér Testvériségről” (minden korban több ilyen, vagy ehhez hasonló terrorszervezet üti fel a fejét), azonnal és igen nagy biztonsággal megállapíthatjuk, hogy ezeket olyan szellemi lények vezérlik, melyeknek a Szeretethez semmi köze nincsen, s közelebb áll hozzájuk az irigység, gyűlölet, hatalomvágy, becsvágy, erkölcsi és anyagi siker, ebből kifolyólag bármelyiküknek is teret engednénk, a nyílt terrorig egyikük sem lenne képes „megállj!-t” parancsolni önmagának.

*Az igazi Hierarchia soha nem nevezi néven magát, rendkívül ritkán nyilatkozik meg, (akkor sem akárhik előtt), soha nem lobogtat zászlót, nem toboroz híveket, nem vezényel, nem lázít, nem akar megtéríteni, nem fenyeget, nem avatkozik a „belügyeinkbe” és nem akarja megszabni az életrendünket. Az igazi Hierarchia leginkább csak várakozik. Arra vár, hogy egy-egy önnön vágyait megvető, szeretetet sugárzó emberlény előtt megnyilatkozhassék.*

A Hierarchia a ránk ható szellemi lények tevékenységét figyelemmel kíséri, őket mégis ritkán befolyásolja. A köztünk élő gonosz emberek gondolatában olvas és cselekedeteit figyeli, de őket csak nagyritkán állítja le. Mert az általuk felszínre kerülő gonoszságra — mint „leckére” —, az emberi fajnak nagy szüksége van, hiszen a fizikai létsík, azaz poláris világ nem lenne értelmezhető, ha a világosság mellől hiányozna a sötétség, s a „jó” mellől hiányozna a viszonyítási alapot mutató „rossz”.

A Hierarchia képviselői fizikai, emberi testtel rendelkeznek, de szívebben tartózkodnak az általunk soha fel nem deríthető, legkedvesebb helyei-

ken, s inkább hagyják, hogy a szellemük szárnyaljon szabadon közöttünk, mely nyelvi akadályokat és országhatárokat nem ismer.

E fejezet misztikum, mégis jelentősége van. Azért adtam közre, hogy ezen elgondolkodva mindenki elhatárolhassa magát az önfelkent prófétáktól, a „kiválasztottak” egyre szaporodó hadaitól, a rangjelzés nélküli istenek rangjelzésekre vágyakozó földi „helytartóitól”, az aprószentektől, médiumoktól és mágusoktól. Határoljuk el magunkat tőlük, s még a szolidabb szektáknak se „dőlünk be”, hogy ezzel is akadályozzuk a későbbi együgyűséget és terrort! Mert a „beavatás”, önmagunk felajánlása, s a Hierarchia hívása kizárólag személyre szabott feladat, nem pedig csoportfoglalkozás!

### A Szent Grál legszentebb serlegei?

Ha valakinek üres a zsebe, könnyen határozhat úgy, hogy ma nem fog a Hyltonban vacsorázni, egyelőre nem kéri el az autószalomban kiállított autósodát. S lemond arról is, hogy egy miniszterelnököknek és „vezéregyéniségeknek” kijáró, „hét nyelven beszélő” konzumnőt táncoltasson meztelenül az asztala tetején, s ezt követően, csokoládéval leöntve, végignyalogassa annak testét egy tükrökkel kirakott szobában.

Ha valaki étlen-szomjan bolyong — habár az agya egyfolytában az évésen és iváson járhat —, eme önmegtartóztatás semmiféle akaraterőt nem követel részéről, hiszen nincs mit ennie és innia.

Ha valaki vegetárius családba születik, nem okoz neki különösebb megerőltetést, hogy undorral, vagy száналommal tekintsen a hentesüzletekben lábuknál fogva felakasztott állati tetemekre. (Mi sem természetesebb, mint-hogy még a húsevők is megundorodnának, ha a hentesüzletben a húsok között egy döglött macska lógna, vagy amennyiben pl. az egyik sertés nem a lábánál, hanem a nyakánál fogva lenne felakasztva, s oldalvást kilógna a nyelve! Vagyis a húst még a húsevők is csak olyanformán képesek „befogadni”, ha az valamiképpen már különbözik a természetben ismert — és szeretett — jószágoktól!)

Nem nehéz tehát sivatagban szomjazni, pusztá közepén éhezni, télen a szabadban fázni, s üres zsebbel a híd alatt aludni. Egy feladat Feladattá, vagyis szentté és személyre szabottá azáltal válik, ha valaki bőségben próbál éhezni, nyakig vízben szomjazni, télen a szabadban izzadni, nyáron a napsütésben fázni, s kényelemben élve aszkézist fogadni. S mint ahogyan a vallások is többre értékelik a nyájhoz képest az egyetlen elvesztett bárány megtalálását, aligha kétséges, hogy az örökké ájtatos emberekhez képest szentebbnél szentebb változás, ha például egy dohányzó, húsevő, narkós, alkoholista változtat önerejéből, gyökeresen az életén.

Megalapozott hittel és megfelelő indítással könnyű a „jó úton” járni.

De vajon mennyivel nehezebb lehet ugyanez hit nélkül, bekötött szemmel, félrevezetve, a társadalomból számkivetetten és felmagasztalatlanul?

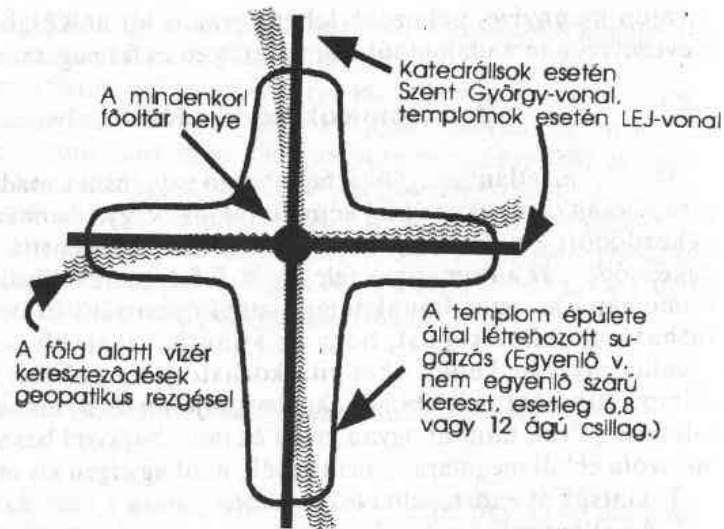
### A templomok ledegradálási folyamata

Mihelyt az atlantiszi gyökérfaj a homo sapiensnek átadta a tudáscsírákat, útjára bocsájta ezzel az új faj képviselőit — vagyis bennünket —, nyomban megkezdődött e tudásmorzsák következetes visszaszorítása, de egyidejűleg megkezdődött az automatikus felejtés is. E folyamat lefolyásának megfelelően a homo sapiens, azaz fajunk templomépítészete is történelmi korszakokra bontható. S ahhoz képest, hogy az atlantiszi legfőbb Beavatott még úgy tárgyalhatott, s ha kellett akár vitatkozhatott is a Felsőbb Hierarchia Krisztus-impulzusaként már abban a korban is jelen lévő, emberi fajokat vezető szellemiségeivel, mint ahogyan mi itt és most bárkivel beszélgetünk, ami nekünk azóta ebből megmaradt, nem egyéb, mint egy igen kis méretű nulla.

Tekintsük át e történelmi folyamatot:

I. Az atlantiszi utasításoknak és hagyományoknak megfelelően, a kizárólag beavatottak képzése és szellemi tevékenysége céljára fenntartott templomok, vagyis a stonehenge-ek utódai, főoltáraikkal a Mária-vonalakra kerültek. Emlékezzünk: ezek olyan csomópontokat jelöltek ki főoltár gyanánt, melyeken belül talpalatnyi helyen, legalább hat Szent György-vonal keresztezi egymást, s ugyanitt két egymásra merőleges, föld mélyén futó vízér radieszteziái sugárzása is található. A főoltár köré rendezett nagyméretű kőoszlopok, csarnok, avagy monolit-együttes radieszteziái és akusztikai rezgése együttesen négy, hat, nyolc, vagy tizenkét ágú csillag alakzatot adott ki, melyet ugyan csak madártávlatból lehetett volna látni, de amely úgy segített a belső tér radieszteziái — kozmikus — alakításában, hogy lehetővé tegye a magasabb dimenziókkal történő szellemi kapcsolat maradéktalan kialakítását. Ezt rajzon nem érdemes ábrázolni, részint mert e „középületek” igen ritkák, részint pedig azért, mert a rajza alapvetően ugyanolyannak bizonyulna, mint amilyen a következő eset rajza lesz.

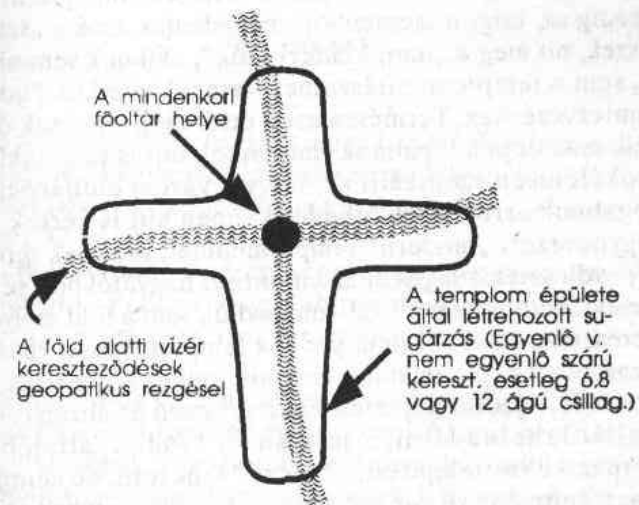
II. Ugyanitt és ugyanekkor az atlantiszi köznép vallásos igényeinek kielégítése és az oktatás célját szolgáló templomok a LEJ-vonalak kereszteződési pontjába épültek olyanformán, hogy a mindenkori oltárkö, főoltár vagy bálvány éppen a kereszteződési pontba került. E LEJ-vonal kereszteződési ponton mindig két, a LEJ-vonalak irányába tartó, egymásra merőleges, föld mélyén futó vízér radieszteziái rezgése keresztezték egymást, s a főoltár köré rendezett monolitlapok, kőkörök, bálványkövek, vagy későbbi zárt főhajós építmény akusztikai és radieszteziái rezgése olyan — madártávlatból tekintve — éppen feszület-szerű, vagy egyenlő szárú kereszt rajzolatát adták ki, mely a főoltár, vagy oltárkö körül a legkedvezőbbre alakítva a teret, lehetővé tehetette, hogy a hívek örömmel vegyes tisztelettel és nagy-nagy áhítattal végezzék tevékenységüket. (19. ábra)



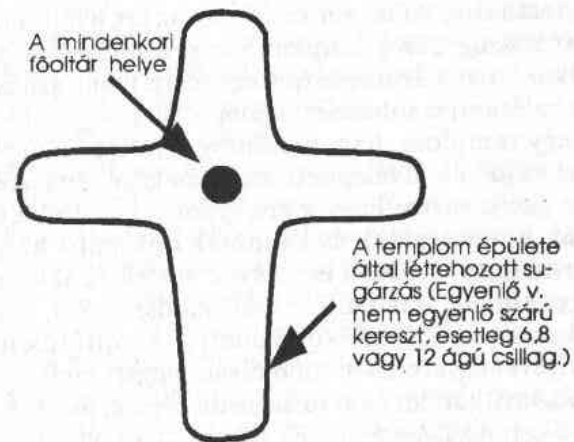
19. ábra

III. A Szent György hálókat és LEJ-vonal rendszert elfelejtve, a mindenkori „beavatottak”, akik valamicskét még őrizgettek az ősi Tudás lepergett homokszemcséiből, már képtelenek voltak a Föld-idegáramok rendszerében gondolkodni, azt immár meg nem fejthették, mégis nagy igyekezettel próbálták a radieszteziái rezgéseket a templomaikban létrehozni. Ennek az egyik módja volt, hogy az építendő templomot mindig valamely igen régi, elfeledett templom romjain igyekeztek felépíteni, de ha ilyen éppen nem adódott, megpróbálták legalább arra ügyelni, hogy a templom főoltára két, egymásra merőleges vízér-kereszteződés radieszteziái sugárzásába kerüljön, az épület pedig olyan akusztikai és radieszteziái rezgéseket keltsen, amely madártávlatból feszületnek, avagy egyenlő szárú keresztnek tűnik. (Ez vallási hovatartozás nélkül, bármiféle régebbi templomra igaz!) Ily módon a templom belsejében olyan rezgések keletkeztek, melyek a híveket a lehetőségekhez képest legmegfelelőbb lelkiállapotba vezérelhették. (20. ábra)

IV. Az utóbbi 150-250 évben — sajnos — a templomépítészetünk kimerült abban, hogy a templom jól megtervezett épülete olyan akusztikai és radieszteziái rezgéseket produkált, amely a híveket a egyáltalában a megfelelő lelkiállapotra ösztönözhetette. Nem volt tehát a főoltár alatt sem Szent György-áramlat kereszteződés, sem LEJ-vonalak alkotta kereszteződés, sem két egymásra merőleges vízér-kereszteződés. (21. ábra) Madártávlatból azonban az ilyen templom épülete felett — radieszteziái szemmel — a feszület, vagy az (építmény jellegétől függő) egyenlő szárú kereszt még látható volt.



20. ábra



21. ábra

V. Modern korunkban a templomépítészetünk ott folytatódott, ahol azt egy-két generációval előbb az őseink abbahagyták: először a király jelölte ki az építendő templom helyét, majd a „főpap”, de mivel ők is csak annyit érthettek ehhez, mint a későbbi polgármesterek, tanácselnökök és párttitkárok, ebből következően a legfőbb irányelv az volt, hogy az új templom részére olyan be nem épített, foghíjas telket találjanak, melyen a templom épülete „jól fog kinézni”. Korunkban ehhez még hozzájárult két igen nagy csapás: az egyik

az, hogy a „jó helyen lévő” foghíjas telkek száma jelentősen lecsökken, másik pedig az, hogy a „semhiből” megjelentek azok a „szakértők” és templomépítésszek, no meg a „templomtervezők”, akiknek semmi közük nincs sem Hítchez, sem a templomépítészethez, sem a kozmikus Tudáshoz, sem pedig a templomtervezéshez. Természetesen ettől még lehetnek ők igen jó szándékú emberek, csak éppen fogalmuk sincs arról, mit is vállaltak! Sebjaj, tevékenységüket tökéletesen szentesíti az, hogy a városi előljáróknak és a papoknak sincs fogalmuk arról, hogy tulajdonképpen mit is kértek. Természetesen ilyen, úgynevezett „modern” templomépület, melynek mindenütt „csodájá járnak”, radiesztéziailag sem az atlantiszi hagyatékból, sem a Szent György keresztteződésekből, sem a LEJ-vonalakból, sem a föld mélyén folyó merőleges vízér-keresztteződésekből, sem pedig a templomépület radiesztéziái és akusztikai rezgéseiből nem tartalmaz semmit, ami az embereket odavonzaná. Erre tehát ábrát felrajzolni képtelenség, mert ezen az ábrán csupán csak egy igen nagy nullát lehetne látni. S miután ily módon, általában foghíjas, vagy kihagyott telkekre telepített, „csodás” kinézetű, de semmi templommal nem tartalmazó építményről van szó, mely a Matéria sarában csúszkáló ember számára még így is „csodás”, igencsak igyekeznie kell a mindenkori papnak, hogy a „híveket” valami módon, önmagán felülemelkedve összefogja, hogy azok szívesen járjanak „templomba”, vagyis ebbe az épületbe. Mert az ilyen épület fűthetik, festhetik, sohasem képes ugyanazt nyújtani, mint amire képes a földön álló ősküi és az isaszegi „öreg templom”, vagy a szántódpusztai kápolna.

Anélkül, hogy bármiféle összegezésre lenne szükség, a fentiekből bármilyen nyomban beláthatja: sohasem valamely falu vagy város főterére kellett volna kerüljön egy templom, hanem mindig a falu és a város házainak kell a jó megépített és jó helyre telepített templom köré rendeződniük.

Egészen bizonyos, hogy a középkor legsötétebb évszázadai ellenére, azon is túl, a templomok és kápolnák optimális helyének kijelölésére a titokban továbbra is igénybe vették az akkorra az egyház által megjelölt teljességgel elfogadhatatlan, „sátáni” módszereket, hogy az imádságok valóban eljuthassanak a Kozmikus Tudatig. Az oltárok ily módon tökéletesen kijelölt helyével egyetemben több olyan megszentelt létesítményt is felleltek, amelyek bizonyíthatóan nem túlságosan régiek, mégis a legoptimálisabban telepítették őket. Az ilyen épületek titkon — és nyilvánvalóan papi segédlettel — történő kijelölését a történelem viharain keresztül a jó szándék vezérelte, mégis egy példát mondanék az eluralkodó félelemre és nagyfokú bizonytalanságra. Meg-megtörő Hittel, de a Rendszer ismerete nélkül, a kisceli kápolna és annak oltára a LEJ-vonal keresztteződés helyett a Szent György-háló közel 100 lépésnyire lévő, egymásra merőleges interferenciáira települt.

## Az üzenet...

Idős nénike jelentkezett be hozzám, hogy könnyező szemekkel nyújtson át nekem egy gyönyörűen kidolgozott, nyakláncra fűzhető, patinás feszületet. E feszületen Jézus lábai egy koponyán nyugszanak, melynek csupán egyetlen magyarázata lehet: Ő az, aki legyőzte a halált.

E szimbolizmus annak az ősi jelképrendszernek része, melyet mi már ma már nem érthetünk. Pedig a Magasabbrendű Tudat folyamatosan küldi a jelképes üzeneteit, s egyre csak arra vár, hogy üzeneteire ismét éretté váljon az Ember.

Az atlantiszi fejlődési korszakunkat követően a Szent György-vonalak elmozdították, az addig kiemelt fontosságúnak számító keresztteződési pontjaik az energiáikat és jelentőségüket veszítették, s ismeretlen és fel nem térképezett helyeken, új kiemelt fontosságú keresztteződések és kozmikus csatornák jöttek létre, hogy az új történelmi szituációknak megfelelően alakulhasson a Földanya és az Ember.

Vajon hol és miképpen kéne keresnünk a több százezer, több millió Szent György-háló keresztteződési pont között azt a néhányat, amelyek kiemelt fontosságúakká váltak, ki győzné ezt idővel és türelemmel, s annak tudatában, hogy a Jövőnek szóló ilyen irányú tevékenységünknek az emberek szemében semmiféle értéke, haszna vagy jelentősége nincs?

Nem kell keresnünk, mégpedig két okból:

Az egyik okról esett már szó, mely szerint a Jövőnek szóló és éppen alakuló, azaz napjainkban kiemelt fontosságúakká váló csomópontok, melyek az emberiséggel kapcsolatos legfontosabb jövőbeni eseményeinek színterét fogják kijelölni (a Mária-vonalak keresztteződési pontjait meghatározva), nem ránk, emberekre tartoznak, ezeket keresni tehát merőben felesleges. A másik ok pedig: a már bekövetkezett történelmi események színterét — a következő jelentősebb változásokig a Magasabbrendű Tudat már meghatározta és megőrizte, s az e pontok geometriájához szükséges kiemelt fontosságú Szent György-vonal keresztteződési pontokat — helyettünk bejelölte! Csupán az ősi szimbolizmust kellene ismernünk és alkalmaznunk...

Lássunk egyetlen példát: vajon mi a valószínűsége annak, hogy az ilyen, nagy fontosságú Szent György-háló keresztteződési pontot az ember véletlenszerűen, s a Rendszer ismerete nélkül valahol a világon fellelje? Ugye csekély? Hiszen az ilyen, átlagosan hatszoros keresztteződési pontok körülbelül 60 kilométerenként fordulnak elő, de közülük is csupán azok a megfelelőek, amelyek alatt két egymásra merőleges, s valamelyik hálórendszer irányába tartó föld alatti vízér is kereszttezi egymást. Ezek véletlenszerű fellelési valószínűsége tehát csekély, de azért előfordulhat...

No és mi a valószínűsége annak, hogy az ilyen, kiemelt fontosságú Szent György-háló keresztteződési pontot az ember véletlenszerűen nem csupán



felleli, hanem a Rendszer ismerete nélkül, azt maradandóan meg is jelöli. Hát ennek a valószínűsége az előbbieknél jóval kisebb, s az alig talpalatny helyet figyelembe véve, majdnem egyenlő a nullával...

Pedig van még ennél is ritkább, szebb, fantasztikusabb, magasabbrendű jelölés is, amely minden igényt kielégít, mert a Magasabbrendű Tudat legkedveltebb „időtöltése”, hogy ilyen szimbolizmust számunkra létrehozson! S már már csodálatos maga a tény, hogy Atlantisz után cirka 13 000 évvel, egy Vízöntő követően, s a huzatos agyú Ember tudta és akarata nélkül, a Szent György-rendszer 6-szoros keresztvezetési pontjában, egy Föld-akupunktúrák pontban, amely alatt két egymásra merőleges föld alatti vízér keresztel egymást, egy kálvári-dombon éppen Jézus feszülete áll! A Magasabbrendű Tudat pedig csak mosolyog...

Ismételten meg kell jegyezmem, hogy a kiemelt fontosságú Föld-akupunktúrák pontok viszonylag ritkán fordulnak elő, s nem csekély jelentőséggel bír, ha egy ilyen „véletlenszerűen” fellelt pontban éppen Jézus feszülete áll. És most következék valami megrendítő információ: valahol, egy másik kálváriadombon a sok közül, a hat Szent György-háló keresztvezetési pontjában, s két felszín alatt folyó, egymásra merőleges vízér-keresztvezetés által szentesített helyen, ugyancsak Jézus feszülete áll!! Teljesen elképzelhetetlen, hogy ezeket a helyeket Jézus halála óta, optimális föld-sugárzások szempontjából, varázsvesszővel, a keresztény egyházak jelölték volna ki!

Ilyenformán üzen tehát a szimbólumok nyelvezetével a Magasabbrendű Tudat, hogy ami már jelölésre érdemes, az meg is legyen jelölve. Természetesen a szimbólumok nyelvezete ennél azért bonyolultabb, s ne higgye senki, hogy minden kálvárián ugyanezt fogja találni...

Valami egészen fantasztikus legújabb-kori véletlen, s írom ezt annak biztos tudatában, hogy véletlenek nem léteznek. S nehezen elképzelhető, hogy a világon túlzottan sok hasonló eset előfordulna! Ez az általunk és tudunkunk nélkül megjelölt, s bárki szemében megszentelt hely tehát lüktetve él, miközben folyvást önmaga gondoskodik arról, hogy e pontba ember a lábát ne tehesse, de hideglelős betonkaszánya, panelház és magtár se létesülhessen ott! Ez pedig nem egyéb, mint a szimbolizmus és a Magasabbrendűség ötvözet, s ismét példa, amely ismét az eszmélő embernek szól!

S ha egy ilyen pont meg van jelölve, akkor meg van jelölve a többi is, csupán rá kellene hangolódni arra a megoldásra, amely e szimbolizmust vezérli, ez pedig maga a Szeretet...

### Az atlantiszi ember legfőbb problémája

Amint kiderült tehát, a LEJ-vonalakra épült a rengeteg templom, pogánykő, bálvány, e vonalakra hordták a történelem előtti idők emberei

hegycsúcsokat, s e vonalakon állnak az ingókövek is. Ugyanakkor az is kiderült, hogy az emberiség legrésztelenebb helyei egy másik rendszeren, a Szent György-vonalakon találhatók. Ezt a nyilvánvaló kettősséget jómagam kizárólag egyféleképpen voltam képes feloldani, illetve magyarázni: a befolyásolhatatlan föld-sugárzások (atlantiszi eredetű) rendszerének eme kettős jelölése az atlantiszi gyökérfaj meg hasonlottságára utal! Egészen röviden: már abban a korban is létezett egy „kiválasztott” réteg, akik önmaguk köré predesztinálták az emberek és istenek többségét — és valószínűleg kényszerrel is alkalmazták a „renitenskedőkkel” szemben —, s abban a korban is bőven akadnak szegény és nyomorult emberek, akik a hatalmasok kényének-kedvének kiszolgáltatva élték életüket. Vagyis a világ abban az időben is a maihoz hasonló gondokat produkált.

Ne csodálkozzunk, hiszen e kettősség — a poláris világképnek szintúgy megfelelő —, amíg ember él a Földön, nem kerülhető el!

Vagyis az atlantiszi „átlagember” kizárólag a LEJ-vonalak által számára kijelölt kultikus létesítményeket, szentélyeket használhatta, s e helyeket tisztelhetette szentként, míg a Szent György-vonalak alkotta keresztvezetési pontok kiemelt fontosságú Föld-akupunktúrák pontjait a beavatott réteg kizárólag ott fedte fel és ott használta a saját céljaira, ahol e Rendszer pontjait — önmagukkal egyetemben — biztonságban tudhatták, s ahol e „kiválasztottak” hatalmas erődítmények, kőkörok és templomok fedezékében uralkodhattak hitükön és népükön. Mert a Szent György-vonalak, vagyis a Föld-idegáramok e főverőerei hajdanában energiát, biztonságot, kozmikus és dimenziális kapcsolatokat jelenthettek mindazok számára, akik éppen uralták ezt a Rendszert. Emiatt pedig már akkoriban is érdemes volt az átlagembereket „félretájtékoztatni”.

S vajon ez a téma miért érint a szívünk legmélyén olyannyira érzékenyen bennünket? Korántsem azért, mert mi is „hasonló cipőben járunk”, hanem azért, merthogy akkor is ugyanazokat a hibákat követtük el! Vagyis mi magunk voltunk az a bizonyos atlantiszi ember, következésképpen: azóta sem jutottunk lelkileg sokkal előbbre!

*Az evolúció igaz, csak hogy Darwin valamit elfelejtett: amit ő megfogalmazott, az a homo sapiens fizikai testének, vagyis földi járművének fejlődési leírása volt, sajnos azonban e rendszerből a Lélek evolúciós folyamatát kifelejtette.* Amikor ugyanis a homo sapiens még a fákon ugrált, akkor az emberi lélek — a maihoz váltig hasonló intelligenciával — egy másik földi járműben, a bennünket időben megelőző atlantiszi gyökérfajban élt! Miután pedig az atlantiszi faj háborúk, meg nem értés és hasonló gorombaságok folytán jócskán megtizedelte önmagát, s nyakára lépett a saját fajtájának, ezzel egyben a Lélek eszközét és földi járművét semmisítve meg. Emiatt, vagyis a Lélek evolúciójának töretlen sikere érdekében szükségessé vált az elkövetkezendő gyökérfaj, a homo sapiens beavatása.

A többi pedig — mint fajunk története —, a világ bármely tájának népei-

nél, az összes vallásban és misztériumban már fellelhető: a rendkívüli, maitól mégis jelentősen eltérő kultúrával és tudással rendelkező atlantisziak, miután még önmaguk végzete előtt a földrészük pusztulását jóelőre kiszámították, kultúrájukat átmentették az akkori „előember” élőhelyeire, vagyis a többi kontinensre. Ezt követően fajuk maradéka átélte az Atlantisz pusztulását, átélhette a Vízözönt, közben azonban az emberi lélekrezgés az atlantiszi fajból az új földi járműbe, a homo sapiensbe költözött, vagyis az akkori, igen primitív fajunk „lelkes” lényvé vált. Ily módon, immár nem csekély „józan ésszel” megáldva, s egységbe szerveződve legyűrtük a „lélektelelné” vált, vagyis Szent Grál serlegétől megfosztott atlantisziakat. E harcunkban a Krisztushierarchia beavatottjaiként, a saját fajukban csalódott, jó érzésű atlantisziak is segítettek nekünk, s a gyermekmesékben olvasható sokféle fantasztikus módszerrel sikerült a Földet a gonosszá vált atlantiszi maradéktól megszabadítani.

S vajon miért írtam le mindezeket? Mert a manapság divatos reszketés, aggódás, félelem, gyötrelmek, álszemérmesség, vagyoni hajsza, gyűlölet, irigység, gőg és önmagunk hiábavaló keresése mellett másfajta érzések is terjednek: a szeretetteljes várakozás, aggódás bolygónk jövőjéért, az önzetlen életvitelért és testvéri szeretetért síkraszálló bátorság, az élővilággal való jó kapcsolatokért mindenre kész lelki átváltozás érzései. S ha képtelenek lennének megérteni, hát ők a köztünk élő, elkövetkezendő gyökérfaj képviselői, akiknek a köztünk élő fortélyos félelemmel kell majd megvívniuk harcaikat. S manapság, e forradalmi változások és forradalmi lelki átváltozások korában, amikor még ki-ki önmaga döntheti el, hogy pusztulóban lévő fajunk, avagy a következő gyökérfaj képviselője szeretne-e lenni, s mindegyikünknek választania kell, hogy hová is tartozik, igencsak fel kell tenni a kérdést, de kinek-kinek szintűgy önmagának: Megmarad-e a homo sapiens félelemtől és holnaptól rettegő sorai között, vagy pedig csatlakozik a most kialakuló vízöntőkori gyökérfajhoz, amelyekre az önös tudat megszűnése, a becsvágy, önteltség és birtoklási vágy teljes leépítése, s az erőteljes kozmikus és közösségi érzés lesz jellemző. Mert az elkövetkező gyökérfaj minden egyede, igen nyitott és intelligens ÉN-tudattal felvérteződve a MI-tudatát, vagyis a Kozmikus Eggyéválást lesz hivatott megvalósítani.

### „Lelkes” hegyek, „lelkes” vizek...

Angol és francia példákon tündövedve, kalandozzunk el néhány „miért?” kérdéssel egy mai tudományosság által figyelmen kívül hagyott részterületre, melynek talán — ázsiai mintára — szintén geomantia lehetne a neve. Vajon miért egyenes a Balaton néhány kisebb jelentőségű partvonal-darabkája? Miért hasonlít némelyik félsziget — a magasból tekintve — a föld emlősáll-

taíra? Miért hordtak az atlantisziak — a hegyek vonulatát is átrendezve — új és a környékbelieknél nagyobb csúcsokat a sárkányáramokra? Miért hordták el a hegyek csúcsait máshová? Miért rendezték át a vízpartokat?

Tovább nem is érdemes e kérdéscsoporton rágódni, mert mindig ugyanoda érünk vissza. Az egyik sarkalatos pont a „miért?” a másik pedig a hegycsúcs, a vízpartok, az átrendezés, az átalakítás, a megváltoztatás.

Leszámítva azt az irreális feltételezést, miszerint az atlantisziak imádtak földet túrni, hegyeket mozgatni és vízpartok sarában ásni, hovatovább messze elkerülve azt a szintűgy irreális tényt, hogy az általuk ilyenformán átalakított tájegységek kizárólag a magasban keringő kondorkeselyűk számára jelenthetek volna szívderítő élményt, fel kell tennünk egy olyan kérdést is, amely esetleg tördőfessé válhat a mai Tudomány számára: Véletlenül „rendezték” úgy a honi tájat, hogy a Balaton két legészakibb csücske éppen ugyanazon a sárkányáramon található? Mi van akkor, ha ez az elrendezés — mondjuk száz kilométer magasból letekintve — egy optimális rezgőkör? Mi van akkor, ha a hegyek és a vizek gerjesztik a Föld eme idegáramait? Vajon, ha mikroszkóppal tekintenénk egy zsebrádió néhány belső forrasztására, nem ugyanazt látnánk? Mármost hogy az egyik forrasztás a Kárpátok hegylánca, a másik pedig mondjuk a Himalája...

Hegyek, erdők, vizek, félszigetek,... kondenzátorok, diódák, rezgőkörök... Nos, ezzel a hasonlattal hagyjuk is itt ezt a témát, mert ennek cáfolása avagy igazolása a Tudomány feladata lesz.

## A Föld-idegáramok és az ember

Ha szabad így mondanom, „praxisom során”, mely több tízezer emberrel való személyes kapcsolatot jelent, 1993 telén találkoztam először olyan asszonykával, aki természetes eredetű, befolyásolhatatlan földszugárzásban feküdt. Jómagam is annyira megdöbbentem, hogy valóban csak nagysokára értettem meg a tényt: lesznek ilyen esetek!

Ez az asszonyka, bár még csak három hónapja feküdt egy befolyásolhatatlan földszugárzásban (egészen pontosan: újonnan választott fekvőhelyén az óbudai Pogány-torony és az aquincumi amfiteátrum közt húzódó LEJ-vonal második interferenciája rezgett keresztül), mégis szörnyen nézett ki. Meglehet, hogy kollégák és széltolók ezek után egyre-másra fogják majd kijelenteni — önmaguk fontosságát túlhangsúlyozva — ; „ez és ez ilyen és ilyen típusú, befolyásolhatatlan földszugárzásban fekszik, s ez ellen védekezni nem lehet”. Való igaz, hogy ezek a régmúltban szentként tisztelt rendszerek, éppen a betegség-okozó tulajdonságaiknál fogva arra szeretnék felhívni a figyelmünket, hogy lehetőleg tisztelettel próbáljuk elkerülni őket! S az is igaz, hogy a lakásokat felmérő kollégák a „sárkányáramok” mérésére csak akkor válhatnak

alkalmassá, ha ilyeneket bemutatok nekik, avagy ők maguk, valamelyik közismert ingókö környezetében, emberektől távol, ezt begyakorolják önmaguknak. De mint ahogyan az elmúlt tíz esztendőben egy, azaz egy ilyen eset fordult elő, hiszem azt, hogy ezek az esetek túlzottan ezek után sem szaporodhatnak meg.

### Mesterséges sárkányáramok

Részleteznünk felesleges, hogy a „mesterséges sárkányáramok” az ember alkotásai. Technikai kultúránk, materiális tudományosságunk természetes velejárója az az igen nagyfokú következetlenség, mely a poláris világképnek megfelelően — tudunkon és akaratumon kívül — nem nekünk, hanem a legfőbb törvényeknek engedelmessé válik: vagyis minél precízebb valamely technika vagy technológia, annál nagyobb károkat okozhat maga körül teremtve, s minél következetesebb és aprólékosabb a Tudomány, annál nagyobb volumenűek a tévedései és baklövésai is!

Ma még (szokatlan tudományunk gyatra kezdetén), materiális támasz nélkül képtelenek vagyunk kideríteni, hogy a technika, a tudomány, a kultúra és a társadalom radiesztéziái jellegű baklövésai fajunknak, bolygónknak, az élővilágnak és a kozmosznak milyen károkat okozhatnak, így példáinkkal is kizárólag e témakör egészségügyi vonatát lehetünk képesek megvilágítani.

A témánál maradva: a föld mélyén húzódó, sokezer kilométer hosszú csőhálózatok, a szárazföldeket behálózó nagyfeszültségű távvezetékek, vagy „csekélyebb” példát alapul véve: egyes üvegszállal hőszigetelt tetőtérbeépítések olyan nagy erejű, befolyásolhatatlan földszugárzásokat hoznak létre, amelyeket a későbbiek során semmilyen módszerrel megszüntetni nem lehet, hacsak le nem szaggatjuk a távvezetékeket, szét nem szedjük a hőszigetelt tetőszerkezetek némely fajtáit, ki nem szedjük a csővezetékeket és erősáramú kábeleket a földből.

E kárt okozó hatásokat folytatni lehetne, de nem a rettegetés és az elrettentés a lényeg, hanem hogy észhez térjenek végre a tudomány és a műszaki élet felelős emberei.

Joggal feltételezhetjük, hogy tevékenységeinktől függetlenül a Magasabbrendű Tudat idejében felkészült emberi tevékenységünk kompenzálására — hiszen e Tudatnak mi magunk is részei kell, hogy legyünk —, ez azonban mit sem vonhat le igen nagyfokú felelősségünkből, mely a mai tudományos, technikai, társadalmi fejlődésünk miatt a vállunkra nehezedik. Nem lehet igaz, hogy cirka néhány évezred alatt majdhogynem kiirtottuk az élővilágot, kiraboltuk a bányákat, elszennyeztük az élővizeket, tönkretettük a bolygó légkörét, — s mindezekre büszkék vagyunk!!

Jelenleg, tudományos apparátus híján nem is mernénk arra gondolni,

hogy milyen változásokat hozhat létre egy nagyfeszültségű távvezeték a Földünk idegáramaiban, mert ez nem csak hogy süket fülekre találna, de ma még fel sem épített falakat akarna döngetni... Maradjunk tehát az emberi egészségénél:

Rendkívül kifejező tény, hogy az ember által létrehívott sárkányáramok intenzíven hatnak az emberi egészségre, azaz kiemelt fontosságú megbetegítő tényezőkként szerepelnek.

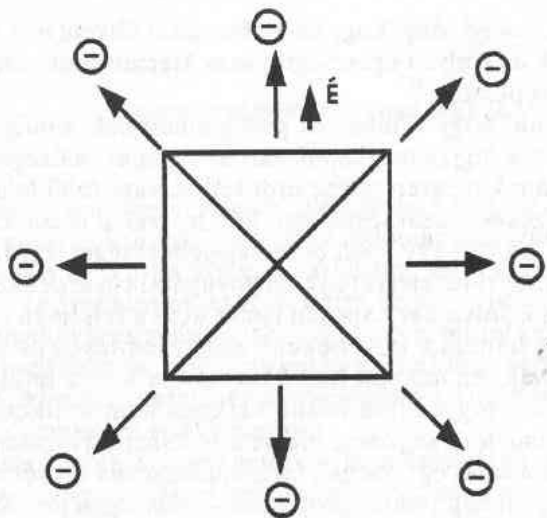
Mi már sejtjük, hogy véletlenek pedig nincsenek, s még az ilyen jellegű betegségeket is azok fogják megkapni, akiknek a saját valóságukban, önmaguk benső harmóniájának megteremtése érdekében, vagy földi feladatuk megtalálása céljából e jelzésekre szükségük van. Mégis, azáltal is emberibbé válhat az emberi világunk, ha egy-egy ilyen betegség-lehetőséget legalább önmagunk, gyarló és önös emberi természetünk megnyugtatása érdekében feltárunk, s kiküszöbölünk. S e folyamat kapcsán ismét nem a félelmen és elrettentésen lenne a hangsúly, hanem a lelki békénk megteremtésén és a jó szándékon. Felreértés ne essék, én magam hiába teremtem meg a lelki békémet, ha a földszugárzás azokat fogja célba venni, akikben nem uralkodik lelki béke, s hiábavaló a jó szándék és segítség, illetve a felesleges riogatás és elrettentés, ha embertársaink a saját egészségük megrendülésének tényét megtapasztalva, a legkevesebbet sem hajlandók változtatni — *önmagukon!* Sajnos a földszugárzásokkal kapcsolatos hatások kiküszöbölése szempontjából csak ez utóbbiak jöhetnek számításba, mint hatékony és komoly, egészség-visszaszerző illetve -megvalósító módszerek.

A mesterséges sárkányáramokkal kapcsolatban teljesen felesleges felsorolnunk a számításba jöhető betegségeket. Amint arról oly sok szó esett, ellenük — emberi mértékkel — védekezni csupán oly módon lehet, ha megerősítjük immunrendszerünket, sokat mozgunk szabad levegőn, gyakran kirándulunk, s megpróbálunk folyvást változtatni berögzült szokásainkon.

### Hogyan gerjeszthető le a piramisok erőtere?

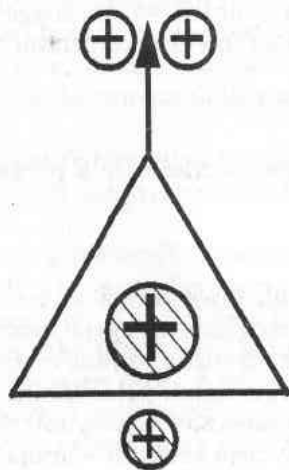
A piramis-alakzatok bizonyos formái az erőterek gerjesztése, kozmikus információk hordozása, s még számos egyéb kiderített és ki nem derített vonatkozásban, mint jelentős tényezők vannak elkönyvelve. Az európai embernek, piramisról szólva, mégis mindig elsőként a Kheops-gúla jut az eszébe. A Nagy Piramis, s annak arányosan kicsinyített másai, méreteiktől függetlenül, bármiféle geometriai formák között is — uralják a teret és a terepet. Ennek megfelelően a sugárzási képük is igen sajátos: a piramis-alakzatok az oldal-lelek és lapközepek irányában, vagyis a vízszintesen elképzelt sík 8 irányában

jelentős intenzitású, s szubjektív érzeteink szerint negatív jellegű erőteret gerjesztenek, e térrel azonban csak akkor boldogulhatunk, ha a piramis valamelyik alapélét É-D-i iránybatájoljuk. (22. ábra)



22. ábra

A negatív jellegű erőteret kompenzálásaképpen, a poláris világunknak megfelelően a piramis pozitív tereket is gerjeszt, melyek intenzitása és térbeli helyzete a 23. ábrán látható.



23. ábra

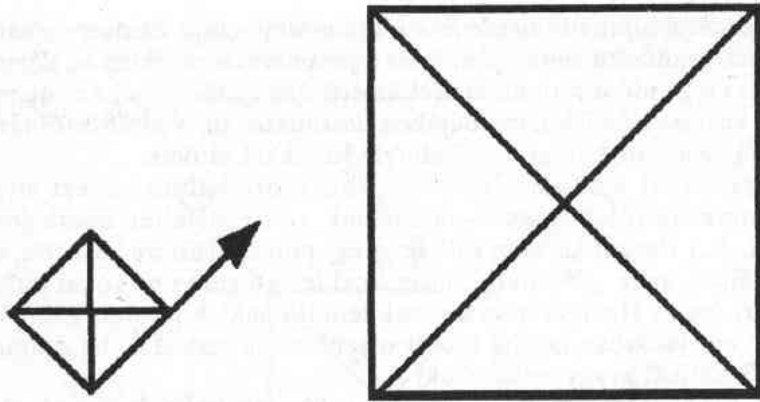
A legerősebb pozitív sugárzás a piramis súlypontja környezetében található, valamint túszerű sugárnyalábként a piramis csúcsából lép ki. Egyszerűbb esetekben elegendő a piramist ezzel az erőterrel jellemezni, s ez az erőteret a mágnes - vasreszelék iskolapéldájához hasonlatosan, a piramistól távolabb, húgymahéj-szerű, olykor igen fejfájdító erőterekkel záródik.

A piramisnak a földsugárzásokra vonatkozó hatásaival ezt megelőző kiadványainkban részletesen foglalkoztunk, erre ismételtelen felesleges lenne kitérnünk. Azt viszont kérnem kell, hogy egy pontos méretre készített, s É-D-i irányba tájolt, azaz „élesített” piramissal feleslegesen ne sokat játszadozzunk, mert így az álmaink nem lesznek felhőtlenek! A Kheops gúta kicsinyített mását egy lakásban tárolni is csak olyanformán szabadna, ha a piramist az oldalára fordítjuk, avagy szétszedjük!

Kollégákban felmerült, hogy a Nagy Piramis belsejéből a régebbi korokban — technikai eszközök segítségével avagy gondolati energiákkal — utalni és befolyásolni lehetett az esőfelhőket, a Nílus áradását, a növény- és állatvilág történéseit, s az emberi tudatot. Ókori egyiptomi szövegek nem hivatalos fordításában ilyen utalások szintén bőven találhatóak, ezek felett azonban a tudományos világnak kényszeredetten el kellett siklania, s innen származnak az egyiptológusok ókori fáraókra vonatkozó, „kissé dicsekvő”, „nagyzó”, „önmagát félistennek hitte” stb. kifejezései.

Mindez ma aligha igazolható, de amennyiben igaznak bizonyulna, hogy az egyiptomi főpapokat az utolsó élő atlantiszi beavatottak taníttatták, nekünk, önfejű fajnak ugyan nem valami sok okunk lehet majd arra, hogy az ilyen ókori kijelentéseket botorságnak tituláljuk!

Ragaszkodva a földsugárzások furcsa fizikájának tényeihez, a piramisok — amennyiben nagyobbcskák, úgy belülről, ha pedig kisebbek, akkor kívülről — le, illetve felgerjeszthetők, vagyis a radiesztéziás sugárzásuk felhangolható, ill. megszüntethető. Akár belülről, akár kívülről szeretnénk egy piramis erőterét megszüntetni, egy vele azonos szögű, de arányaiban kisebb piramist kell a piramis közelében, egészen nagy méretű piramisok esetén pedig azok belsejében, a „királykamra” környékén vízszintesen elhelyezni, s oly módon elforgatni, hogy ez a picike piramis, alapélével mintegy „becélozza” a nagyobb piramis oldalélét. A legoptimálisabb e szempontból a 45 fok körüli szög tartomány (24. ábra).



24. ábra

Bizonyos, hogy ez a tudás hajdanában a legtitkosabb tudások közé tartozott, melynek birtoklása fantasztikus előjogokhoz és kiváltságokhoz segítette hozzá a beavatottakat, s ha bárki, kívülálló rájött volna erre, valószínűleg halálnak halálával kellett volna meghalnia. Napjainkra e tudás lényege elenyészett, s ma, amikor valóban csak olyan mértékig szabad a múltat vizsgálnunk, amilyen mértékben ez a jövőnkhez (túléléshez?) hozzásegíthet bennünket, e tudás sem kiváltságot, sem az uralkodó kaszt elleni bünt nem jelent, de jó esetben hozzásegítheti korunk kereső, kutató emberét egy újabb fizika elfogadásához, s egy újabb energianyerési lehetőség kidolgozásához.

### Részemről a plágium...

Miután a kutatásaink kapcsán ilyenformán tisztáztuk, miképpen lehet a piramisok erőterét blokkolni, egy véletlen folytán sor kerülhetett ezen információ kipróbálására is. Kollégám, a Kheops-piramisnál tett látogatása során, komoly radieszteziái előképzettséggel néhány nap alatt oly sok, eddig ismeretlen információval gazdagodott, hogy azóta egyszerűen nem értem, mi a csudával foglalkozik évszázadok óta az a sok régész, egyiptológus és piramiskutató! Mindezek közlése természetesen az ő feladata lesz, néhány információt azonban — utólagos engedelmével, ehhez az anyaghoz elcsentem tőle:

— Miután a Kheops-gúlát a királykamrából — titokban — legerjesztette, odakint több százan, belül pedig a néhány látogató konstatálhatta, hogy a piramis környezetében, kívül és belül „süket csend támadt”!

— A Kheops-gúla blokkolásának megszüntetése után — de korántsem néhány pillanat múltával, az egész piramis „berezonált”, s hallható frekven-

cián „megszólt”. Odakint csodálatos történetek keringenek arról, hogy a Nagy Piramis olykor-olykor, de összességében igen ritkán berezonál, vagyis „megszólt”, de ennek ezidáig nem ismerték az okát.

- Kollégám videofilmre vette az általa felfedezett, s a Kheops piramist az egyik távoli nagyvárossal összekötő Föld-idegáramot, mely a videofilmen halvány, sejtelmes és alig látható kék színben megjelent. A legmegdöbbentőbb azonban az, hogy egy helyen, a piramis közelében ez a sárkányáram, önmagával interferenciát alkotva, csillogó, halványkék rombuszként világít a levegőben! A videofilmjén ez a rombusz — szinte — északi fényként ragyog fel!

- Filmről is és rátekintésre is ki lehet deríteni, hogy a piramisok hármas együtteséből a magasabbrendű tudást kizárólag a Kheops-piramis hordozza.

Ezek után csak remélni tudom, hogy ez ügyben is megmozdul a jó szándék, s az elmúlt néhány száz esztendő halott egyiptomi tudásanyagából ismét megszületik az Élet.

### A Nagy Piramis legfőbb titka

A Nagy Piramis, az atlantiszi legfőbb szellemi centrum legmagasztosabb titkát (három napos böjtjét követően, a Nagy Piramis királykamrájában eltöltött éjszakáján, meditatív állapotban), a 30-as években, *Paul Brunton*ra bízta. *Paul Brunton*, aki ez alkalommal olyan egyiptomi főpapokkal találkozhatott, akiknek bebalzsamozott teste még ma is valahol a Szahara homokjában pihen, azaz olyan szellemi lényekkel találkozhatott, akik évezredek óta a Kheops-gúla őrei, erről az igen emlékezetes eseményről, a titkot illetően a következőket írja (soraiból kitűnik, amint az egyik főpap éppen hozzá intézi szavait):-

„A Nagy Piramis rejtélye: a saját magad lényének rejtélye. A titkos szobák és ősi feljegyzések mind megvannak a te saját természetes énedben. A Piramis tanulsága az, hogy az embernek befelé kell fordulnia, lényének ismeretlen középpontja felé, hogy megtalálja lelkét, mint ahogy e szentély ismeretlen mélységeibe kell leszállnia, hogy megtalálja annak legmélyebb titkát.”

Kétség nem fér hozzá, hogy *Paul Brunton*, aki eljutott odáig, hogy önmagában különféle böjtökkel birokra kelt az érzékszervek és a kék ahrimáni seregei ellen, s lelki tisztogatással szintúgy önmagában megcélozta Lucifert, kíváncsiságával minden tekintetben komolyabb ellenfelévé vált a negyedik dimenzió piramist őrző szellemi lényének, mint amilyen ellenfél e szempontból az egyiptológusok hada lehetne, akik nagy részét az ősi tudás meg sem érinti.

S kétség nem fér hozzá, hogy a *Paul Brunton* által megfogalmazott üzenet, mely igen ismerősen cseng sokunk számára, valóban azt a Lényeget tartalmazja, amit talán különösképpen nem is kell bizonyítani.

## Az atlantiszi technológia

Amiről szót ejtek, nem légből kapott koholmány és nem ősi misztériumok homályos utalásaiból „fordított” halandzsza, hanem tény. S bár itt a tény, korunk „tárgyi bizonyítékokra” váltig éhez, öntelt és felvilágosult embere a tárgyi bizonyítékokba bele nem rokkan, abba bele nem rendül, attól meg nem hajlik, s jobb belátásra nem tér, mert e tárgyi bizonyítékokkal nem tud többet és mást kezdeni, mint ahogyan egy tyúk a baromfiudvarból felnéz a háztető piros cserepeire.

Mert az atlantiszi technológia bizonyítékait nem értjük, azokat fel nem foghatjuk, csupán rájuk csodálkozunk beszűkült emberi agyunkkal, mintha azt mondanánk, hogy: „Nahát! Esik a hó!”

Az atlantiszi korszak tudása és technológiája, a fejlődésük iránya és a Tudományuk által fontosnak ítélt kutatási témáik lényegesen eltértek valamennyi mai elképzelésünktől. Technológiájukat, anyagmegmunkálási módjait napjainkban NINCS MIHEZ HASONLÍTANI! Emiatt olykor egyszerűen anélkül megyünk el az atlantiszi megmunkálási nyomok mellett, hogy észrevennénk azokat, hogy felfigyelnénk a „legeredetibb” üzenetekre. E megmunkálási módozatokat bárhol meg lehet találni, s ehhez még csak külföldre sem kell utaznunk, mégsem ösztönöznek régészeti kutatásokra, s érdekes módon nem hozzák lázba a Tudományt sem. Egyvalamit azonban szükséges megjegyezni: az elmúlt években a Tudomány szemeiből eltűnt a gőg és a büszkeség, ugyanez a Tudomány ma már csak azért gőgös, hogy megtarthassa a látszatot, s ugyanez a Tudomány négy szemközt immár évek óta kézfogásra nyújtja a kezét! Visszatérve az atlantiszi megmunkálási módozatokra, azok mai értelemben semmivel nem vehetők össze, s amennyiben mindenáron szeretnénk valami „kézzel foghatóhoz” hasonlítani (mert ilyenek bőséggel vannak), az leginkább *dr. Egely György* gömbvillám-elméletével hozható kapcsolatba.

Képzeljük el a következőket: oly módon „elkenni, lenyalni, megmunkálni”, gondolati energiával puhává tenni a kőzetet és a kavicsokat, s ezt követően úgy alakítani ezeket, mintha pusztá kézzel puha hóba nyúlnánk. Kristályenergiával sziklatömböket hasítani, s egyszerű kézmozdulatokkal irányítgatva, különféle helyekre és helyszínekre rakosgatni őket. márpedig sem e tevékenység közelebbi módozatait, sem ennek logikus értelmét nem ismerjük, s ha ismernénk is, fel nem foghatnánk! Olyannyira más a mai emberi faj tudata, hogy az atlantiszi és homo sapiens - tudat között alig akad kapcsolódási pont! Az atlantiszi ember kései utódaival értelmesen kommunikálni csak fajunk beavatottjai voltak képesek, feltörekvő emberi fajtánkkal kommunikálni pedig csak az atlantiszi beavatottak lehettek képesek.

Nem szívesen szólnék mindazokról a világszerte közismert kolosszális rommezőkről, kőkörökről, egynémely piramisról, sziklába faragott épületekről vagy tengerpartról, melyeket bár a tudomány jól ismer, lerágott csontként

próbál kezelni anélkül, hogy megértette volna ezek lényegét.

Apróbb és nagyobb nyomok valamennyi hegységünkben fellelhetők, de különösen szép megmunkálások láthatóak a szentbékáli atlantisz-korabeli orákulum területén. E kultikus központ, szellemi iskola megmunkálási nyomai mellett annál is inkább tanácstalanul állunk, mert az értetetlenül „elkent” kavics és szikladarabok szobányi ingókövek társaságában találhatóak, melyek legtöbbször sötétben tornyosuló sziluettje valamiféle tengeri szörnyetegre emlékeztet. E megmunkálási módokhoz képest a mai lézertechnológia számításba sem jöhet. Látható azonban a környezetből, hogy *az atlantisziak — legalábbis a szellemi iskoláikban — igen sokat adtak a tudati átváltozás elősegítésére, e feladat azonban még a miénkkel homlokegyenest ellenkező feladat lehetett. Ők ugyanis — érdekes módon: fajunk érdekében, amely akkor még sehol sem volt —, elsősorban az ÉN-tudat radikális fejlesztését szorgalmazták!* Ma e folyamat a Krisztushierarchia közreműködésével fordított, s erről szól egy későbbi, „Csoportlélek-impulzus” című fejezet.

Egy gondolat erejéig a megmunkálási módokra visszatérve: azokat mi inkább „megmunkálási kódoknak” tekintjük, s a tudomány olyan irányú komolyságát várjuk ezzel kapcsolatban, hogy a legszebb nyomokat ne megsemmisíteni, hanem megérteni akarják.

## II. RÉSZ

### AHOL A JÓZAN ÉSZ MÁR KEVÉSNEK BIZONYUL

## Ki az igazi szkeptikus orvos vagy fizikus?

Az igazi szkeptikus orvos vagy fizikus az, aki a bioenergiában ugyan nem hisz, bár hol a fejét fogja — mert fejfájós, hol a gyomrán van a keze — mert „gyomoridege” van, hol a derekán tartja a tenyerét - mert lumbágója van, hol pedig a gyermeke fájó testrésztét simogatja, s arra a kérdésre, hogy ezt vajon miért teszi, válasz helyett zavartan rántja el tenyerét az éppen fájó testrésztől.

Az igazi szkeptikus orvos vagy fizikus az, aki nem hisz a föld sugárzásokban, s bár a szobája egyik sarkában egyre-másra mennek tönkre a virágai, ahelyett, hogy a másik szobaszegletbe rakná át őket, ahol minden növény buján virul, nagy sajnálkozással gyászolja elhalt virágait, s képes a helyükre — a föld sugárzásba újabb és újabb virágokat venni.

Az igazi szkeptikus orvos, vagy fizikus az, aki értesülve *dr. Egely György* fizikus bioenergiát igazoló és egyéni energiaszintet megállapító készülékéről, nyomatékosan figyelmezteti a feltalálót, hogy „Akkor sem hiszem el, ha látom, de ide ne hozza!”.

Az igazi szkeptikus orvos vagy fizikus az, aki — miközben megvető nyilatkozatokat tesz „ezekről a szélhámosságokról” —, titokban felmérési lakásában az ágya helyét, titokban a legjobb fizikusokat kiküldi a stonehenge-ek vizsgálatára, s kollégákat kér fel e hatások kutatására, miközben szintúgy titokban, ő maga is gyakorolja odahaza a varázsvesszővel való mérést. Közben pedig a „plebs” felé fordulva, jelntőségteljes mosollyal avagy gyűlölettel elnéz e témák felett, s társaival külön-külön megegyezik, hogy „Terjesszünk egymásról jót!”.

Az igazi szkeptikus orvos vagy fizikus az, akinek mindezekhez a „céltudatos” tevékenységekhez egyetemi szintű eszközök, műszerek, laboratóriumok és „segéderők” állnak rendelkezésére, s aki eme „áldásos” tevékenységéért nem csekély állami fizetést kap.

Ne higyjük, hogy orvosokkal és fizikusokkal van baj! A baj az, hogy mindezekből is, akik ilyen magas tisztségeket viselnek, kibújik az elbizakodott, gőgös, gyarló és minden újtól rettegő Embert.

## Intelligens és buta föld sugárzások

Nagy-nagy lemaradást követően az ország először megismerkedhetett az EGÉSZSÉGGÁROSÍTÓ FÖLDSUGÁRZÁSOKKAL, majd megtudhatta, hogy a föld sugárzásoknak létezik fizikája is (BÉRLET A III. ÉV-EZREDHEZ), ezt követően értesülhettünk arról, melyek azok az IRÁNYÍT-HATÓ FÖLDSUGÁRZÁSOK, s jelen könyv keretein belül terítékre kerültek a BEFOLYÁSOLHATATLAN FÖLDSUGÁRZÁSOK. S máris itt a leg-

jobb variáció: a föld sugárzásokkal kapcsolatosan meg kell különböztetnünk INTELLIGENS ÉS BUTA FÖLDSUGÁRZÁSOKAT is.

A szakirodalmat ismerők köreiből jobbra már nem titok, hogy a Föld sugárzások természetben előforduló, „emberközeli” méretű, térhálós szerkezetű jelzései, kiváltképpen pedig a Hartmann-háló elnevezésű rendszer, a lélek eszköze. *A Hartmann-háló az emberi szervezetben létrejövő diszharmoniót érzékelve az emberi testre rezeg, hogy figyelmeztesse az illető szubjektumát a testi-lelki változtatások szükségességére.* Amennyiben olyan jellegű változtatás történt, hogy az emberi szervezetet érő betegség és fájdalomjelzésekre többé már nincs szükség (pl. az illető életmód és étrendváltoztatást hajtott végre, rendezte emberi kapcsolatait, avagy megoldotta valamely régóta húzó-dó lelki problémáját), a Hartmann-háló a gondolatok minőségében beállott változásokat érzékelve, *diszkrétan eltávolodik az illető testétől!*

*Vagyis egyáltalán nem szükséges az ágytologatás, az orvosi és természet-gyógyászati módszerek sokszínűsége, ha van annyi erőnk és akaratunk, no meg hitünk, hogy elvégezzük gondolataink szisztematikus rendezését.* Ha valaki erre képes, nem kell méricskélnie és szorongó lelkülettel vizsgálgatnia, ven-e a fekvőhelyén föld sugárzás, avagy nincs.

Természetesen ez a tény biofizikailag is magyarázható, s akinek e megoldás szimpatikusabb, fogadja el így: *a föld sugárzások egyes típusait a belső feszültség (az emberi idegfeszültség) vonzza, e feszültség hiánya pedig taszítja.*

Az „intelligens” föld sugárzások köre még bővíthet, de egyértelmű, hogy ezek legintelligensebbje a Hartmann-háló elnevezésű rendszer. A térhálós szerkezetű föld sugárzásokból energiát nyerő, föld mélyén folyó vizek sugárzásai a Hartmann-hálónál már lényegesen „butábbak”, jobban mondva nem tartanak az emberi szubjektummal és tudattal olyan szoros kapcsolatot. S az is kétségtelen, hogy a legbutábbak azok a sugárzások, melyeket az ember által alkotott technikai eszközök hoznak létre. Sőt, ha szabadna ragoznom, ez utóbbiak határozottan ostobák.

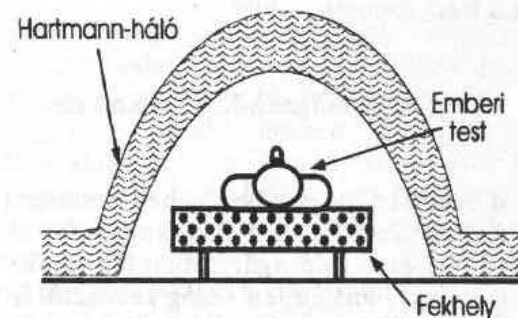
Az első példával megvilágítva ezt a helyzetet: *amennyiben valaki a lelki problémái megoldása helyett minden igyekezetével kerülni próbálja a Hartmann-hálót és a vizek sugárzásait, akkor ezek az általa és naponta „gyafúrta” elkerült föld sugárzások nemigen tudnak neki ártani, de mivel a lélek problémáit önmagában nem igazán igyekszik megoldani, a saját magasabbrendű tudata intézkedni fog, hogy e föld sugárzások helyett valami más, pl. egy padlóváza, vagy egy falikép kerete okozzon radicsztéziai sugárzást, s ezáltal szervi fájdalmakat. E jelzések létrehozásában a padlóvázák, faliképek, magnó- és videokazetták nagymesterek, ám ha az illető a fájdalomjelzéseket és betegségeket megunva, később mégiscsak rendezi lelki konfliktusait, s nekifog a személyisége megváltoztatásának (hiszen emiatt kapja a jelzéseket!), ugyan-ezek a használati tárgyak már képtelenek a lelki átváltozást a Hartmann-hálóhoz hasonlóan érzékelni, s a testi, szervi fájdalomjelzést fenntartva*



(valóban ostobán), tovább fogják gyengíteni a testet, s így a lelket is. Vagyis amíg a Hartmann-háló, ilyenkor a fájdalomjelzést megszüntetve, diszkrétan „lemászik” a fekvőhelyről, s otthagya az illetőt, az ember által létrehozott tárgyak sugárzása ugyanezt képtelen megtenni! S amennyiben ilyen esetekben mi magunk nem gondoskodunk arról, hogy a használati tárgyak legbánsóbb sugárzásait megszüntetve (e tárgyakat a lakótér más részébe áthelyezve) megszüntessük e külső behatást, e „buta” rendszerek az immár „hibás” jelzésekkel felesleges fájdalmakat okozhatnak nekünk. *Természetesen, ha a földsugárzások megannyi variációja ellen bevetjük az immunrendszerünk megerősítésének számos válfaját, akkor többé azzal sem kell foglalkoznunk, hogy hol, hogyan, mikor és melyik használati tárgy sugárzik” a fekvőhelyünk re.*

Talán a legcélszerűbb, ha másodjára a saját, személyes példámmal világítom meg az egyetlen, igazán célravezető emberi magatartást: A Hartmann-hálót semmiképpen nem kerülöm el, legfeljebb a kissé butább vízérsugárzásokat. Igyekszem fejjel Észak felé lepihenni, hogy a Földanya erőterei éjszakánként rendezzék, elsimítsák, kifésüljék auráimat. (Fejjel Észak felé feküdni az északi félgömbön mindenkinek érdemes, akinek erre lehetősége van. Ám ha valakinek már megártottak a földsugárzások, akkor elsősorban ne „fejjel Észak felé” igyekezzék lepihenni, hanem bármely más, tetszőleges irányban, olyan helyre, ahol nincsenek egészségkárosító földsugárzások! Vagyis e tájolólastól, ha pl. csak K-Ny-i irányú, földsugárzásoktól mentes hely van a szobánkban, jobb, ha ideiglenesen eltekintünk.)

Jómagam tehát, bár a Hartmann-háló csomópontját igyekszem elkerülni, lehetőleg mégis Hartmann-háló ingersávjába fekszem. Amennyiben érzem, ahogy a testemen keresztülrezgő Hartmann-háló intő, figyelmeztető jelzéseket kelt a szervezetemben, tudatosan igyekszem rendezni gondolataimat, hétköznapijaimat, s helyemet az Életben. (Erre vonatkozóan mindig segít a legelső megérzésünk.) A Hartmann-háló pedig, tekintettel arra, hogy pontosan érzékeli a mindenkori lelki állapotomat, e fejezet írásakor a következőképpen nyugtázza ezt (lásd 25. ábra).



25. ábra

Vagyis az ábráról jól láthatóan a Hartmann-háló, melynek egyenesen keresztül kellene rezegni a testemen, az ágyam közelébe érve megemelkedik, szivárványszerűen átível felettem, s a fekvőhelyemet és a testemet meg sem érinti. Jómagam pedig, a Hartmann-háló ágyam feletti ívének távolságát lemérve, egészen pontosan tudom, hogy éppen milyen a lelkiállapotom, vagyis „egyenesben” veszem ösztudatom azon jelzését, hogy testem, lelkem és szellemiségem között éppen milyen harmónia uralkodik. Ha ez a „szivárvány-ív” távolodik a fekvőhelyemtől, akkor nem lehet nagy baj, ha pedig éppen közeledik hozzám, akkor jóelőre tudom, hogy jobban kell ügyelnem önmagamra, és különösképpen a *mindenkori gondolataimra!* Ha pedig ugyanez a Hartmann-háló éjszakánként elérve engem a testemen keresztülrezg, akkor máris következhethet a belső harmóniám helyreállítása. És MEGKÖSZÖNÖM ennek az intelligens rendszernek, hogy HELYETTEM ügyelve rám, leveszi rólam az állandó önellenőriztetés összes gondjait!

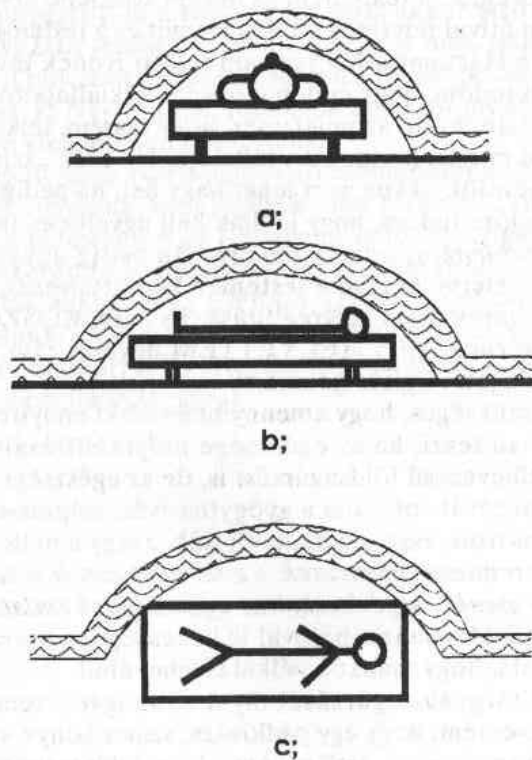
Ismételnem szükséges, hogy amennyiben valaki ennyire még nem biztos önmagában, jobban teszi, ha az egészsége helyreállításáig elkerüli még a Hartmann-háló elnevezésű földsugárzást is, de az egészségi állapot helyreállítását és rendbehozását sohasem a gyógytea-ivás, talpmasszírozás, vízkúra, gyógyfürdő, agykontroll, asztrológia, tabletták, avagy a műtét jelenti, hanem a lelki béke megteremtése! *Mindezek, s a fel nem sorolt lehetőségek százféle variációja csupán mankó, segédeszköz az egészségünk tudatos helyreállításában.* Aki azonban a Hartmann-hálóval is békességben szeretne élni, annak igazán fontos tudnia, hogy mankók nélkül is lehet élni!

A használati tárgyak sugárzását oly módon igyekszem elkerülni, hogy amennyiben észreveszem, hogy egy padlóváza, színes könyv, vagy bármely más tárgy radiesztéziai sugárzása „árt” nekem, akkor több testmozgással, kirándulással, elmélkedéssel, böjttel igyekszem e hatásokra érzéketlenebbé válni. Ám

amennyiben többször egymás után mindig ugyanazon testrészemet venné célba egy-egy radieszteziái sugárzás, feltétlenül megpróbálom megfejtani, nem rejlik-e emögött is a lélek üzenete.

### Egy megrendítő felismerés

Az imént arról esett szó, hogy amennyiben rendezett a lelkiállapotunk, az intelligens földsugárzások (pl. a Hartmann-háló) akkor is elkerülnék bennünket, ha történetesen e földsugárzásban fekszünk. Természetesen ez esetben teljesen mindegy, miképpen rezeg keresztül a Hartmann-háló a fekvőhelyünkön, mert a lelki békénk esetén mindenképpen ott fogja hagyni testünket. Ennek a diszkrét Hartmann-eltolódásnak három alapvető variációja létezik (26/ a, b, c, ábra).



26. ábra

A fenti ábrákon látható, Hartmann-háló és emberi test közötti távolság annak függvénye, hogy milyen megalapozott bennünk a lelki béke és harmónia.

Szeretnék mindenkit megnyugtatni: az, hogy a földsugárzások ily módon kerülgetik az alvó emberi testet, sajnos manapság hazánkban nem valami gyakori jelenség, s ennek mindenki kizárólag önmaga az oka!

S most jöjjön egy megrendítő felismerés: próbáljuk meg kitalálni, hogy olyan személyeknél — akiket tehát a Hartmann-háló ilyen módon éppen elkerül —, miképpen viselkedik ez az intelligens rendszer, ha ugyanennek a fekvőhelynek a birtokosa éppen nem tartózkodik odahaza!...

Majdnem bizonyos, hogy rosszul válaszolt a Kedves Olvasó! Az olyan személyek esetében ugyanis, akiket a Hartmann-háló intelligens rendszere — éppen — tiszteletben tart (ami természetesen naponta és hetente változhat, s akár múló állapot is lehet), azoknak a személyeknek tiszteletben tartja az üres fekvőhelyét is!

Vagyis a földsugárzások intelligens típusai akkor sem rezegnek rá a fekvőhelyre, ha az illető pl. napközben éppen nem tartózkodik odahaza! Ez pedig egészen más jellegű kérdések özönét veti fel, mégpedig olyan kérdéseket, melyektől jómagam is ódzkodnék, amennyiben nem lenne a lélekkel, lelkiességgel, lényegiséggel, múltammal, jövőmmel, agonizáló vagy kómában lévő betegekkel kapcsolatos tengernyi, személyes jellegű tapasztalatom.

Az első kérdés rögvést a következő lehetne: Mit észlel az állítólagosan intelligens földsugárzás olyankor, amikor az ilyen ember éppen nem fekszik az ágyán? E kérdés megválaszolásához a 150 évvel ezelőtt, *Reichenbach* báró által elvégzett harmincezer különféle kísérlet, s az OD bevezetett fogalma ugyanis már egyáltalában nem elegendő!

A kérdés másképpen megismételve így hangozhatna: Az emberből, napközben, amikor az illető felkel, vajon mi marad az ágyán? Az OD magyarázatát adhat arra, hogy amennyiben valaki életében bármikor leült egy színházi székre, egy villamos ülésére, egy játszótéri padra, vagy megállt egy múzeumi festmény előtt, mindezek radieszteziái módszerekkel bármikor igazolhatóak. De ezzel ugyan meg nem magyarázható, miért térül el a térhálós szerkezetű földsugárzás a technikai eszközökkel le nem védett fekvőhelyen akkor, ha a stabil lelki életű ember nappalra odahagyja ugyanezt a fekhelyet!

Azt nem vizsgáltuk — hiszen több esetről van szó —, hogy ugyanez a földsugárzás hány napig tiszteli az immár üres fekvőhelyet, de arra vonatkozó tapasztalatunk van elegendő, hogy amennyiben az ilyen, rendezett lelki életű ember új fekvőhelyre fekszik, s azon Hartmann-háló rezeg keresztül, akkor ugyanez a Hartmann-háló olykor csak napok múltán hagyja ott a fekhelyet, ám ha az illető a megszokottnál több pozitív gondolati mosolyt enged meg magának, akkor ugyanez a földsugárzás percekben belül otthagyja őt, s jó darabig vissza sem tér, még az üres fekhelyre sem. Ha pedig egy ilyen ember gyengélkedik, ill. „rossz napja van” a munkahelyén vagy odahaza, a

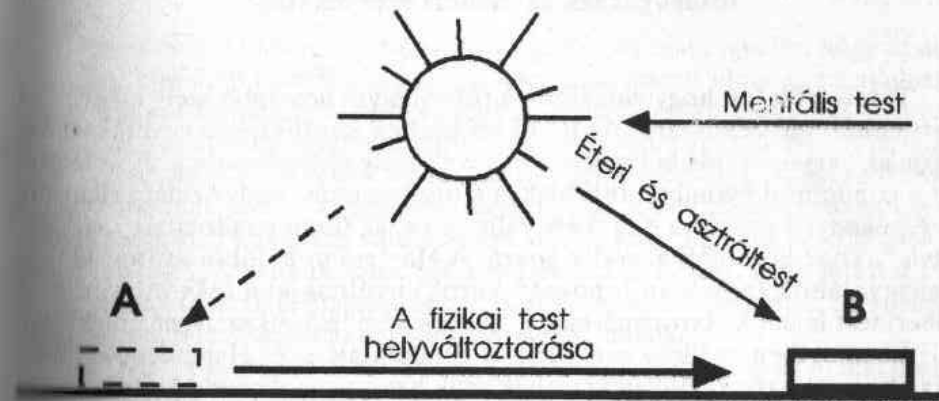
Hartmann-háló nyomban rárezeg az üres fekvőhelyére.

Nos, e megrendítő felismerésekre visszatérve: jelenlegi földi inkarnációt során az emberi lény, azaz az Emberlény négy tagból áll: a földi (fizikai) testből, éteri testből, asztrálestestből és mentális testből. Ha pedig valaki ebben kételkedne, annyit minden bizonytal elhisz, hogy felkelése után a fizikai testéből semmit sem hagyott az ágyában. Hiszen a keze, lába, feje mindig vele van, bárhová is megy. Maradt tehát három: vajon az ágyból felkelve melyik testünk tartja távol a földszugárzásokat? Az éteri testünk, az asztrálestestünk, vagy az ÉN-hordozó mentálestestünk?

Azt tudjuk, hogy az éteri testünk a külső érzelmi behatások hordozója, az asztrálestestünk — miközben ösztönlényünkre felügyel —, az értelmi tevékenységünket rendezi. A mentális testünk, vagyis az ÉN-hordozónk, isteni östudatunk dolga pedig az, hogy rendezze „sorainkat”, összefogja a fizikai, éteri és asztrálestestünket, földi inkarnációink során biztosítsa lelkünk evolúciós fejlődéséhez a pillanatnyilag szükséges „valóságképet”, s távolról, mélységes csendbe burkolózva figyelje, miképpen boldogulunk a külsődleges ahrimáni érzelmi hatásokra ( hogyan vívjuk csatáinkat a gyomor, szem, száj, fül és érzékek ingereivel és uralmával szemben), s miképpen reagálunk Lucifer bennünk tomboló, önmagunkban megnyilvánuló érzelmi és értelmi viharaira.

Feltételezésünk szerint az ÉN-tudatunk ennek alapján nemigen foglalkozhat olyan kicsinységekkel, mint amilyen például a Hartmann-energia-rendszer üres fekvőhelyünktől történő távoltartása. Miután pedig ily módon a mentális testet, vagyis az ÉN-ünk hordozóját - ha feltételesen is, de kizártuk, maradt tehát az éteri és az asztrális test, melyeket néhány gondolat erejéig tovább kell vizsgálnunk.

Bármiféle további feltételezés előtt tudnunk kell, hogy az éteri és asztrális testünk negyedik dimenzióbeli kiterjedéséről fogalmunk sincs, s aki ezt megtapasztalná, valószínűleg idegszanatóriumban kötne ki. A dimenziókat leegyszerűsítve a negyedik dimenziót képzeljük síknak, a maradék három földi dimenziót pedig egy egyenes vonalnak. A fizikai, földi testünket erre az egyenes vonalra kellene rárajzolni, az éteri, asztrális és mentális testünk pedig olyanformán tartaná (tarthatná) a földi, fizikai testünkkel a kapcsolatot, s úgy „felügyelhetné” azt, mintha afölött „lebegne”, s egy vezérfonallal lenne a mentális testtel összekapcsolva. (27. ábra)



27. ábra

Vagyis ha a fizikai testünk bárhol tartózkodna is, az éteri és asztrálestestünk minden körülmények között ellenőrizhetné „őt”.

Említettük, hogy asztrálestestünk főképpen a bensőnk és értelmünk alakulásának tükrö, s ennek megfelelően hajlik, alakul. Asztrálestesttel a földi létsík kizárólag az állatok és az ember rendelkeznek. Asztrálestestünk hullámzá-za, színvarázsa sok szenzitív egyén számára látható — akár belső érzelmi és értelmi viharokról, akár megalapozott, avagy megalapozatlan szerelmi kapcsolatáról van szó —, még ha csak a három dimenziós földi erőterünkbe levetülő, alig-alig megnyilvánuló asztrál-részt látják is. Ilyen értelemben pedig nem hogy a valószínűsége annak, hogy asztrál-lényünket bármiféle vonatkozásban, kifejezetten érdekelné az odahagyott, üres fekvőhelyünk.

Asztrál-lényünket kizárva, maradt tehát az éteri lényünk, mely leginkább a külső történéseinkre felügyel, s a valóságunk tükröként körénk rendezett emberi és tárgyi kapcsolatok hullámverésében próbálja ki mindazokat a lehetőségeket, melyeket a test-lélek és szellem harmóniája, avagy diszharmóniája számára „megenged”. Közben ne feledjük, hogy ő maga is velünk alakul, s ne feledjük azt sem, hogy tulajdonképpen mi magunk vagyunk, „akiről” szót ejtünk! Anélkül, hogy e téma lezárható lenne, jobb híján feltételezhetjük, hogy a Hartmann-hálót a nap közben üres fekvőhelyünktől az éteri lényünk tartja távol, s Ő tartja távol akkor is, amikor éppen békésen alusszuk álmainkat. Igazán nagy kár, hogy kevés ember képes arra, hogy az intelligens földszugárzásokat önmagától távoltartsa.

## Miként célozza meg, s hogyan veszi igénybe az intelligens föld sugárzás az emberi szervezetet?

Tételezzük fel, hogy valakinek a fekvőhelyét hosszabb ideig elkerülte a Hartmann-háló rendszere. Az illető időközben konfliktusba keveredett önmagával, vagyis visszas helyzetbe került valamely élethelyzetben. E visszásságot a gondolatai nyomban tükrözik, s a föld sugárzás, mely ezidáig elkerülte őt, érzékenyen reagálva e csekély változásra, az illető gondolatait „vizsgál-gatva”, kissé közelebb húzódik hozzá. A Hartmann-hálóból óvatos, kereső sugárnyalábok (amolyan tapogató-karok) nyúlnak ki a fekvőhelyén alvó emberi test felé. (A Hartmann-háló e „közeledése” következetesen mérhető!)

Amennyiben az illető nem rendezi gondolatait — és Hartmann-hálóban fekszik —, először e föld sugárzásnak csak bizonyos (alacsony) frekvenciát rezegnek rá a testére, s amennyiben a diszharmonia állandósul benne, a többi frekvencia is közelebb merészkedik hozzá, majd e frekvenciák egymást erősítve behatolnak az emberi testbe, hogy néhány hónap múltán, fájdalomjelzést kiváltva, felhívassák figyelmét a változtatás szükségességére.

Ha pedig az illető nem fektet a Hartmann-háló elnevezésű föld sugárzásban, de gondolatai rendezetlenek, e rendezetlen gondolatokat a Hartmann-háló akár másfél méternyi távolságból is érzékeli, s az előbbi esethez hasonlatosan, először „tapogató” frekvenciákat bocsájt ki az emberi test felé, majd közelebb merészkedik hozzá. Ha pedig az illető éveken át fenntartja önmagában a diszharmoniót, immár teljesen mindegy, hogy eredetileg „jó helyen” volt-e az ágya, avagy sem; mert a lakást felmérő szakember természetesen a Hartmann-hálót ott fogja találni a fekvőhelyén, mégpedig éppen a beteg testrésze tájékán. Ha pedig az illető „jó helyre” húzza az ágyát, de gondolatait mit sem változtat, fél - egy éven belül ismét „rárezeg” testére a Hartmann-háló, ő pedig bosszankodhat, hogy ezek a fránya föld sugárzások ismét „elmásztak”.

### Fokozott radiesztéziás érzékenység égitest-együttállások esetén

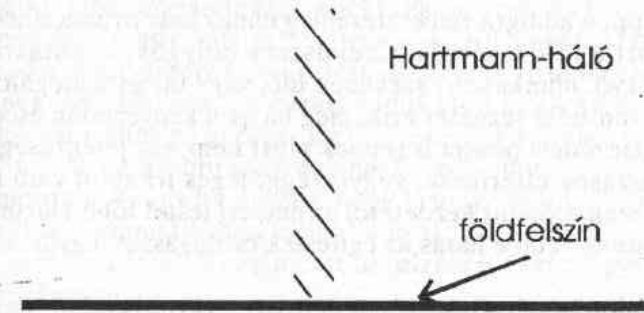
A túl sok radiesztéziás mérést vállaló kollégáknál spontán módon jelentkeznek, akik ugyanezt a „koncentrációs energiát” egyidejűleg lakásfelmérésre, agykontrollra, bioenergia-adásra, fényadásra, jóslásra, s egyéb „mágiákra” használják, avagy igyekeznek látni az aurákat, éteri és asztrávilág lényeit, azoknál ezen érzékenység törvényszerű, de ugyanez egyes betegségek kapcsán ősidők óta ismert, bár magát a jelenséget talán még sohasem nevezték a nevének.

Belső szervi fájdalom, epilepszia, időszakos álmatlanság esetén sokszor jóelőre beazonosíthatók azok a napok, mely napokon egy-egy roham, fájdalom vagy álmatlan éjszaka bekövetkezik, s vannak olyan egybeesések is, melyeket

különösebben bizonygatni sem kell; ilyenek például az alvajárás tipikus esetei.

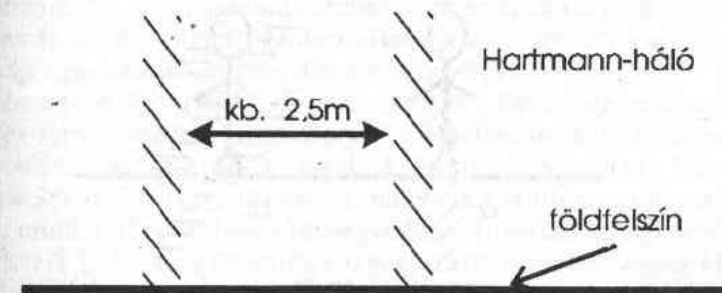
Ez utóbbival kezdve, nyilvánvalóan igaz az ősi megfigyelés, hogy az alvajárás a teliholddal hozható összefüggésbe, talán annyit illene ezen módosítanunk, hogy főképpen a telihold és újhold *előtti* éjszakán gyakoriak az alvajárások, s ugyanez megfigyelhető egyéb más égitestek együttállásakor is, vagyis ha a Föld bármely két másik égitesttel egy tengelyen áll a Naprendszerben. Ehhez még csak nem is az égitestek együttállására, hanem az égitestek együttállását megelőző kozmikus változásokra van szükség, s EZEK A KOZMIKUS VÁLTOZÁSOK hozzák létre azt a radiesztéziás hatást, mely miatt a Föld emberközeli méretű térhálós szerkezetű föld sugárzásai az ember fekvőhelyén elmozdulva, közvetlenül az agyi tevékenységre hatnak.

Kísérjük figyelemmel, mi történik, amikor radiesztéziás érzékenyebbé válik az ember. Normális esetben a térhálós szerkezetű föld sugárzások azon egységei, melyekre az emberi szervezet a legérzékenyebben reagál, a föld felszínére merőlegesen rezegnek, vagyis „helyezkednek el” (28. ábra).



28. ábra

A legismertebb ilyen föld sugárzás a Hartmann-háló, melynek 30 cm széles ingersávjai egymástól hozzávetőleg 2,5 méternyire találhatók (29. ábra).



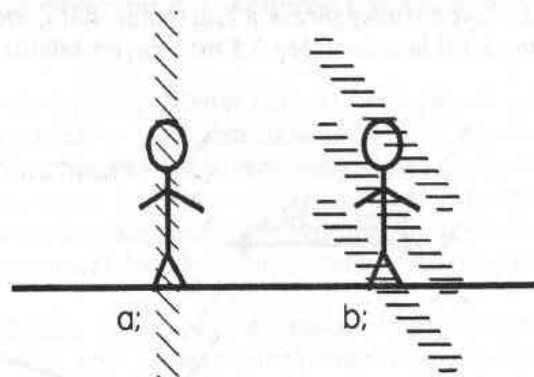
29. ábra

Az égitest-együttállásokat megelőzően — kozmikus hatásokra — a földsugárzások, rezgésük függőleges síkjától lassan eltérülnek. Hogy ez az eltérés az együttállást megelőzően hány nappal előbb kezdődik, és összeségében milyen mértékig ferdülnek el a földsugárzások, az főképpen az együttállásban részt vevő égitestek tömegének függvénye. Az eltérést a könnyebb érthetőség kedvéért nem fokban, hanem — derékmagassághoz számítva - méterben szoktuk megadni. E jelenség fizikájára itt és most nem térnék ki, mert ezt az „Irányítható földsugárzások” című könyvemben részletesen ismertettem. Ez az eltérés a kisebb égitestek esetében 3-5-7 méter, a nagyobb égitestek esetében 9-16 méter, míg a Jupiter esetében a „ferdülés mértéke” meghaladja a 130 métert.

Az eltérés az égitestek együttállásának csillagászati időpontjához közeledve intenzívebbé válik, (miközben — mondhatni — egyre gyorsul a földsugárzások eme elmozdulása), míg a helyzet a maximális eltérést követően igen gyorsan, (percek alatt) rendeződik. Gyakorlati mérési tapasztalatok alapján mondhatjuk, hogy — a mágneses, elektromágneses, elektromos és gravitációs hatásoktól eltérően — a tökéletes égitest-együttállás pillanatára a helyzet mindig rendeződik, vagyis amikor a legintenzívebb fizikai hatást váránk, éppen addigra radiesztéziailag ennek már nyoma sincs.

Mielőtt a földsugárzások rendszere bolygóközi hatásra eltérülne, az ágyában fekvő, munkahelyi székében ülő, vagy utcán álldogáló embert egyetlen Hartmann-háló rezgése éri, még ha igen kedvezőtlen esetben ez éppen a háló kereszteződési pontja is (ennek most nem lesz jelentősége). Ám mihelyt a földsugárzások eltérése, vagyis függőleges iránytól való ferdülése megkezdődik, ezen időpont kezdetétől az emberi testet több Hartmann-háló éri, s a legintenzívebb e hatás az égitestek csillagászati együttállását megelőző napon.

Ily módon, a páratlan számú égitest-együttállásokat megelőző napon a következő, együttállásban résztvevő égitestek tömegétől függő Hartmann-háló elmozdulás fog létrejönni (30. ábra):



30. ábra

A 30. ábrából jól látható, hogy amíg — hétköznapi állapotban — az emberi testen maximum egyetlen Hartmann-háló rezeg keresztül (30/A ábra), addig égitest-együttállások esetén 2-6, lökésszerű változásokkor pedig akár 10-40 Hartmann-háló is igénybe veheti a függőlegestől való ilyen mérvű eltérés időtartamára az emberi testet (30/B ábra). (Lásd példaképpen a „Frontátvonulás” című fejezetet!)

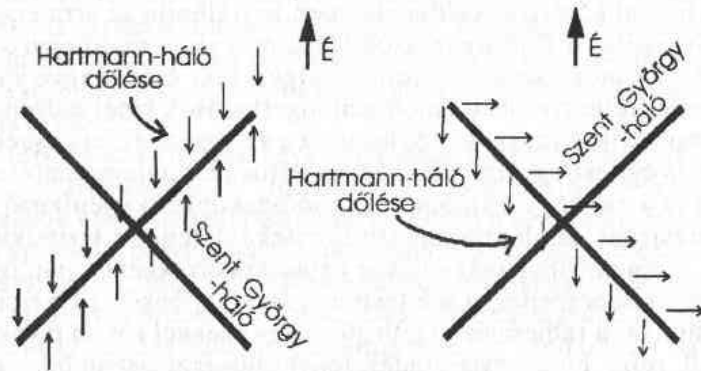
E hatásokkal karöltve, különösképpen irritálhatja az arra érzékenyebb emberi szervezetet a földsugárzások lassú mozgása, majd egyre gyorsuló változása is. Azt megjósolni lehetetlen, hogy a már érzékennyé vált emberi szervezetben az intenzívebb kozmológiai ingerhatások kinél milyen testi-lelki (!) tünetcsoportokat idéznek elő, hiszen ez az egyéni érzékenységtől függ. Ezek tüneti és égitest-együttállással kapcsolatos időpontegyeztetése azonban rávilágíthatna arra, hogy a valóban csak időszakonként jelentkező allergiás, fejfájós, menstruációs, depresszív stb. tüneteknek lehet-e kozmikus hatás a kiváltó oka. S amennyiben már valaki e hatásokra érzékennyé vált, igen fontos szempont az immunerősítés, a sok testmozgás, a naponkénti 1,5 órás intenzív (!) fizikai munka, a radiesztéziailag jellegű, avagy ezekkel rokon tevékenységek (agykontroll, reiki, bioenergia-átadás, fejjel földsugárzásban fekvés stb.) kerülése, az életmód és étrendváltoztatás; görcsökkel, rohamokkal járó betegségek esetében pedig a fekvőhely felmérése, a tárgyak struktúrasugárzásból adódó erőtereinek leblokkolása, s a jelzett napok előtt esetleg a környezethez illő, jól megválasztott eltérítő eszközök elhelyezése. Ez utóbbi tevékenység azonban valóban csak ez utóbbi esetre vonatkozzék, mert mihelyt valaki — kényelmi szempontból — úgy határozná, hogy bizony végleg eltéríti ezeket a kozmikus hatásokat, automatikusan leblokkolja azt a lehetőséget, hogy belső disharmónia esetén a lélek figyelmeztető jelzéseit észrevegye, és képes legyen azokat értelmezni.

### A Hartmann-háló további vizsgálata égitest-együttállások esetén

A Hartmann-háló tehát égitest-együttállások esetén a helyéről valamilyen módon elmozdul. Ez az elmozdulás emberi mércéknek megfelelően egy igen következetes ferdülés, függőlegeshez viszonyított „dőlés”, mely egy adott helyen mindig ugyanabban az irányban következik be.

A Hartmann-háló - geológiai méretekben - kizárólag valamely közeli Szent György-vonal mentén mozdulhat el! A Hartmann-háló legintenzívebb, „vektoros” elmozdítására az É-D-i tájolású, hozzávetőleg három kilométeres elhosszúságú Szent György-háló képes, melynek egyetlen csomópontja környezetében, mind a négy 90 fokos térnegyedben, frontális és egyidejű elmozdulás következik be! E megállapítás a legegyszerűbb esetre, vagyis két Szent György-vonal alkotta merőleges kereszteződési pontra igaz. A 6-12 Szent

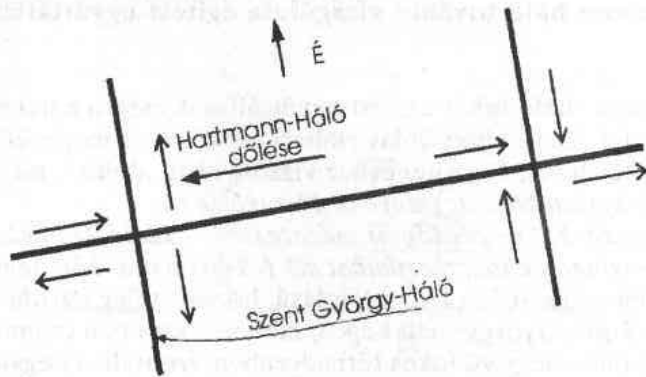
György-vonalat magukba foglaló, kiemelt fontosságú kereszteződési pontok égitest-együttállások alkalmával történő vizsgálatát jobb, ha „elhanyagoljuk”, mert a helyzet az ilyen esetekben igen bonyolulttá válik. Nézzük meg elsőként egy kisméretű, *nem* É-D-i tájolású, két egymásra merőleges Szent György-vonal kereszteződési pontja környezetében mérhető két leggyakoribb elmozdulási irányt (31. ábra).



31. ábra

A 31. ábrán tehát egy *nem* É-D-i tájolású, egyszerű Szent György-csomópont mentén mérhető Hartmann-háló elmozdulás két leggyakoribb esete látható. A nyilak a Hartmann-háló deformálódási irányait jelzik.

Következő lépésként vizsgáljuk meg, miként fordít mind a négy térnegyvedben az É-D-i Szent György-háló a Hartmann-háló elmozdulási irányain, két egymással szomszédos, s egymástól hozzávetőlegesen 3 kilométernyire lévő csomópont esetén. (Az elmozdulási irányokon esetleg észrevehető következetlenség abból adódik, hogy a két csomópont között, valahol a tájban, más Szent György-háló is áthaladnak.) (32. ábra)



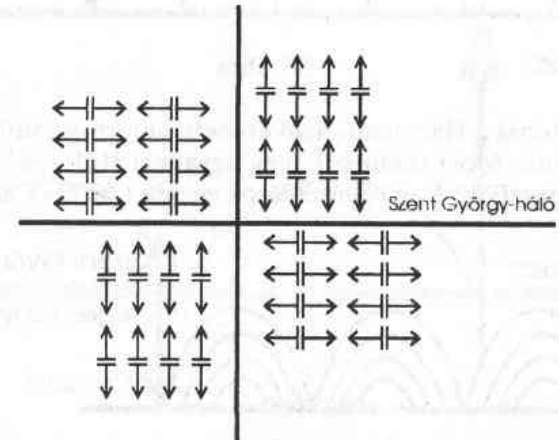
32. ábra

Az ábrán a nyilak a Hartmann-háló deformálódási irányait jelzik.

A Hartmann-háló iránya mindezek mellett szigorúan determinált; kizárólag É-, D-, K-, Ny-i tájolású lehet, ámbar mintha a Hartmann-háló e „tanult” tájirányoktól olykor néhány foknyira - de nem többre - eltérne.

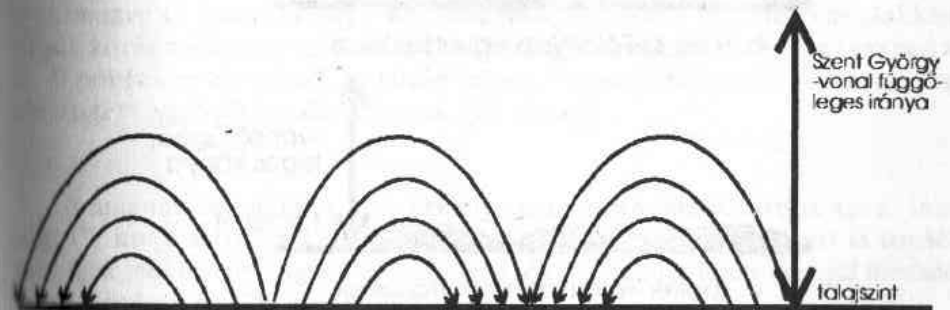
A fentiekkel összhangban a Hartmann-háló bármely Szent György-vonal mentén csak É-, D-, K-, Ny-i deformációt szenvedhet! E deformáció ennek megfelelően — a következetesség kedvéért — csak 90, 180 és 270 fokok szögű lehet.

Az alábbiakban vizsgáljuk meg a Hartmann-háló deformációját az É-D-i tájolású Szent György-háló egyetlen — tetszőleges — csomópontja környezetében (33. ábra):



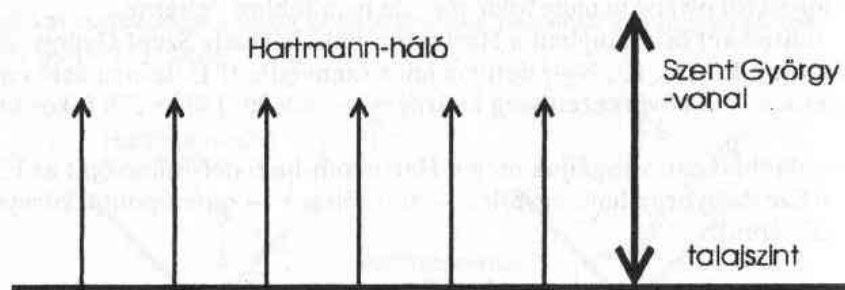
33. ábra

Az ábrán a deformáció felülnézeti képét látjuk, a lépték egy-egy rövidke nyíl esetében olykor 15-20 méter, de a szemléletesség kedvéért nézzük meg inkább ugyanennek a deformációs állapotnak a függőleges, metszeti képét, immár csupán egyetlen tetszőleges térnegyvedre koncentrálna (34. ábra):



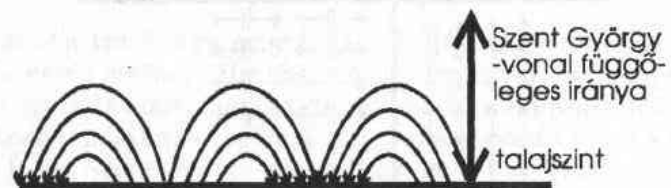
34. ábra

Próbáljuk meg ugyanezt a szituációt, különböző égitest-együttállások esetén értelmezni! Nézzük talán elsőként ismét a Hartmann-háló deformáció előtti állapotát (35. ábra).

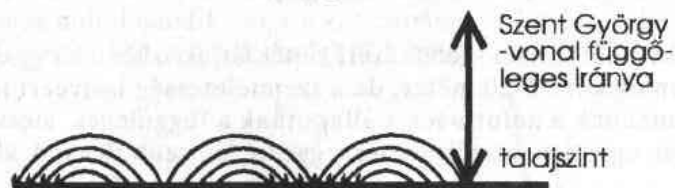


35. ábra

A 35. ábrán tehát a Hartmann-háló eredeti, deformációtól mentes, függőleges iránya látható. Most tekintsük meg ugyanezt Hold-Föld-Nap, Vénusz-Föld-Nap és Jupiter-Föld-Nap együttállások esetén (36. ábra /a, b, c.)



a: Hold-Föld-Nap együttállásakor



b: Vénusz-Föld-Nap együttállásakor

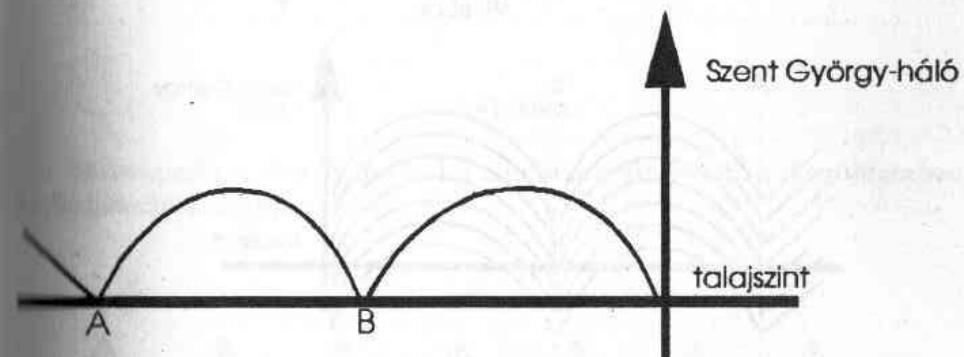


c: Jupiter-Föld-Nap együttállásakor

36. ábra

Azt ugyan nem tudhatjuk, hogy a sztratoszférában vagy a föld mélyén e folyamat miképpen zajlik, de feltételezzük, hogy az égitest-együttállások kozmikus hatása a Hartmann-hálót olyanformán „téríti el” a függőleges irányától, hogy ennek hatására a térháló szerkezetű Hartmann-háló egyre inkább „beszorul” a talajba. E folyamat pedig annál erőteljesebben zajlik, minél nagyobb az együttállásban résztvevő égitestek tömege.

Anélkül, hogy a továbbiakban a Földünk mélyét radiesztéziai szempontból megvizsgálnáink, kísérjük figyelemmel az ábrákon jelzett A, B pontokat! (37. ábra)



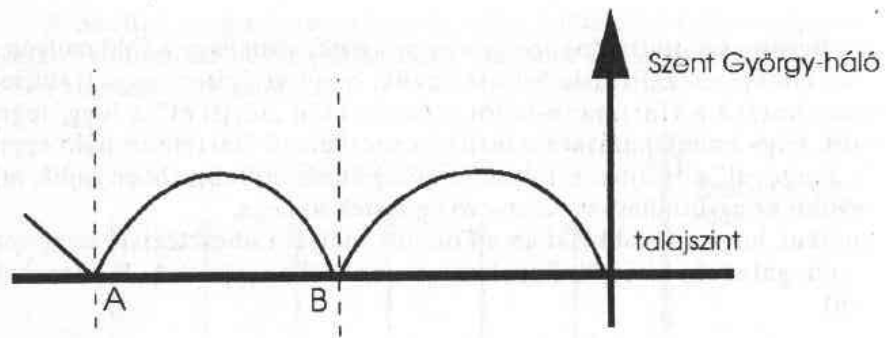
37. ábra

Mi tapasztalható ezekben az A, B pontokban? Az elmúlt 5 esztendő radiesztéziai meglepetése, amilyen még nem volt: semmi nem érzékelhető, és nem mérhető semmi!

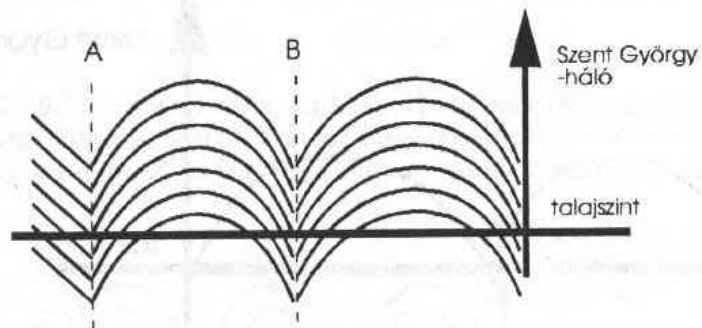
E pontokban ettől függetlenül azért könnyen meglehet, hogy van valami, de ezt érzékelni semmiféle módszerrel nem vagyunk képesek.

Nem felejtve azt, hogy ezek az A, B pontok e könyv lapjaira merőlegesen értelmezve (a Szent György-háléhoz hasonlóan) végtelen vonalakként futják körül a földgolyót, önként kínálja magát az a lehetőség, hogy ezeken az A, B pontokon keresztül, az ábrán jelzett talajszintre merőlegesen, egy-egy elméleti szaggatott vonalat húzzunk. (38. ábra)

S amennyiben néhány ábra erejéig megengedhetőnek tartjuk azt a „lazaságot”, hogy a Hartmann-háló módosulásait a talajszint alatt is tovább rajzoljuk, akkor egy nagyon is valóságos, és a talajszint felett igen jól mérhető szituációt kapunk (39. ábra)

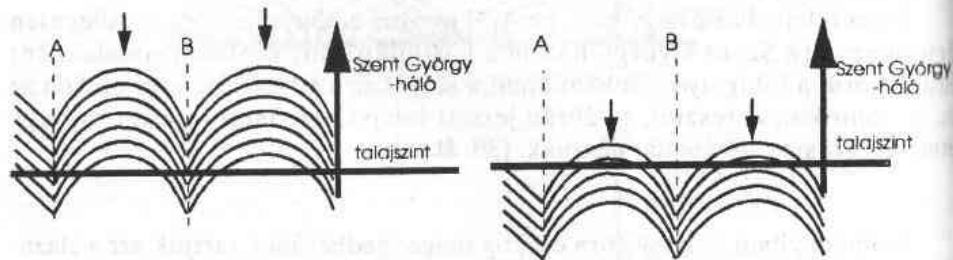


38. ábra



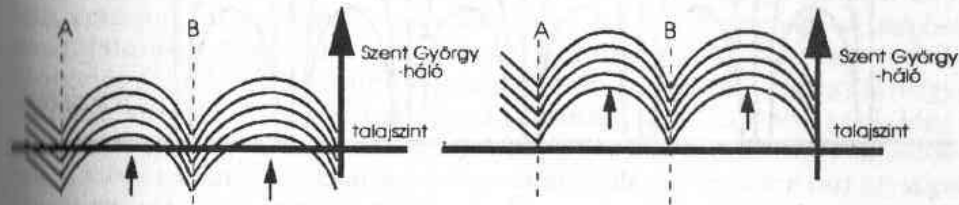
39. ábra

Ha pedig a 39-es ábrába berajzoljuk az égitest-együttállások hatásaira bekövetkező két egymást követő időpontban a Hartmann-háló elmozdulási irányokat, akkor a következő képet kapjuk (40. ábra):



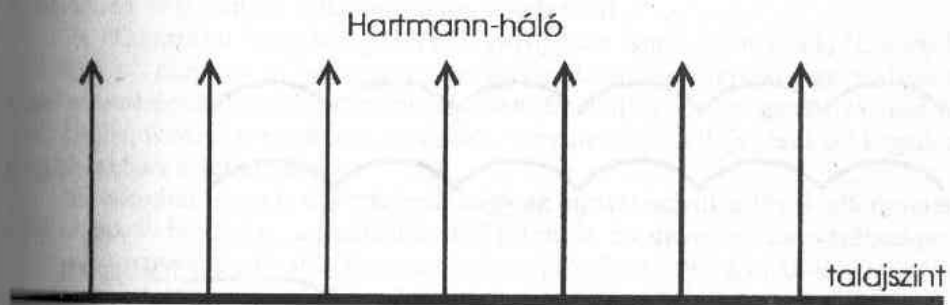
40. ábra

Ha pedig a rendszer kezd visszaállni az eredeti állapotába, a 41. ábra pozíciójának megfelelő állapot észlelhető.



41. ábra

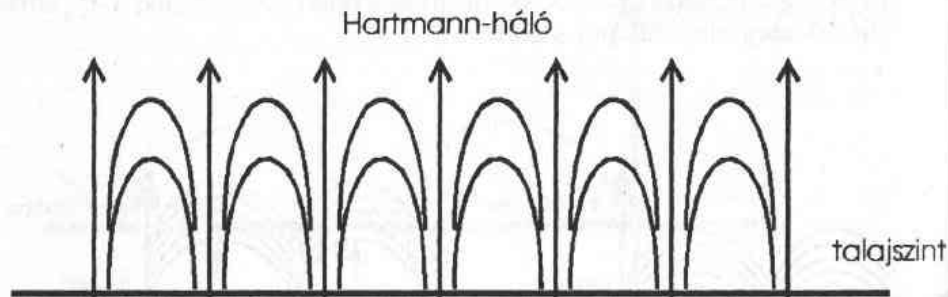
Mivel pedig a Hartmann-hálót az eredeti állapotában függőlegesként képzeljük el (42. ábra),



42. ábra

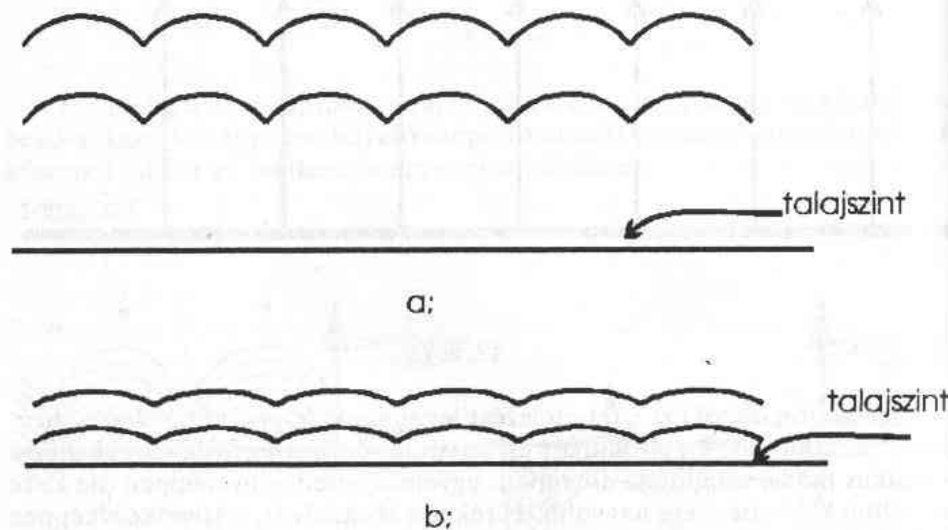
Szabadjon ebből azt a feltételezést levonnunk, hogy e két pozíció, „nyugalmi” állapotban, vagyis amikor éppen nincs égitest-együttállásokkal járó kozmikus hatás, valamiféle dinamikus egyensúly eredményeképpen (de kissé az előbbiektől eltérően, nagyobb léptékben ábrázolva), a következőképpen hozható egymással össze (43. ábra):





43. ábra

Az ábrából láthatóan, az igen nagy magasságok felé hatoló Hartmann-háló parabola-íveit mi, földön járó emberek, természetesen függőleges sávokként tudjuk csak mérni és értelmezni. S végül tekintsük meg utoljára azt, hogy hogyan néz ki ugyanez a rendszer egy Hold-Föld-Nap együttállás esetén, az ön maga tisztaságában (44. ábra /A-B):



44. ábra

Közbevetőleg érdemes megjegyezni, hogy az ábrákon jelzett A, B pontok egymástól való távolsága a környezet Szent György-hálókkal való telítettségétől függ, jómagam leggyakrabban a kb. 17 lépésenként berajzolható pontokkal, illetve távolságokkal találkoztam.

Úgy tűnik tehát, hogy a Hartmann-háló a Földünk aurájának valamiféle dinamikus pulzáló és változó, „önálló életet élő”, intelligens megnyilvánulása, egyfajta „rezgésállapot”, mely számos kisebb interferenciájával fürkészi gondolatainkat. Figyelmeztető és ilyen alapon jótékony hatással van lelki evolúciós fejlődésünkre, míg egyfajta „interferenciaként” a Szent György-hálókön keresztül elszakíthatatlan kapcsolatban áll élő bolygónk idegrendszerével. Megrendítő érzés belegondolni abba, s ráérezni, hogy mi emberek, a többi embertársunkkal, a növény- és állatvilággal egyetlen zárt egységet alkotunk, melyben nem létezik Te és Én, nincs Ti és Ők, hanem csak MI vagyunk. S mindezek kiváltképpen akkor válnak érthetővé, ha önmagunkat valamiképpen „kívülről” szemlélve, s azt a csodálatos szót kimondva, hogy ÉN, egyikünkben sem a gőg, a birtoklási vágy és az önzés tudatosul, hanem a Magasabbrendűbe vetett határtalan bizalom, a szeretet és béke, a körülöttünk élő növény- és állatvilággal s Föld-anyánkkal a tökéletes azonosulás, s az ismeretlen dimenziók iránti mérhetetlen vágyakozás érzése. Mert az elkövetkezendő ezredévben nagy valószínűséggel ez utóbbiak közül kerülnek majd ki az általunk választható lelki evolúciós feladataink.

A Hartmann-háló vizsgálata ilyenformán ismét előrerukkolt, ennek ellenére mi magunk, a hétköznapi szóhasználatban az égitest-együttállások alkalmával észlelhető Hartmann-elmozdulásokat a sokkal gyakorlatiasabb „eltolódás, ferdülés, elmászás, eltérülés, lenyomódás” kifejezésekkel fogjuk a továbbiakban is jellemezni.

Az azonban immár egyértelmű, hogy az égitest-együttállások alkalmával a Földünk valamiféle „aurafésüléssel” jelentős mennyiségű energiához jut, hiszen e kozmológiai hatás ilyenkor teljes egészében mintegy „átöleli”, s ez az ölelés olyan mértékben képes kifejezni a saját kozmikus energiatartalmát, amilyen mértékben a Hartmann-hálót képes beleprécselni a talajba. Ezzel kapcsolatban pedig nem adhat okot zavarra vagy türelmetlenségre, hogy ennek az energiának a mértékegységét és mérőszámát valójában még egyáltalában nem ismerjük. E hatás igen jelentős befolyással van a bolygónk porában tevékenykedő emberi fajra, s a többi élőlényre is, de ilyen alkalmakkor aktivizálódhat a Föld mélye, felgerjednek a Szent György-hálók, s ezen alkalmakkor vulkánkitöréstől tengerrengésig sok minden elképzelhető. Feltétlenül figyelembe kell azonban vennünk, hogy az emberiség esetében mindezen hatások célja csakis az lehet, hogy belőlünk, egyedi emberlányokból lelki reakciókat kényszerítsen ki.

## A poláris nyomás és poláris húzás elve

A poláris nyomás és poláris húzás elve kizárólag akkor válik érthetővé, ha a Föld nevű bolygót élő organizmusnak tekintjük.

Bioenergiát adók és arra rászorulókat között közismert, hogy bioenergiacsere közben, amikor az egyszerűség kedvéért az *adó* a *befogadó* felé közelít — pl. a tenyerével —, akkor a *befogadó* egyfajta határozott „nyomást” érez, mégpedig éppen azon a testfelületén, amely az adó tenyerére merőlegesen helyezkedik el. Ha pedig az *adó* - pl. a tenyerével - éppen távolodik a *befogadótól*, akkor a *befogadó* az adott testrészén valóságos húzás-érzetről számol be, mely a legtöbb esetben hidegérzettel párosul.

A lényegét a fenti folyamatban, mint bioenergiacsere-folyamatban az a tény képviseli, hogy az ilyen és ehhez hasonló *bioenergiacsere közben a testek egymáshoz való közeledése nyomás-érzettel, egymástól való távolodása pedig húzás-érzettel párosul.*

Ugyanezt kozmikus méretekben és példára alkalmazva: amikor a hármas égítést-együttállások alkalmával — melynek részese a Föld is — az égítetek az „egy tengelyűséghez” közelítenek, a Földön a „nyomásérzet” a Hartmann-hálókat elferdítve a föld mélyébe préseli, együttállás alkalmával új bioenergiacsere-egyensúly áll be (vagyis a Hartmann-hálókat immár „kiegyenesedve” éppen „veszik” a kozmikus energiát), az égítetek „egy tengelyűségtől” való távolodása közben pedig a kozmikus húzás elve érvényesül, vagyis ilyenkor a Hartmann-hálókat a kozmosz felé „nyújtózza” engedelmeskednek e törvénynek. Ez utóbbiból mi emberek idelent a föld felszínén méréseket végezve semmit nem érzékelünk, mert a „kozmosz húzás” közben a Hartmann-hálókat szigorúan függőlegesen maradnak, sőt; ha szabad azt a kifejezést használnom, „függőlegesebbek, mint valaha is voltak”. Hiszen ilyenkor a parabolák íve a külső tér felé nyújtózik. Vagyis a kozmikus húzást ugyan nem észlelhetjük, de a kozmikus nyomást a Hartmann-hálókat deformálódása számunkra következetesen jelzi!

A poláris nyomás és poláris húzás elve választ ad arra a tényre is, hogy miért térnek el a tudomány eddigi „jól bevált” elektromágneses, mágneses, elektromos, gravitációs elveinek sajátosságai az égítést-együttállások kapcsán megfigyelt „furcsa” radiesztéziái sajátosságoktól: Azért, mert a fizikai mérései elvek mindig holt anyagokra alkalmazták a maguk fizikai módszereit, esetünkben pedig a Földet nem valamely sokadik anyaghalmaznak, hanem élő organizmusnak kell tekinteni! Élő organizmusra pedig nem a holt anyagok fizikája, hanem az élő szervezetek bioenergiacserejének alapelvei és szabályszerűségei vonatkoznak!!

Földünk szempontjából tehát az égítést-együttállások előtti égítést-mozgások egy tengelyűséghez való közeledési periódusa **aurabesűrűsödéssel**, az együttállás **energianövekedéssel**, az egy tengelyűségtől való távolodás pedig **auratágulással** jár.

Mindezeket követően meddő vitákba bocsájtkozni merőben felesleges, vitálni ugyanis legfeljebb azon lehetne, hogy ez a dinamikusan változó Föld-aura a Földünk szellemi, éteri, vagy fizikai lényéhez tartozik-e. S ezek után nem kétséges, hogy e témakörből akkor válhat szisztematikus és államilag támogatott kutatási terület, ha a tudomány szakemberei megengedik maguknak azt a kegyes feltételezést, hogy a Föld nevű bolygó valójában — kozmikus élőlény!

## A frontátvonulás

A hétköznapijaim során hosszú ideig igen-igen sajnáltam, hogy egyéb tevékenységeim miatt nem kísérhettem figyelemmel a Hartmann-hálókat deformálóit, vagyis a Föld auraváltozásait. Kezdetben nem sok figyelmet fordítottam arra a mechanizmusra, amely szerint, ha egy eseményre többször gondolunk, akkor az bekövetkezik, s ha valamit nagyon szeretnénk, akkor az könnyebben megvalósul. Amikor végre megfogalmaztam magamban, hogy szeretném a Föld auraváltozásait bármely tevékenységem közepette megérezni, majd ezt követően egy alkalommal köhögni kezdtem, még fogalmam sem volt arról, miért érem engem ilyen „szerencsétlenség”. Egy hétre rá világosodott meg bennem, hogy amit szerettem volna, torokkaparás formájában valósult meg, s minden Föld-auraváltozás köhögésre ingerel.

Kísérleteim során örömmel fogadtam hát e jelzéseket — melyek e könyv megszületéséhez vezettek —, s megdöbbenés csupán akkor vett rajtam erőt, amikor a torokkaparásom pillanatában a hozzám ingyenes tanácsadásra járó betegek — ugyanazon pillanatban — nyilálló fejfájásról, hasogató bokafájdalmakról, kiújuló migrénről kezdtek panaszkodni. Egy olyan napon pedig, melyen harmincnál többször változott meg Földünk aurája, a környezetemben szinte minden ember „frontátvonulásra” panaszkodott.

Most, hogy e könyv elkészült, megköszönöm ezeket az érzékelési képességeket, s jóelőre tudom, hogy némi kert munkával és kirándulással az érzékenységet el fogom veszíteni. De vajon mit tesznek majd mások? Hiszen nem kevesebb derült ki, minthogy a Föld auraváltozásait, vagyis emberközeli méretekben a Hartmann-háló lökészerű elmozdulását emberek százezrei, milliói megérik! S ezt az érzést a világ legkülönfélébb nyelvein rosszabb vagy jobb kifejezésekkel frontátvonulásnak nevezik!

Frontátvonuláskor, amikor tehát a Hartmann-hálókat hirtelen, s napjában akár ötvétszer is meg-meglódnak, vagyis amikor a Föld aurája pulzálva összehúzódik, majd kitágul, emberek százezreinek fájó derekán, mütött végtagjában, régesrég eltörött csontjaiban nyilálló érzés keletkezik. S amikor kimondjuk, hogy: hasogat a lábam, migrénem van, stb. valójában arról értesítjük környezetünket, hogy Frontátvonulás van, s Földünk aurája hirtelen mozgásba lendült.

### Szíves figyelmükbe ajánlom...

Amiről a következő fejezetek sora szól, az messzi túlmutat emberlétünk örömteli vagy szomorkás, tapasztalatokban gazdag, vagy sivár határain.

Megköszönöm a Magasabbrendű Tudatnak azt a kegyelmet, hogy az elkövetkezendő jelenségeket vizsgálhattam és írásba foglalhattam, miközben jól tudtam, hogy az emberközeli dimenziókat pusztán kíváncsiságból nem lehet megtapasztalni. Kérek mindenkit, hogy feleslegesen, kíváncsiságtól űzve, bármiféle mágia kedvéért, erkölcsi vagy anyagi haszonért, becsvágyból vagy butaságból eszébe ne jusson erre az útra tévedni!

### Bevezető a kapcsolatteremtéshez

Amiről írni fogok, nem holmi áltudományosság avagy kíváncsiság, hanem valamiféle következetes irányítás felfelé vezető lépcsője, melynek ezidáig is csupán gyakorlati eszköze voltam, s ennél többet nem is kívánhatok. Egy intenzív osztályon kezdődött:

A végelgyengülésben szenvedő bácsi ágya mellett álltam, hogy a helyzetet felmérve megállapítsam, segíthetek-e avagy nem, s pontosítsam a bácsi földi lehetőségeit. Tapasztalataimból okulva megkértem az intenzív osztály főorvosát, hogy ott tartózkodásom ideje alatt ne vegyék figyelembe, ha valamelyik, emberi testre kapcsolt műszer zavaros, vagy elfogadhatatlan értéket mutatna. Az eszméletlenül fekvő emberi testen lemértem a bácsi otthoni ágyára jellemző földszugárzásokat, megállapítottam, mely szervei miatt került ide a kórházba, lemértem rajta a szervi gyulladásait, s megnéztem, hogy az a kórházi ágy, amelyen jelenleg fekszik, jelentősen befolyásolhatja-e elhelyezkedésével vagy földszugárzásaival a beteg állapotát.

Mindezekkel percek alatt végezve, tenyeremet a bácsi mellkasa fölé helyeztem — úgy harminc centiméternyi magasságban —, hogy megállapíthassam az idős szervezet esetleges bioenergia-igényét, amikor a főorvos izgatottan jelezte, hogy a műszerek egy része megbolondult. Megköszöntem az információt, s közöltem, hogy ez azért történt, mert tenyeremet a beteg teste fölé helyeztem, de a bácsi belső szervei nyugalmat és békét jeleznek. A vizsgálódást bioenergia-szinten nem is kellett folytatnom, mert a bácsi belső szervei diszkrétan megköszönték tenyerem bioenergiáját és sorban közölték — ahogyan húztam el tenyeremet a teste felett —, hogy nem fogadhatják el azt. Akkor még nem tudhattam, de ez a végelgyengülés radieszteziái tünetcsoportja volt. Amint elvettem a tenyeremet a teste felől, a digitális műszerek nyomában ismét a megszokott értékeket kezdték mutatni. Azt viszont csak két nap múltán tudhattam meg, hogy az egyébként állandóan riadóállapotban

lévő intenzív osztályon, a főorvos és az ápolószemélyzet egybehangzó véleménye szerint „hónapok óta nem volt olyan csend és nyugalom, mint azalatt az egy óra alatt, amíg ott tartózkodtam”. S még valamit: a bácsi még egy napig eszméletlenül feküdt, s éppen aznap halt meg a kórházban, amikor odahaza az egyébként ezidáig makkegészséges felesége — elhunyt. A szeretet olyan erővel kötötte össze őket, hogy a két lélek megvárta egymást...

Agonizáló beteg ágya mellett ültem — akinek hörgő légzése hol fájdalmasan megszorodott, hol pedig csendben elhalkult —, amikor (egyik pillanatról a másikra) igen boldogító érzés kerített hatalmába, miközben az egész testemen meleg bizsergést éreztem. Ez az állapot percekig tarthatott, s ezt követően riadt szorongásba, kellemetlen félelembe csapott át, s éreztem, amint testem szűkülő kutyaként szeretne viselkedni. Ez utóbbi állapot az előbbinél lényegesen rövidebb ideig tartott.

Tíz perc sem telhetett el, amikor a melegséget sugárzó, boldogító érzés ismét hatalmába kerített, s most jobban odafigyelve e jelenségre megéreztem, amint a beteg szobájából lökészerűen elkezdnek kifelé vonulni a földszugárzások. „Ez nem lehet igaz!” - emlékszem vissza az első bevillanó érzéseimre, s gyorsan felugorva megpróbáltam mérni is a földszugárzásokat, (persze semmit nem találtam a szobában,) majd kiszaladtam a kertbe és vagy negyven méternyire a háztól ismét mérni próbáltam, de ott sem volt semmiféle földszugárzás! Visszasétáltam a szobába, s még mindig e boldogító érzés közepette, az elcsendesedett beteg mellé ülve, ismét megfogalmaztam a megérzésemet: *a lélek, amikor elhagyja a testet, határtalan örömmel és felszabadultan teszi ezt, miközben kiszorítja a környezetből a földszugárzásokat...* Ismét valamiféle szűkítő, torokszorító érzés kezdett a hatalmába keríteni, s ekkor, immár következetesen mérni tudtam, hogy amikor a lélek visszatér a testbe, visszatérnek a lakás földszugárzásai is, s a Hartmann-hálóval egyidejűleg megérkezett az a kettős vízér-kereszteződés, amely az illetőnek tüdőrákot okozott, s melynek visszatérte pillanatában az imént még csendes beteg ismét szívzaggatóan és fájdalmasan hörögni kezdett.

Ott tartózkodásom ideje alatt ez többször megismétlődött, s mindannyiszor ugyanazt állapítottam meg: a lélek a földi pályafutását befejezve határtalan boldogsággal szabadul ki a test börtönéből, s nem is igen akarja azt (a fájdalommal együtt) ismételtlen átélni és elfogadni, az a néhány másodpercnyi kellemetlen érzés pedig azt az intervallumot jelentette, amely alatt a test elfoglalására kényszeredett. E lélek számára ez a földi test immár nagy és kellemetlen feladattá vált, s abból kilépve ismét megtapasztalhatta a határtalan szabadságot, melyet ezt megelőzően csak a Földre születése előtt érezhetett. Ezek után pedig érthető, ha már nem kívánczolt a test fájdalmakkal teli, rozzant börtönébe, az ismét és ismét eszmélő és fájó, élő hús és vér közé...

A fiatalon elhunyt férfi ágya mellett álltam, s vigasztalgtam a gyermekével magára maradt asszonykát, amikor észrevettem, hogy az elhalt ágya kö-

zelében lévő, két méternél magasabb diffenbacchia virág legfelső, lapátnyi levele hirtelen megmozdul, s erejét veszítve elkezd lefelé kókadni. Nyomban figyelmeztettem az asszonykát, s immár ketten figyeltük ahogyan a levél lassacskán teljesen elernyed. Nem sok híja volt annak, hogy úgy lógjon, mintha egy kutya vette volna a szájába, amikor halkán a következőt mondtam az asszonykának: „Úgy látszik, nem vagyunk egyedül...”, s ezúttal jómagam képedtem el azon a nyitott gondolkodáson, amellyel az asszonyka válaszolt: „Tudom, már a konyhában jelezte a férjem, hogy itthon tartózkodik”. S ahogyan ezt kimondta, a hatalmas növény összes, talán harminc darab karnyi levele (a diffenbacchia nem valami mimóza-fajta), szinte varázsütésre, elkezdett lefelé ereszkedni, s egyetlen perc múltán a zöld növény úgy nézett ki, mint egy száraz kóró, s úgy simultak törzséhez a lekóadt levelek, hogy amennyiben ezt én magam igyekeztem volna megtenni, nyilvánvalóan egytől-egyetig letört volna valamennyi. Megjegyzendő, hogy a szobában elég sok hasonló növény volt, de a többi még csak meg sem rezdült...

A szokásos, s kissé szórakozott lelkiállapotban, egy autóbusszon utaztam. Nem tudom, ki hogyan van vele, de mivel ez egy egészen sajátos élmény, el kell hogy áruljam: soha, szinte egyetlen gondolatom sem önmagammal kapcsolatosan fogalmazódik meg. Nem volt még alkalmam ezt másokkal tisztázni, de számomra ez a természetes. Nos, azon a bizonyos autóbusszon utazva, egyszerre csak azt éreztem, amint hátulról valami iszonyatos erejű radieszteziái sugárzás vág keresztül a testemen, s szinte nekiszorít a szemben lévő ülésnek. Hátrafordulva rögtön kinéztem az ablakon, s láthattam még, amint a busz éppen egy temető előtt száguld el.

Nemigen értettem e hatást, de olyannyira meglepett, hogy átszálltam az ellenkező irányba tartó buszra, s most már élénken figyelve, visszafelé is megvettem ugyanezt az utat. Ezúttal szemből csapott meg az a bizonyos sugárzás, s bár igen rövid ideig tartott, szinte süttött az a forróság, ami a temető egyik útja felől áradt felém. Kénytelen voltam ismét leszállni, ami csak nehezen sikerült a körülöttem toporgó, virágcsokrokkal megrakott nénikék miatt. S ekkor döbbsentem rá, hogy halottak napja van!

Igen kíváncsi voltam arra a bizonyos radieszteziái rezgésre, amely ilyenformán majdnem letaglózott, s eltérített utamról, ezért betértem a temetőbe, s megkerestem azt az utat, amelyet keresnem kellett. Nem volt nehéz dolgom. Az útra térve ismét megcsapott ez a sajátos forróság, ez a meleg bizsergés, melyet egyébként az agonizáló betegekkel való „kapcsolatom”, az intenzív osztályokon történő gyakori megjelenésem, s a pozitív radieszteziái erőterekkel kapcsolatos kísérleteim alapján már igen pontosan ismertem.

Elindultam hát a „sugárforrás” felé, hogy megtaláljam e rezgés „epicentrumát”, miközben, ezen erőterben közlekedve, sajátosan megváltozott a lelkiállapotom is. Tökéletesen átvettem a „halottak napja” érzéseit. S ekkor megláttam a pozitív sugárzás helyszínét is: előtttem néhányszor tíz méternyire

egy betonból készített feszület állott, alatta ezernyi gyertya égett, s körülötte emberek tömege állt.

Tökéletesen meghatott és magával ragadott ez a nyilvánvalóan nem evidenciából való összetartozás, de azt már képtelen voltam megállapítani, hogy a jelenlévő igen intenzív és igen távolra ható (s szinte az „élők” felé irányított, temetőből kifelé sugárzó) erőteret az itt csoportosuló emberek azonos tudatú gondolati energiája, vagy esetleg valami egyéb, negyedik dimenziós hatás okozta-e.

Amiket az imént leírtam, korántsem egyedi esetek, hanem inkább amolyan „típustörténetek”. S ha csupán e rövidke néhány évet venném alapul, amióta ezeket a jelenségeket nagyobb nyitottsággal kezelem, akkor körülbelül reális lenne egy olyan észlelési arány, mintha ezeket a történeteket egyenként megszoroznánk öttel. S ezek csupán azok az esetek, amelyeknél jómagam is jelen lehettem, s amely az elkövetkező témaköröket valamiképpen érinti.

### A földszugárzások elmozdulása a temetések napján

Amikor rájöttem, hogy a földszugárzások el-elmozdulásai a temetőkben semmiféle kapcsolatban nincsenek a fizikailag igazolható kozmikus hatásokkal, kissé zavarba jöttem, de amikor e hatások „menetrend-szerű” logikáját végre értelmezni sikerült, a belém szorult társadalmi eivárások jócskán leblokkolták a további fejleményeket. A földszugárzások elmozdulásainak időpontjai ugyanis a temetők falain belül, szinte menetrendszerűen igazodtak a temetések időpontjához.

Tekintettel arra, hogy ezek a nem várt hatások ismételten a szellemi dimenziókkal való szoros és szövevényes kapcsolatokhoz vezethetnek, s annak ismeretében, hogy a földszugárzásokat az emberi gondolatok is képesek nagyobb területről elhárítani, számomra kiváltképpen fontossá váltak azok az észlelések, melyekre a temetéseket jóval megelőző, s valóban síri csendben, a temetések utáni egyedülléteim alkalmával, s a temetésektől mentes ünnepnapokon tehettem szert.

Kegyeltséértéről, szertartások megzavarásáról, homi méricskélésről azóta sem ejtek, ezekhez az észlelésekhez ugyanis felkészülésre, próbára, ismétlésre, eszközök vagy segédeszközök használatára szükség nem volt, a földszugárzások elmozdulását ugyanis — némi koncentrációt követően — valamennyi arra alkalmas ember a saját testén érzi.

Igen röviden, s a jelenség nevének nevezése nélkül megpróbálom összegezni az ezekkel a földszugárzás-elmozdulásokkal kapcsolatos tapasztalatainkat:

Temetésektől mentes napokon a leggyakoribb földszugárzás-elmozdulások a temetők hűtőházi sugárirányú környezetében következnek be, ahol a

felravatalozandó emberi testeket tartják. Ez a földszegély-deformáció általában lökésszerű, és csak rövid ideig (fél-egy percig) tart.

Temetések előtt, s a testek felravatalozását megelőzően a földszegély-elmozdulások szaporodni kezdenek, s míg fel sem merülhet, hogy valamelyik közeli hozzátartozó gondolatai okozhatnák e változásokat — hiszen ott még ilyenkor rajtunk kívül senki sincs —, ezek az elmozdulások egyre szaporodnak, ravatalozás előtt fél-egy órával már gyakorinak mondhatóak, s egy-három percig is eltartanak, mert valamiféle energia közel és távolban kiszorítja minden variációjukat.

Paradox módon a földszegély-deformációk a gyászoló rokonság gyülekezésekor nem szaporodnak, hanem ritkulni kezdenek! Annak arányában, ahogyan gyűlnek és szállingóznak a rokonok és ismerősök, e hatás egyre kevésbé érvényesül.

A ceremóniák kezdete körül — függetlenül attól, hogy énekel, misével, mélységes csenddel avagy szavalással kezdődik-e ez az esemény —, ötven temetést alapul véve, az esetek egyharmadában (fél-másfél percre) nagyhirtelen megsemmisülnek a földszegély-elmozdulások, majd éppoly hirtelen ismét megjelennek.

Mise, búcsúztatás közben (egy-két percre) ismét megszűnik a földszegély-elmozdulás, s ez a rövidke „jelenlét” az esetek kétharmadára jellemző, míg ugyanez a koporsó szállítása és sírgödörhöz gurítása közben csak elvétve ismétlődik.

A földszegély-elmozdulások legközelebb akkor tűnnek el (fél-egy percre), amikor a koporsó a gödör feletti deszkán nyugalomba kerül, majd pedig kissé intenzívebben érezhetően (két-három percre) akkor, amikor a friss hantra a koszorúk felkerülnek (ez szintúgy két-három percig érvényesül).

Amikor pedig már csak a legközelebbi hozzátartozók tartózkodnak a felkoszorúzott sírhantnál, a földszegély-elmozdulások igen nagy intenzitással tűnnek el, s nem térnek vissza olykor hat-tíz percig sem!

Előfordult, hogy nagy hidegben, vagy szakadó esőben a sírhantot a gyászoló rokonság igen hamar odahagyta, s az ilyen sírhantoknál aznap gyakorta, s még a temetést követő napokon is többször szenvedtek a földszegély-elmozdulások olyan, lokális deformációt, melynek centruma a frissen feldíszített és koszorúzott sírhant volt.

Mindaz, amit leírtam, se nem túlságosan kevés, se nem túl sok, mert úgy érzem, a jelenlegi feladatomból arra szólít, hogy lehetőség szerint tárgyilagosan közöljem ezeket a tényeket, s megbarátkoztassam a Kedves Olvasót az ilyen esetekben, valamiféle „jelenlét” tényével.

Hozzá kell tennem, hogy ez korántsem minden temetésre jellemző, hiszen a földszegély-elmozdulások nem minden esetben mozdulnak el, s ilyen szempontból — megint csak szokatlan módon — az a család tudhatja elhalt hozzátartozója szellemi lényét, lélekrezgését biztonságban, akiknél e hatás nem érvényesül. Mert az ilyen esetekben az elhalt szellemiség olyannyira tisztában van a további dolgával, hogy őt már az odahagyott fizikai testének további sorsa nemigen érdekli.

## Az égitest-együttállások legfurcsább hatásai

Az 1850-es években *Reichenbach Károly* báró észlelések ezreivel hívta fel a figyelmet egy olyan jelenségre, mely a temetői sírhantok felett igen sokáig észlelhető. Hozzá nem értésünk és gyatra tapasztalataink miatt ezt a jelenséget — *Reichenbach Károly* báró munkássága nyomán — RKB-energiatartalomnak fogjuk nevezni.

Az RKB-energiatartalom, röviden: RKB, nem csupán sírhantok felett, hanem bármiféle leölt állat teteme, abból készített élelmiszer felett és alatt következetesen érzékelhető és sokak szerint látható, akár húsételekkel teli hűtőszekrényről, akár hamburgerről, akár irhabundáról van szó.

Az RKB megszokott, fizikai értelemben vett „mérésétől” nyugodtan el lehet tekinteni, hiszen ismétlem, e jelenséget igen sokan látják, s a tenyere közepével pedig minden tízből öt ember megérzi.

Az RKB-energiatartalom, ahol csak megjelenik, állandó mozgással tevékenykedni kezd — hiszen a feladata igen fontos, ámár erre csak később térünk ki —, s ha kell, akkor imbolyogva, ha szükséges, akkor vigyázzban állva, hajlongva vagy földre lapulva, olykor pedig megrettenve, hátrahőkölve, vagy föld mélyére húzódva végzi a dolgát.

Minden olyan alkalomkor, melynek során a Naprendszerben páratlan számú égitest-együttállások során elmozdulnak helyükről a földszegély-elmozdulások, valamiféle általunk ismeretlen Törvénynek engedelmessé, e jelenségek elhagyják őrhelyeiket, vagyis amint a későbbiek során rájövünk, az energianyerő helyeiket, s ezen energianyerő helyhez az ilyen napokon kizárólag az RKB-energiák talppontja tapad. S íme, ezzel be is igazolódott az a sokféle néphit, legenda és babona, melyek szerint bizonyos — igen hatásos és értékes — gyógynövényeket az újhoid vagy a telihoid éjszakáján sírhantokról szükséges szedni, s valamiféle rituális műveleteket ugyanott kell végrehajtani, mert azon az éjszakán őrizetlenül állanak a sírhantok.

E misztifikált és félelmetes jelenséget több okból felülbírálnunk szükséges, s kezdjük rögtön azzal, hogy e hiedelmek valóságmagja — bár az őstudással együtt távoli ködve veszett —, valahol nagyon is igaz, csupán azt szükséges pontosítanunk, hogy az ilyen esetekben a telihoid vagy újhoid ELOTTI éjszakáról van szó, mert a sírhantok RKB-energiatartalma fizikailag és radiesztéziailag, no és persze sok-sok százezer ember érzéseivel és érzékszerveivel igazolhatóan, ekkor hagyja ott az őrhelyét. Ugyanez a jelenség játszódik le bármely három égitest-együttállásakor, amennyiben ezen együttállások aktív részese Földünk is.